

**Η ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ
ΤΟΥ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ
ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ**

**ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ
Η ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ**

**ΤΙΤΛΟΣ Ι
ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ**

**ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ**

Κεφάλαιο 1 – Η ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Άρθρα 2-10

Κεφάλαιο 2 – ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρα 11-20

Κεφάλαιο 3 – ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΗΣ ΑΜΕΡΟΛΗΨΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Άρθρα 21-26

**ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΟΙ ΔΙΑΔΙΚΟΙ**

Κεφάλαιο 4 – ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΔΙΑΔΙΚΟΥ

Άρθρα 27-28

Κεφάλαιο 5 – ΔΙΚΑΝΙΚΗ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ

Άρθρα 29-33

Κεφάλαιο 6 – ΔΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ

Άρθρα 34-39

Κεφάλαιο 7 – Η ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Άρθρα 40-44

Κεφάλαιο 8 – Η ΟΜΟΔΙΚΙΑ

Άρθρα 45-51

Κεφάλαιο 9 – ΘΑΝΑΤΟΣ ΔΙΑΔΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΕΣ ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ

Άρθρα 52-54

**ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ
ΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ**

Κεφάλαιο 10 – ΑΣΚΗΣΗ ΕΝΔΙΚΩΝ ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ

Άρθρα 55-58

Κεφάλαιο 11 – ΤΑ ΔΙΚΟΓΡΑΦΑ

Άρθρα 59-63

Κεφάλαιο 12 – ΟΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Άρθρα 64-65

Κεφάλαιο 13 – ΟΙ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ

Άρθρα 66-80

Κεφάλαιο 14 – Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ

Άρθρα 81-83

Κεφάλαιο 15 – ΟΙ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΕΣ

Άρθρα 84-85

Κεφάλαιο 16 - ΟΙ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΑΚΥΡΟΤΗΤΕΣ

Άρθρα 86-87

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Η ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑ

**Κεφάλαιο 17 – ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΕΥΛΟΓΟΥ ΧΡΟΝΟΥ
ΕΚΔΙΚΑΣΗΣ**

Άρθρα 88-93

Κεφάλαιο 18 – ΠΑΡΟΧΗ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Άρθρα 94-105

Κεφάλαιο 19 – Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΙΜΟΥ

Άρθρα 106-110

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ

ΟΙ ΔΙΚΕΣ

Κεφάλαιο 20 – ΤΟ ΕΝΔΙΚΟ ΒΟΗΘΗΜΑ ΤΗΣ ΕΦΕΣΗΣ

Άρθρα 111-117

Κεφάλαιο 21 – Η ΑΙΤΗΣΗ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ

Άρθρα 118-129

Κεφάλαιο 22 – Η ΑΓΩΓΗ

Άρθρα 130-141

Κεφάλαιο 23 -Η ΑΝΑΚΟΠΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ

Άρθρα 142-153

Κεφάλαιο 24 -Η ΔΙΚΑΙΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ

Άρθρα 154-160

Κεφάλαιο 25 - Η ΔΙΚΗ ΕΠΙ ΠΑΡΑΠΟΜΠΩΝ ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Άρθρα 161-164

Κεφάλαιο 26 - Η ΑΙΤΗΣΗ ΑΝΑΙΡΕΣΗΣ

Άρθρα 165-178

Κεφάλαιο 27 - Η ΑΙΤΗΣΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ

Άρθρα 179-186

Κεφάλαιο 28 - Η ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Άρθρα 187-194

Κεφάλαιο 29 -ΑΙΤΗΣΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Άρθρα 195-199

Κεφάλαιο 30 - Η ΑΝΑΚΟΠΗ ΕΡΗΜΟΔΙΚΙΑΣ

Άρθρα 200-207

Κεφάλαιο 31 - Η ΤΡΙΤΑΝΑΚΟΠΗ

Άρθρα 208-214

Κεφάλαιο 32 - Η ΑΙΤΗΣΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Άρθρα 215-222

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ Η ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Κεφάλαιο 33 – ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Άρθρα 223-227

Κεφάλαιο 34 – Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΩΝ

Άρθρα 228-233

Κεφάλαιο 35 – Η ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

Άρθρα 234-239

Κεφάλαιο 36 – ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

Άρθρα 240-241

ΜΕΡΟΣ ΕΒΔΟΜΟ Η ΑΠΟΔΕΙΞΗ

Κεφάλαιο 37 – ΒΑΣΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΔΕΙΞΗ

Άρθρα 242-247

Κεφάλαιο 38 – Ο ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΦΑΚΕΛΟΣ

Άρθρα 248-249

Κεφάλαιο 39 – Η ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Άρθρα 250-254

Κεφάλαιο 40 – ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Άρθρα 255-264

Κεφάλαιο 41 – Η ΑΥΤΟΨΙΑ

Άρθρα 265-269

Κεφάλαιο 42 – Η ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΟΣΥΝΗ

Άρθρα 270-280

Κεφάλαιο 43 – ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ

Άρθρα 281-290

Κεφάλαιο 44 – ΑΚΡΟΑΣΕΙΣ, ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ, ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Άρθρα 291-292

ΜΕΡΟΣ ΟΓΔΩΟ Η ΠΕΡΑΤΩΣΗ

Κεφάλαιο 45 – ΛΗΨΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Άρθρα 293-296

Κεφάλαιο 46 – ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Άρθρα 297-299

Κεφάλαιο 47 – ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Άρθρα 300-305

Κεφάλαιο 48 – ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ

Άρθρα 306-307

**ΜΕΡΟΣ ΕΝΑΤΟ
Η ΔΑΠΑΝΗ**

Κεφάλαιο 49 – ΤΑ ΠΑΡΑΒΟΛΑ

Άρθρα 308-311

Κεφάλαιο 50 – ΤΕΛΗ

Άρθρα 312-313

Κεφάλαιο 51 – ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΕΞΟΔΩΝ

Άρθρο 314-316

Κεφάλαιο 52 – ΕΥΕΡΓΕΤΗΜΑΤΑ ΠΕΝΙΑΣ

Άρθρο 317-323

**ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ
ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ**

**Κεφάλαιο 53 – ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΣΤΙΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΤΟΥ
ΠΡΟΣΥΜΒΑΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ**

Άρθρα 324-331

Κεφάλαιο 54 – ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

Άρθρα 332-335

Κεφάλαιο 55 – ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΕ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρα 336-337

Κεφάλαιο 56 – ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρα 338-344

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο της Κωδικοποίησης

Με τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στον Τίτλο αυτό κωδικοποιούνται σε ενιαίο κείμενο, τροποποιούνται και συμπληρώνονται οι ρυθμίσεις που ισχύουν για την εκδίκαση των διαφορών που υπάγονται στη δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Κεφάλαιο 1

Η ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Άρθρο 2

Έκταση της δικαιοδοσίας

Το Ελεγκτικό Συνέδριο αποτελεί πλήρη και αυτοτελή δικαιοδοτικό κλάδο. Στη δικαιοδοσία του υπάγονται οι διαφορές που ανατίθενται σ' αυτό με βάση τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 3

Αρμοδιότητα δικαστικών σχηματισμών

1. Η δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου ασκείται από την Ολομέλεια και τα Τμήματα αυτού. Όπου σε διάταξη του Τίτλου αυτού γίνεται αναφορά χωρίς άλλο προσδιορισμό σε "δικαστήριο" νοείται ο σχηματισμός του Ελεγκτικού Συνεδρίου που διέπεται από τη διάταξη στην οποία γίνεται η αναφορά και όπου γίνεται αναφορά σε "πρόεδρο του δικαστηρίου" νοείται το όργανο που είναι πρόεδρος του σχηματισμού αυτού.

2. Στην Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου υπάγεται η εκδίκαση των αιτήσεων αναίρεσης που ασκούνται κατά των οριστικών αποφάσεων των Τμημάτων καθώς και των προδικαστικών παραπομπών για επίλυση γενικότερης σημασίας ζητημάτων.

3. Τα Τμήματα έχουν το τεκμήριο της δικαιοδοσίας για την εκδίκαση κάθε αίτησης δικαστικής προστασίας που εισάγεται στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

4. Η κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ των Τμημάτων ορίζεται με απόφαση της Ολομέλειας.

5. Αν διαφορά εισήχθη σε αναρμόδιο Τμήμα, παραπέμπεται στο αρμόδιο. Η απόφαση περί παραπομπής μπορεί να ληφθεί σε συμβούλιο, αν δεν έχει χωρήσει συζήτηση της υπόθεσης. Η τυχόν εκδίκασή της από το Τμήμα στο οποίο εισήχθη δεν ιδρύει λόγο αναίρεσης.

Άρθρο 4 **Παρεμπύπτοντα ζητήματα**

Κατά την εκδίκαση των διαφορών, εφόσον στον νόμο που διέπει τη σχέση δεν ορίζεται διαφορετικά, επιτρέπεται:

(α) με την επιφύλαξη των διατάξεων περί δεδικασμένου, να κριθούν παρεμπιπτόντως ζητήματα της δικαιοδοσίας των πολιτικών ή διοικητικών δικαστηρίων, αν από τα ζητήματα αυτά εξαρτάται η επίλυση της ένδικης διαφοράς, ή
(β) να ανασταλεί η πρόοδος της δίκης, εφόσον δεν υπάρχει άμεσος κίνδυνος για τα συμφέροντα των διαδίκων, αν παρεμπύπτοντα ζητήματα πρόκειται να κριθούν με δύναμη δεδικασμένου σε δίκη που εκκρεμεί στο κατά δικαιοδοσία αρμόδιο δικαστήριο.

Άρθρο 5 **Δέσμευση από αποφάσεις άλλων δικαστηρίων**

1. Το δικαστήριο δεσμεύεται από τις αποφάσεις του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 του Συντάγματος ως προς το νομικό ζήτημα που επέλυσε με την απόφασή του, καθώς και από τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας και των διοικητικών δικαστηρίων, κατά το μέρος που αυτές αποτελούν δεδικασμένο, σύμφωνα με όσα ορίζουν οι σχετικές διατάξεις.

2. Το δικαστήριο δεσμεύεται από τις αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων, οι οποίες, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, ισχύουν έναντι όλων. Δεσμεύεται, επίσης, από τις αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων ως προς τις διαπιστώσεις συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών, στα οποία θεμελιώνεται η κρίση επί της ενοχής του κατηγορουμένου, από τις αμετάκλητες αθωωτικές αποφάσεις, καθώς και από τα βουλεύματα που αποφαίνονται αμετάκλητα να μη γίνει η κατηγορία, εκτός εάν η αθώωση ή η απαλλαγή στηρίχθηκε σε έλλειψη αντικειμενικών ή υποκειμενικών στοιχείων που δεν αποτελούν προϋπόθεση εφαρμογής του νόμου στην ένδικη διαφορά ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

3. Ως προς τις αποφάσεις των αλλοδαπών πολιτικών δικαστηρίων, έχουν ανάλογη εφαρμογή όσα ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 323 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως αυτό εκάστοτε ισχύει.

4. Το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του το δεδικασμένο και αυτεπαγγέλτως, εφόσον τούτο προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας.

Άρθρο 6 **Έλλειψη δικαιοδοσίας**

1. Αιτήσεις δικαστικής προστασίας που υπάγονται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων και κατατίθενται στο Ελεγκτικό Συνέδριο απορρίπτονται ως απαράδεκτες.

2. Οι διαφορές που ανήκουν στη δικαιοδοσία της διοικητικής δικαιοσύνης παραπέμπονται, με απόφαση οποιουδήποτε σχηματισμού επιληφθεί αυτών, στο Συμβούλιο της Επικρατείας ή στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο.

3. Οι διαφορές που ανήκουν στην εξαιρετική δικαιοδοσία του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 του Συντάγματος, παραπέμπονται σε αυτό, εκτός αν το τιθέμενο νομικό ζήτημα έχει ήδη επιλυθεί με προηγούμενη απόφασή του.

Άρθρο 7 **Εξέταση δικαιοδοσίας**

1. Το δικαστήριο εξετάζει και αυτεπαγγέλτως τη δικαιοδοσία του.

2. Απόφαση Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου με την οποία απορρίπτεται αίτηση δικαστικής προστασίας ως υπαγόμενη στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων ή με την οποία παραπέμπεται υπόθεση στη διοικητική δικαιοσύνη κοινοποιείται αμελλητί από τον γραμματέα του σχηματισμού που την εξέδωσε στον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας, ο οποίος μπορεί να την προσβάλει με αίτηση αναίρεσης. Την απόφαση αυτή μπορεί να προσβάλλουν και οι διάδικοι.

Άρθρο 8 **Απόρριψη ένδικου βοηθήματος από άλλα δικαστήρια**

1. Αν ένδικο βοήθημα απορριφθεί τελεσίδικως από το δικαστήριο στο οποίο ασκήθηκε για έλλειψη δικαιοδοσίας, το αντίστοιχο ένδικο βοήθημα στο Ελεγκτικό Συνέδριο που προβλέπει ο νόμος μπορεί να ασκηθεί ενώπιόν του εντός ανατρεπτικής προθεσμίας δύο (2) μηνών από την επίδοση της τελεσίδικης απορριπτικής απόφασης στον ενδιαφερόμενο ή αφότου καταστεί τελεσίδικη η επιδοθείσα πρωτόδικη απόφαση. Στην περίπτωση αυτή λογίζεται, ως προς όλες τις έννομες συνέπειες, ότι ασκήθηκε κατά το χρόνο της άσκησης εκείνου που απορρίφθηκε.

2. Το δικαστικό ένσημο, που τυχόν έχει καταβληθεί για το ένδικο βοήθημα που απορρίφθηκε, συνυπολογίζεται και για το ένδικο βοήθημα που ασκείται ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρο 9 **Ανάθεση διαδικαστικών πράξεων σε άλλες αρχές**

1. Το δικαστήριο, αν διαδικαστική πράξη δεν είναι δυνατόν να διενεργηθεί στην έδρα του, μπορεί να ζητήσει τη διενέργειά της από πολιτικό ή διοικητικό δικαστήριο που εδρεύει στον τόπο όπου αυτή πρέπει να διενεργηθεί.

2. Το δικαστήριο δύναται να ζητήσει τη διενέργεια διαδικαστικής πράξης από ελληνική προξενική αρχή ή και από αλλοδαπή αρχή με τη μεσολάβηση των αρμόδιων Υπουργών εφόσον αυτό δεν παραβιάζει κανόνα του διεθνούς δικαίου. Στην περίπτωση αυτή, η πράξη είναι έγκυρη έστω και αν είναι σύμφωνη μόνο με τις διατάξεις του δικαίου της χώρας όπου διενεργήθηκε.

3. Το δικαστήριο δύναται για την άσκηση της δικαιοδοσίας του να αναθέτει τη διενέργεια διαδικαστικών πράξεων που προβλέπονται στην Κωδικοποίηση σε διοικητικές αρχές.

Άρθρο 10

Διαπίστωση παράνομων ενεργειών διοικητικών οργάνων

1. Αν από τη διεξαγωγή της δίκης προκύψει ότι συντρέχει περίπτωση πειθαρχικής δίωξης διοικητικού οργάνου επειδή αυτό εν γνώσει του έχει εκδώσει πράξη ή έχει προβεί σε υλική ενέργεια, προδήλως παράνομη, ή εν γνώσει του και κατά πρόδηλη παράβαση του νόμου έχει παραλείψει οφειλόμενη ενέργεια, το δικαστήριο, με ειδική απόφασή του που εκδίδεται σε συμβούλιο, παραπέμπει το ζήτημα στην αρμόδια αρχή για την εκτίμηση της συμπεριφοράς του οργάνου προς άσκηση της δίωξης που προβλέπεται στον νόμο.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και όταν συντρέχει περίπτωση πειθαρχικής δίωξης των εκπροσώπων του Δημοσίου ή οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου για παράβαση των κανόνων της παραγράφου 1 του άρθρου 20.

3. Αν από την έρευνα του φακέλου της υπόθεσης προκύψουν σοβαρές υπόνοιες για παράνομη ενέργεια ή παράλειψη διοικητικού οργάνου, η οποία μπορεί να επισύρει κατά νόμο τον προσωπικό καταλογισμό του, αποστέλλεται, με πρωτοβουλία του εισηγητή δικαστή, αντίγραφο της απόφασης, από την οποία προκύπτει η σχετική ενέργεια, παράλειψη ή πλημμέλεια, με ειδική επισήμανση αυτής στο οικείο διαβιβαστικό έγγραφο, στον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας.

Κεφάλαιο 2

ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 11

Αρχή της ισότητας των διαδίκων

Ενώπιον του δικαστηρίου, οι διάδικοι είναι ίσοι.

Άρθρο 12

Μέριμνα για την πρόοδο της δίκης

Το δικαστήριο μεριμνά αυτεπαγγέλτως για την πρόοδο εν γένει της δίκης, διατάσσοντας την απαιτούμενη κατά τον νόμο διαδικαστική πράξη για τη διακρίβωση της αλήθειας και την ταχύτερη περάτωση της δίκης.

Άρθρο 13

Έλεγχος των διαδικαστικών προϋποθέσεων

Το δικαστήριο ελέγχει και αυτεπαγγέλτως τη συνδρομή των διαδικαστικών προϋποθέσεων της δίκης.

Άρθρο 14

Συνέπειες ερημοδικίας

Το δικαστήριο εξετάζει και κρίνει τις ενώπιον αυτού εισαγόμενες υποθέσεις και όταν απουσιάζουν οι διάδικοι, χωρίς να τεκμαίρεται ομολογία από την απουσία τους.

Άρθρο 15

Ερμηνεία των δικονομικών κανόνων

Το δικαστήριο αντιμετωπίζει με βάση τις αρχές της δίκαιης δίκης τα ερμηνευτικά ζητήματα που ανακύπτουν από την εφαρμογή των δικονομικών κανόνων έτσι ώστε, λαμβάνοντας υπόψη κάθε φορά τη σοβαρότητα του διακυβεύματος, να αποφαινεται σε πνεύμα δίκαιης ισορροπίας.

Άρθρο 16

Αρχή της υποχρεωτικής έγγραφης προδικασίας.

Η διαδικασία στο ακροατήριο στηρίζεται στην έγγραφη προδικασία. Καμία κύρια ή παρεμπύππουσα αίτηση για δικαστική προστασία δεν μπορεί να εισαχθεί στο δικαστήριο χωρίς να τηρηθεί προδικασία, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά. Η αίτηση που έχει εισαχθεί χωρίς προδικασία απορρίπτεται ως απαράδεκτη και αυτεπαγγέλτως.

Άρθρο 17

Χρήση ηλεκτρονικών μέσων για την διεξαγωγή των δικών

1. Οι δικαστικές αποφάσεις και πράξεις, οι εκθέσεις, τα δικόγραφα και κάθε άλλο έγγραφο που απευθύνεται στο Ελεγκτικό Συνέδριο ή εκδίδεται απ' αυτό επιτρέπεται να κατατίθενται, να επιδίδονται και να διακινούνται με ηλεκτρονικά μέσα, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

2. Είναι δυνατόν επίσης με ηλεκτρονικά μέσα:

(α) να εξετάζονται, κατ' αίτηση των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως, μάρτυρες, πραγματογνώμονες και διάδικοι χωρίς αυτοί να παρίστανται στην αίθουσα συνεδρίασης του δικαστηρίου,

(β) να τηρούνται τα βιβλία που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις για τη διεκπεραίωση των εργασιών του και

(γ) να καταβάλλονται παράβολα, δικαστικά ένσημα και οποιαδήποτε τέλη υπέρ του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

Άρθρο 18

Δημοσιότητα

1. Το δικαστήριο συνεδριάζει δημόσια στο ακροατήριο, η δε διαδικασία ενώπιόν του διεξάγεται προφορικά.

2. Το δικαστήριο δεν συνεδριάζει δημόσια, αν κρίνει με απόφασή του ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 93 του Συντάγματος.

3. Η προδικασία και η διαδικασία εκτός ακροατηρίου δεν είναι δημόσιες.

4. Στις διαδικασίες ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου, στις οποίες τίθενται ζητήματα που αφορούν σε ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα τηρούνται οι εκάστοτε ισχύουσες ρυθμίσεις για την προστασία τους.

Άρθρο 19

Μυστικότητα των διασκέψεων και καθήκον εχεμύθειας

1. Οι διασκέψεις του δικαστηρίου προς έκδοση αποφάσεων επί των υποθέσεων που συζητήθηκαν είναι μυστικές.

2. Όσοι συμμετέχουν σε αυτές τηρούν απαρέγκλιτα το καθήκον της εχεμύθειας για ό,τι διαμείφθηκε.

Άρθρο 20

Καλόπιστη διεξαγωγή της δίκης

1. Οι διάδικοι, οι νόμιμοι αντιπρόσωποι, οι εκπρόσωποι και οι δικαστικοί πληρεξούσιοι οφείλουν να ενεργούν σύμφωνα με τους κανόνες της καλής πίστης και των χρηστών ηθών, να τηρούν το καθήκον της αλήθειας και να αποφεύγουν ενέργειες που προδήλως παρεκκλίνουν τη δίκη.

2. Αν παραβιασθεί η υποχρέωση που θεσπίζεται στην προηγούμενη παράγραφο, το δικαστήριο με την οριστική του απόφαση επιβάλλει στο πρόσωπο που κρίνει υπεύθυνο για την παραβίαση χρηματικό πρόστιμο έως χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ. Πριν από την επιβολή του, ο πρόεδρος του δικαστηρίου, ύστερα από απόφαση του δικαστηρίου που καταχωρίζεται στα πρακτικά της διάσκεψης, καλεί με πράξη του το φερόμενο ως υπεύθυνο πρόσωπο να εκθέσει εγγράφως τις απόψεις του στο δικαστήριο μέσα σε εύλογη προθεσμία. Με την πράξη του προέδρου κοινοποιείται και απόσπασμα των πρακτικών της διάσκεψης.

Κεφάλαιο 3

ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΗΣ ΑΜΕΡΟΛΗΨΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Άρθρο 21

Λόγοι αποκλεισμού και απαλλαγής

1. Ο δικαστικός λειτουργός αποκλείεται από την άσκηση του λειτουργήματός του σε δίκη,

(α) όταν από την έκβαση της δίκης έχει άμεσο ή έμμεσο προσωπικό συμφέρον ή όταν σ' αυτήν διάδικος είναι σύζυγος ή εξομοιούμενος κατά τον νόμο με σύζυγο, μνηστήρας ή πρόσωπο με το οποίο συνδέεται με συγγένεια αίματος ή αγχιστείας έως και τον τρίτο βαθμό ή πρόσωπο με το οποίο συνδέεται με υιοθεσία ή αναδοχή,

(β) όταν η δίκη αφορά υπόθεση στην οποία έχει αναμειχθεί με την ιδιότητα του πληρεξουσίου, αντιπροσώπου, εκπροσώπου, διαιτητή, μάρτυρα, πραγματογνώμονα, πειθαρχικού δικαστή ή μέλους πειθαρχικού συμβουλίου ή όταν έχει γνωμοδοτήσει γι' αυτήν.

(γ) όταν η δίκη αφορά διοικητική πράξη ή δικαστική απόφαση στην έκδοση των οποίων είχε συμπράξει.

2. Ο λόγος αποκλεισμού δικαστικού λειτουργού που αναφέρεται στην περίπτωση γ' της προηγούμενης παραγράφου δεν ισχύει για την εκδίκαση από τον

δικαστικό λειτουργό αίτησης διόρθωσης ή ερμηνείας, ανακοπής ερημοδικίας και αίτησης αναθεώρησης, εκτός αν προβάλλεται ο λόγος της παραγράφου 2 του άρθρου 183, ή δίκαιης ικανοποίησης.

3. Η γραμματεία του δικαστηρίου οφείλει να ερευνά και να ενημερώνει τον πρόεδρο του δικαστηρίου και το δικαστικό λειτουργό για το λόγο αποκλεισμού του που αναφέρεται στην παράγραφο 1 περίπτωση γ' του άρθρου αυτού.

4. Ο δικαστικός λειτουργός που πιστεύει ότι συντρέχουν σοβαροί λόγοι ευπρέπειας που επιβάλλουν την αποχή του από συγκεκριμένη δίκη, έχει δικαίωμα να ζητήσει απαλλαγή από τη συμμετοχή του στη δίκη αυτή.

Άρθρο 22

Διαδικασία αποκλεισμού και απαλλαγής

1. Ο δικαστικός λειτουργός, μόλις αντιληφθεί το λόγο αποκλεισμού του, οφείλει να το δηλώσει στον πρόεδρο του δικαστηρίου. Αν ο λόγος αποκλεισμού συντρέχει στον πρόεδρο, επιλαμβάνεται ο αμέσως μετά αυτόν αρχαιότερος δικαστικός λειτουργός.

2. Το δικαστήριο, συνεδριάζοντας σε συμβούλιο, αποτελούμενο από τους τρεις αρχαιότερους δικαστές του και αφού ακούσει τη γνώμη του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας, αποφασίζει αν συντρέχει λόγος αποκλεισμού ή αν εκείνος που υπέβαλε την αίτηση απαλλαγής δικαιούται να απαλλαγεί από την άσκηση των καθηκόντων του. Η απόφαση καταχωρίζεται σε ειδικό πρωτόκολλο.

Άρθρο 23

Αίτηση εξαίρεσης

Αίτηση εξαίρεσης δικαστικού λειτουργού μπορεί να υποβληθεί από διάδικο για δικαστικό λειτουργό ως προς τον οποίο συντρέχει λόγος αποκλεισμού ή στο πρόσωπο του οποίου συντρέχουν συγκεκριμένοι λόγοι που δικαιολογούν τη δημιουργία αμφιβολίας ως προς την αντικειμενικά ή υποκειμενικά αμερόληπτη άσκηση των καθηκόντων του.

Άρθρο 24

Εξέταση της αίτησης εξαίρεσης

1. Η αίτηση εξαίρεσης υποβάλλεται εγγράφως στη γραμματεία του δικαστηρίου ή προφορικώς στο ακροατήριο, ως το τέλος της συζήτησης της υπόθεσης.

2. Αν ζητείται η εξαίρεση ολόκληρου του δικαστηρίου, η αίτηση κατατίθεται οκτώ (8) ημέρες πριν από τη συζήτηση. Δεν δύναται να ζητηθεί η εξαίρεση τώσων μελών του δικαστηρίου ή της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας, ώστε με τον αριθμό που απομένει να μην είναι δυνατή η συγκρότησή τους.

3. Αν ο λόγος εξαίρεσης προταθεί πριν από τη συζήτηση της υπόθεσης, αποφαινόμενοι γι' αυτήν οι τρεις αρχαιότεροι δικαστές του δικαστηρίου, χωρίς τη συμμετοχή του μέλους του οποίου ζητείται η εξαίρεση.

4. Αν ο λόγος προταθεί κατά τη συζήτηση, το δικαστήριο αποφαινόμενοι για το βάσιμο αυτής αμέσως, αποτελούμενο από τους τρεις αρχαιότερους δικαστές του δικαστηρίου που είναι παρόντες στο κατάστημα του δικαστηρίου κατά την ημέρα της συζήτησης, χωρίς τη συμμετοχή του μέλους του οποίου ζητείται η εξαίρεση.

5. Η προαπόδειξη είναι υποχρεωτική για τον αιτούντα.

Άρθρο 25

Απόφαση για την εξαίρεση

1. Αν ο λόγος αποκλεισμού ή εξαίρεσης κριθεί βάσιμος, απαγγέλλεται η ακυρότητα των πράξεων στις οποίες συμμετείχε ο δικαστής του οποίου η εξαίρεση αποφασίσθηκε.

2. Αν ο λόγος αποκλεισμού ή εξαίρεσης κριθεί αβάσιμος, η αίτηση απορρίπτεται. Αν ο λόγος εξαίρεσης κριθεί προφανώς αβάσιμος, μπορεί να επιβληθούν σ' αυτόν που υπέβαλε την αίτηση εξαίρεσης οι κυρώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 20.

Άρθρο 26

Αποκλεισμός δικαστικών υπαλλήλων

Οι ρυθμίσεις για τον αποκλεισμό και την εξαίρεση δικαστικού λειτουργού εφαρμόζονται και για τους υπαλλήλους της γραμματείας. Τις σχετικές αποφάσεις λαμβάνει ο πρόεδρος του δικαστηρίου.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΟΙ ΔΙΑΔΙΚΟΙ

Κεφάλαιο 4

ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΔΙΑΔΙΚΟΥ

Άρθρο 27

Ικανότητα διαδίκου των φυσικών και νομικών προσώπων

1. Ικανότητα να είναι διάδικοι έχουν τα φυσικά και νομικά πρόσωπα.
2. Διάδικος είναι και το κυοφορούμενο εφόσον λογίζεται ως φυσικό πρόσωπο.

Άρθρο 28

Διάδικοι χωρίς νομική προσωπικότητα

Οι ενώσεις προσώπων που επιδιώκουν ορισμένο σκοπό χωρίς να είναι σωματεία, οι εταιρείες που δεν έχουν νομική προσωπικότητα, καθώς και οι ομάδες περιουσίας έχουν την ικανότητα να είναι διάδικοι σε υποθέσεις σχετικές με τον σκοπό ή αντικείμενο της δραστηριότητάς τους.

Κεφάλαιο 5 **ΔΙΚΑΝΙΚΗ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ**

Άρθρο 29

Δικανική ικανότητα των φυσικών προσώπων

1. Ικανότητα να αποφασίζει για τη διενέργεια διαδικαστικών πράξεων έχει το φυσικό πρόσωπο :

(α) με πλήρη δικαιοπρακτική ικανότητα ή

(β) με περιορισμένη δικαιοπρακτική ικανότητα, ως προς τις διαδικαστικές πράξεις που αφορούν στη ρύθμιση σχέσεων για τις οποίες θεωρείται ικανό.

2. Ο αλλοδαπός έχει δικανική ικανότητα, εφόσον είναι δικαιοπρακτικά ικανός, είτε κατά το δίκαιο της ιθαγένειάς του, είτε κατά το ελληνικό δίκαιο.

3. Αν το πρόσωπο δεν έχει δικανική ικανότητα, για τη διενέργεια διαδικαστικών πράξεων αποφασίζει ο νόμιμος αντιπρόσωπός του.

4. Κατ' εξαίρεση, για να αποτραπεί τυχόν επικείμενος κίνδυνος, επιτρέπεται και σε μη ικανό πρόσωπο να αποφασίζει για τη διενέργεια διαδικαστικών πράξεων, ύστερα από άδεια του προέδρου του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου πρόκειται να εισαχθεί ή εκκρεμεί η υπόθεση.

Άρθρο 30

Δικανική ικανότητα των νομικών προσώπων

1. Το Δημόσιο εκπροσωπείται στη δίκη από τον Υπουργό Οικονομικών. Στις δίκες επί ανακοπής εκτέλεσης, το Δημόσιο εκπροσωπείται από τον προϊστάμενο της δημόσιας υπηρεσίας που επισπεύδει την εκτέλεση.

2. Τα νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου εκπροσωπούνται από τους νόμιμους εκπροσώπους τους.

3. Η εκπροσώπηση των αλλοδαπών νομικών προσώπων, εφόσον ειδική διάταξη δεν ορίζει διαφορετικά, διέπεται από το δίκαιο της έδρας τους.

Άρθρο 31

Εκπροσώπηση διαδίκων χωρίς νομική προσωπικότητα

Οι ενώσεις προσώπων που επιδιώκουν ορισμένο σκοπό χωρίς να αποτελούν σωματείο, οι εταιρείες που δεν έχουν νομική προσωπικότητα, καθώς και οι ομάδες περιουσίας εκπροσωπούνται από τα πρόσωπα στα οποία έχει ανατεθεί η διαχείριση των υποθέσεών τους.

Άρθρο 32

Γενική και ειδική εξουσιοδότηση για τη διεξαγωγή της δίκης

1. Στις περιπτώσεις που για τη διεξαγωγή της δίκης από τον νόμιμο αντιπρόσωπο του ανίκανου διαδίκου ή τον νόμιμο εκπρόσωπο του νομικού προσώπου απαιτείται προηγούμενη άδεια ή εξουσιοδότηση, η χωρίς περιορισμό παρασχεθείσα άδεια ή εξουσιοδότηση περιλαμβάνει όλες τις διαδικαστικές πράξεις και ενέργειες μέχρι το αμετάκλητο της απόφασης.

2. Ο συμβιβασμός, η αναγνώριση, η παραίτηση και η συμφωνία για διαιτησία είναι ανίσχυρες χωρίς ειδική άδεια ή εξουσιοδότηση για την ενέργεια των πράξεων αυτών.

Άρθρο 33

Νομιμοποίηση νόμιμων αντιπροσώπων και εκπροσώπων

Τα στοιχεία νομιμοποίησης των νόμιμων αντιπροσώπων και εκπροσώπων των διαδικών υποβάλλονται στο δικαστήριο έως την πρώτη συζήτηση. Αν συντρέχουν ελλείψεις που μπορεί να συμπληρωθούν ως προς τη δικανική ικανότητα των διαδικών και τη νόμιμη εκπροσώπησή τους ή ως προς την απαιτούμενη για τη διεξαγωγή της δίκης άδεια ή εξουσιοδότηση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 232.

Κεφάλαιο 6

ΔΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ

Άρθρο 34

Διενέργεια διαδικαστικών πράξεων

1. Οι διάδικοι, οι νόμιμοι αντιπρόσωποι και οι εκπρόσωποι τους διενεργούν τις διαδικαστικές πράξεις και παρίστανται κατά τη συζήτηση με δικαστικούς πληρεξουσίου.

2. Κατ' εξαίρεση, οι ιδιώτες διάδικοι ή οι νόμιμοι αντιπρόσωποι και οι εκπρόσωποι τους μπορούν να διενεργούν διαδικαστικές πράξεις και να παρίστανται κατά τη συζήτηση χωρίς δικαστικό πληρεξούσιο κατά την εκδίκαση στο Τμήμα αγωγών για καθυστερούμενες συντάξεις, όταν το σύνολο του ποσού που είναι αντικείμενο της διαφοράς δεν υπερβαίνει τα 1.500 ευρώ.

3. Στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου, ο πρόεδρος του δικαστηρίου μπορεί, εκτιμώντας τις ιδιαίτερες περιστάσεις, να υποχρεώσει τον διάδικο να προσλάβει δικαστικό πληρεξούσιο.

Άρθρο 35

Δικαστικοί πληρεξούσιοι του Δημοσίου και νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου

Οι διατάξεις που ισχύουν για τους δικαστικούς πληρεξουσίου του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου έχουν εφαρμογή και στις δίκες που διέπονται από την Κωδικοποίηση.

Άρθρο 36

Δικαστικοί πληρεξούσιοι των λοιπών διαδικών

1. Δικαστικοί πληρεξούσιοι των λοιπών διαδικών, πλην του Δημοσίου και όλων των άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ορίζονται δικηγόροι σύμφωνα με τον Κώδικα Δικηγόρων. Κατ' εξαίρεση, στις περιπτώσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 34, δικαστικοί πληρεξούσιοι τους μπορούν να οριστούν και ο σύζυγος, η σύζυγος ή οι εξομοιούμενοι κατά τον νόμο με αυτούς καθώς και το πρόσωπο που συνδέεται με τους διαδίκους αυτούς με συγγένεια αίματος ή αγχιστείας έως και του δευτέρου βαθμού ή ομόδικός τους.

2. Ο διορισμός του πληρεξουσίου γίνεται με έγγραφο ή με προφορική δήλωση ενώπιον του δικαστηρίου κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, η οποία καταχωρίζεται στα πρακτικά.

3. Το έγγραφο με το οποίο παρέχεται η πληρεξουσιότητα δύναται να είναι δημόσιο ή και ιδιωτικό. Η γνησιότητα της υπογραφής του εντολέα πρέπει να βεβαιώνεται επί του ιδιωτικού εγγράφου από συμβολαιογράφο ή από δημόσια ή δημοτική αρχή.

4. Αν ο διάδικος δεν μπορεί να υπογράψει, το ιδιωτικό έγγραφο υπογράφεται από δύο μάρτυρες, που η γνησιότητα της υπογραφής τους βεβαιώνεται σύμφωνα με την παράγραφο 3.

5. Αν η πράξη με την οποία παρέχεται η πληρεξουσιότητα έχει καταρτισθεί από αλλοδαπή αρχή, η πράξη αυτή διέπεται από το δίκαιο του τόπου κατάρτισής της.

6. Τα πληρεξούσια έγγραφα κατατίθενται στο δικαστήριο.

Άρθρο 37

Έκταση, διάρκεια και λήξη της πληρεξουσιότητας

1. Η χρονική διάρκεια και η έκταση της εξουσίας του δικαστικού πληρεξουσίου προσδιορίζεται με το πληρεξούσιο έγγραφο. Το γενικό πληρεξούσιο, αν δεν ορίζεται διαφορετικά, παρέχει την εξουσία για τη διενέργεια διαδικαστικών πράξεων, την άσκηση ένδικων βοηθημάτων και μέσων, καθώς και τον διορισμό άλλων δικαστικών πληρεξουσίων.

2. Κατ' εξαίρεση, απαιτείται ειδική πληρεξουσιότητα:

(α) για τον δικαστικό συμβιβασμό,

(β) για την παραίτηση από ένδικο βοήθημα ή μέσο που έχει ασκηθεί,

(γ) για την προσβολή εγγράφου ως πλαστού,

(δ) όπου αλλού προβλέπεται τούτο ρητώς από ειδικές διατάξεις.

3. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά στο γενικό πληρεξούσιο, η δικαστική πληρεξουσιότητα λήγει με την πάροδο πενταετίας από τη χρονολογία κατάρτισης του σχετικού εγγράφου. Αν όμως η δίκη έχει αρχίσει πριν από τη λήξη της πενταετίας ή της προθεσμίας που τυχόν έχει οριστεί, το γενικό πληρεξούσιο ισχύει έως και την επίδοση της οριστικής απόφασης.

4. Ο πληρεξούσιος είναι υποχρεωτικά και αντίκλητος του εντολέα του στις κοινοποιήσεις που αφορούν στη δίκη στην οποία παρίσταται, περιλαμβανομένης και της οριστικής απόφασης.

Άρθρο 38

Παύση δικαστικής πληρεξουσιότητας

1. Η πληρεξουσιότητα παύει

(α) με την κατάργηση της δίκης ή την περάτωση της διαδικαστικής πράξης, για την οποία αυτή είχε δοθεί,

(β) με τον θάνατο του πληρεξουσίου ή την απώλεια της ικανότητάς του να ενεργεί ως πληρεξούσιος,

(γ) με την ανάκληση της πληρεξουσιότητας ή την παραίτηση του πληρεξουσίου από αυτήν,

(δ) με την παραίτηση, την παύση ή την έκπτωση του πληρεξουσίου δικηγόρου από το δικηγορικό λειτούργημα.

2. Η ανάκληση της πληρεξουσιότητας, καθώς και η παραίτηση του δικαστικού πληρεξουσίου από αυτήν, γίνονται είτε με προφορική δήλωση στο ακροατήριο, που καταχωρίζεται στα πρακτικά και ισχύει έναντι όλων, είτε με έγγραφη δήλωση, η οποία κοινοποιείται με δικαστικό επιμελητή, στον πληρεξούσιο ή στον εντολέα, κατά περίπτωση, καθώς και σε όλους τους διαδίκους, και στη συνέχεια κατατίθεται στη

γραμματεία του δικαστηρίου μαζί με τα αποδεικτικά των κοινοποιήσεων, από τότε δε και ισχύει έναντι όλων.

3. Ο δικαστικός πληρεξούσιος οφείλει, και μετά την κατά την παραγράφου 2 παραίτησή του, εφόσον δεν διορίστηκε άλλος, να προβαίνει, για χρονικό διάστημα τριάντα (30) ημερών, στη διενέργεια των διαδικαστικών πράξεων που είναι απαραίτητες προς αποτροπή επικείμενου κινδύνου για τα συμφέροντα του εντολέα του. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται για άλλες τριάντα (30) ημέρες αν ο επικείμενος κίνδυνος που είχε εμφανισθεί εντός της προθεσμίας δεν έχει εκλείψει.

4. Η πληρεξουσιότητα δεν παύει με το θάνατο ή τη μεταβολή της προσωπικής κατάστασης εκείνου που την έδωσε ή του νόμιμου αντιπροσώπου του, αλλά εξακολουθεί και παύει μόνον όταν διακοπεί η δίκη για έναν από τους λόγους αυτούς.

Άρθρο 39

Νομιμοποίηση δικαστικών πληρεξουσίων

1. Για τις προπαρασκευαστικές πράξεις και κλήσεις μέχρι την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η πληρεξουσιότητα θεωρείται υπάρχουσα.

2. Αν, ως την πρώτη συζήτηση, δεν έχουν υποβληθεί τα στοιχεία της νομιμοποίησης, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 229.

3. Αν ο δικαστικός πληρεξούσιος τελικώς δεν νομιμοποιηθεί, κηρύσσονται άκυρες οι διαδικαστικές πράξεις που διενεργήθηκαν από αυτόν, καθώς και οι κλήσεις προς αυτόν για συζήτηση, το δε σχετικό ένδικο βοήθημα ή μέσο απορρίπτεται.

Κεφάλαιο 7

Η ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Άρθρο 40

Κύρια παρέμβαση

1. Αν τρίτος διεκδικεί ολικώς ή μερικώς το αντικείμενο της δίκης που εκκρεμεί στο Τμήμα ύστερα από άσκηση αγωγής, μπορεί να ασκήσει κύρια παρέμβαση.

2. Η άσκηση κύριας παρέμβασης έχει τα έννομα αποτελέσματα που έχει η άσκηση αγωγής.

Άρθρο 41

Πρόσθετη παρέμβαση

1. Σε δίκη που εκκρεμεί στο Τμήμα ύστερα από άσκηση έφεσης ή αγωγής, μπορεί να παρέμβει τρίτος, προς υποστήριξη του διαδίκου υπέρ του οποίου έχει έννομο συμφέρον να αποβεί η δίκη.

2. Ο παρεμβαίνων επιχειρεί όλες τις διαδικαστικές πράξεις που προβλέπει ο νόμος εφόσον δεν αντιτίθενται στο συμφέρον και τις πράξεις του διαδίκου υπέρ του οποίου παρεμβαίνει, έχει δε δικαίωμα να ασκήσει όλα τα ένδικα μέσα.

Άρθρο 42

Άσκηση παρέμβασης

1. Στα πρόσωπα που, κατά τα άρθρα 40 και 41 νομιμοποιούνται να ασκήσουν παρέμβαση, ανακοινώνεται η δίκη, με κοινοποίηση του εισαγωγικού δικογράφου και γνωστοποίηση της δικασίμου είκοσι (20) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από αυτήν, από οποιονδήποτε διάδικο.

2. Η παρέμβαση ασκείται με ιδιαίτερο δικόγραφο, το οποίο κατατίθεται, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 55, στη γραμματεία του δικαστηρίου και, με τη φροντίδα του παρεμβαίνοντος, επιδίδεται, με ποινή απαραδέκτου, σε κυρωμένο αντίγραφο στους διαδίκους, τουλάχιστον έξι (6) πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση. Η παράλειψη της ανωτέρω επίδοσης καλύπτεται, αν εκείνος προς τον οποίο αυτή έπρεπε να γίνει παρίσταται στο ακροατήριο και δεν αντιλέγει.

3. Οι διατάξεις για την ομοδικία, τη συνάφεια και τον χωρισμό δικογράφων εφαρμόζονται αναλόγως και στην παρέμβαση.

4. Αποφάσεις, πράξεις και δικόγραφα που προβλέπεται ότι επιδίδονται στους διαδίκους, μετά την άσκηση της παρέμβασης, επιδίδονται και στους παρεμβαίνοντες.

Άρθρο 43

Ανεπίτρεπτο παρέμβασης σε δίκη ενώπιον της Ολομέλειας

Με την επιφύλαξη των άρθρων 161, 162, 163 και 178, παρέμβαση σε δίκη ενώπιον της Ολομέλειας δεν επιτρέπεται.

Άρθρο 44

Παρέμβαση σε δίκη επί ανακοπής εκτέλεσης

Σε δίκη που εκκρεμεί στο Τμήμα ύστερα από άσκηση ανακοπής εκτέλεσης, η παρέμβαση ασκείται σύμφωνα με το άρθρο 149. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται η παράγραφος 2 του άρθρου 41 και οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 42.

Κεφάλαιο 8

Η ΟΜΟΔΙΚΙΑ

Άρθρο 45

Αναγκαστική ομοδικία

1. Περισσότεροι ομοδικούν αναγκαστικώς, εφόσον:

(α) η διαφορά από τη φύση της επιδέχεται μόνο ενιαία ρύθμιση ή

(β) η ισχύς της απόφασης που θα εκδοθεί εκτείνεται, σύμφωνα με τον νόμο, σε όλους τους ομοδίκους ή

(γ) κατά τον νόμο, συγκεκριμένο ένδικο βοήθημα μόνο από κοινού μπορεί να ασκηθεί από αυτούς ή κατ' αυτών ή

(δ) λόγω των συνθηκών της συγκεκριμένης διαφοράς, δεν είναι δυνατόν να υπάρξουν αντίθετες αποφάσεις.

2. Οι διαδικαστικές πράξεις κάθε αναγκαστικώς ομοδίκου, εφόσον ο νόμος που διέπει τη σχέση δεν ορίζει διαφορετικά, δεσμεύουν και τους λοιπούς

αναγκαστικώς ομοδίκους. Για το κύρος όμως των πράξεων συμβιβασμού, αναγνώρισης, παραίτησης και συμφωνίας για διαιτησία, απαιτείται ομοφωνία όλων των αναγκαστικώς ομοδίκων.

3. Το δικαστήριο εκτιμά ελευθέρως τους τυχόν αντιφατικούς ισχυρισμούς των αναγκαστικώς ομοδίκων.

Άρθρο 46

Προσεπίκληση των αναγκαστικώς ομοδίκων

1. Αν ορισμένοι, ως προς τους οποίους συντρέχουν οι προϋποθέσεις της αναγκαστικής ομοδικίας, δεν περιλαμβάνονται στο κοινό δικόγραφο, προσεπικαλούνται στη δίκη, με κοινοποίηση του εισαγωγικού δικογράφου και γνωστοποίηση της δικασίμου, από οποιονδήποτε ομόδικο, δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση.

2. Την προσεπίκληση αναγκαστικώς ομοδίκου έχει την εξουσία να διατάξει και αυτεπαγγέλτως το δικαστήριο, με απόφαση που ορίζει με επιμέλεια ποιού διαδικού θα γίνει η προσεπίκληση και τον χρόνο κατά τον οποίο πρέπει αυτή να γίνει.

Άρθρο 47

Συμμετοχή στη δίκη των αναγκαστικώς ομοδίκων

Ο κατά το άρθρο 46 προσεπικαλούμενος μετέχει στη δίκη με ειδικό δικόγραφο, το οποίο κατατίθεται στην αρμόδια γραμματεία του δικαστηρίου και επιδίδεται, σε κυρωμένο αντίγραφο, με τη φροντίδα του, στους άλλους διαδικούς, ως την προτεραία της συζήτησης.

Άρθρο 48

Συνέπειες μη συμμετοχής στη δίκη των αναγκαστικώς ομοδίκων

Αναγκαστικώς ομόδικος, ο οποίος, αν και προσεπικλήθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 46, δεν μετείχε στη δίκη, θεωρείται ότι αντιπροσωπεύεται, κατά τη διάρκεια της, από κοινού από όλους τους λοιπούς αναγκαστικώς ομοδίκους που μετέχουν σε αυτήν. Αν δεν είχε προσεπικληθεί και δεν είχε παρασταθεί κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, έχει δικαίωμα να ασκήσει κατά της σχετικής απόφασης ανακοπή ερημοδικίας.

Άρθρο 49

Άσκηση ένδικων μέσων σε περίπτωση αναγκαστικής ομοδικίας

1. Αν ασκηθεί ένδικο μέσο από κάποιον ή κατά κάποιου από τους αναγκαστικώς ομοδίκους, εφαρμόζονται αναλόγως τα άρθρα 46 έως 48. Οι πρωτοδίκως ομόδικοι μπορούν να ασκήσουν από κοινού ένδικο μέσο χωρίς να απαιτείται να προβάλλονται κοινοί λόγοι.

2. Ειδικά η άσκηση αίτησης αναίρεσης από κάποιον από τους αναγκαστικώς ομοδίκους έχει αποτέλεσμα και για τους άλλους.

3. Αν υπάρχει αναγκαστική ομοδικία στο Τμήμα, η αίτηση αναίρεσης από τον αντίδικο πρέπει να απευθύνεται κατά όλων των ομοδίκων, αλλιώς απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

Άρθρο 50 **Δυνητική ομοδικία**

1. Περισσότεροι μπορούν, με το ίδιο δικόγραφο, να ασκήσουν κοινή αίτηση δικαστικής προστασίας κατά της ίδιας πράξης ή παράλειψης, εφόσον οι λόγοι που προβάλλουν στηρίζονται σε όμοια κατά τα ουσιώδη στοιχεία νομική και πραγματική βάση, ή, αν πρόκειται περί αγωγής, εφόσον συνδέονται με κοινό δικαίωμα ή τα δικαιώματά τους στηρίζονται σε όμοια κατά τα ουσιώδη στοιχεία νομική και πραγματική βάση.

2. Κατά περισσότερων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου μπορεί να ασκηθεί κοινή αίτηση δικαστικής προστασίας, εφόσον η πράξη ή η παράλειψη του ενός έχει ενσωματωθεί στην πράξη ή την παράλειψη του άλλου ή κοινή αγωγή, εφόσον τα πρόσωπα αυτά συνδέονται με κοινή υποχρέωση ή οι υποχρεώσεις τους πηγάζουν από την ίδια νομική και πραγματική αιτία.

3. Προκειμένου περί απαιτήσεων από συντάξεις, έστω και αν βασίζονται σε παράνομες πράξεις, εφαρμόζονται οι διατάξεις των δύο προηγούμενων παραγράφων και όταν αντικείμενο της διαφοράς είναι ομοειδείς, έστω και μη ισόποσες, απαιτήσεις ή υποχρεώσεις που στηρίζονται σε όμοια κατά τα ουσιώδη στοιχεία νομική βάση. Ομοδικία συντρέχει και όταν για τους αιτούντες δικαστική προστασία έχει εκδοθεί μία πράξη με ξεχωριστά για τον καθένα κεφάλαια ή περισσότερες αυτοτελείς για τον καθένα πράξεις. Στην περίπτωση αυτή δεν απαιτείται η συνδρομή και των προϋποθέσεων της συνάφειας.

4. Η δυνητική ομοδικία δεν επηρεάζει τις ουσιαστικές έννομες σχέσεις των ομοδίκων. Οι διαδικαστικές πράξεις του ενός δεν ωφελούν ούτε βλάπτουν τους άλλους.

5. Κάθε ομόδικος έχει δικαίωμα, κατά χωρισμό του κοινού δικογράφου ως την πρώτη συζήτηση, να ασκήσει νέο ένδικο βοήθημα, οπότε ως χρονολογία άσκησής του θεωρείται εκείνη του κοινού δικογράφου.

Άρθρο 51 **Χωρισμός**

1. Αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της ομοδικίας, σύμφωνα με τα άρθρα 45 ή 50, το ένδικο βοήθημα κρατείται ως προς τον πρώτο και τους ομοδίκους με αυτόν και διατάσσεται ο χωρισμός του ως προς τους υπόλοιπους. Ο χωρισμός διενεργείται με κατάθεση αυτοτελούς δικογράφου εντός της οριζόμενης από το δικαστήριο προθεσμίας. Με την απόφαση που διατάσσει τον χωρισμό προσδιορίζονται, κατά προτίμηση, σε συγκεκριμένη δικάσιμο, για να δικαστούν οι χωριζόμενες υποθέσεις.

2. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 50, το δικαστήριο δύναται να διατάσσει το χωρισμό της εκδίκασης επί κοινής αίτησης δικαστικής προστασίας για κάθε διαδικαστικό ή ουσιαστικό λόγο που δικαιολογεί το χωρισμό. Ο χωρισμός διενεργείται σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο.

3. Σε περίπτωση ομοδικίας κατά την παράγραφο 3 του προηγούμενου άρθρου, αν ο αριθμός των ομοδίκων σε κάθε δικόγραφο υπερβαίνει τους δέκα, ο πρόεδρος του δικαστηρίου κατά την προδικασία ή το δικαστήριο μετά τη συζήτηση διατάσσει τον συνολικό ή μερικό χωρισμό τους εφόσον κρίνει ότι έτσι εξυπηρετείται η απονομή δικαιοσύνης σε εύλογο χρόνο. Κατά τα λοιπά ο χωρισμός διενεργείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1.

Κεφάλαιο 9

ΘΑΝΑΤΟΣ ΔΙΑΔΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΕΣ ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ

Άρθρο 52

Η διακοπή της δίκης

1. Η δίκη διακόπτεται αν πριν από το πέρας της προφορικής διαδικασίας αποβιώσει ο διάδικος ή ο νόμιμος αντιπρόσωπος αυτού καθώς και αν επέλθει άλλη μεταβολή στο πρόσωπο αυτών που επηρεάζει την ικανότητά τους προς διενέργεια διαδικαστικών πράξεων. Σε περίπτωση αναγκαστικής ομοδικίας, ο λόγος διακοπής που συντρέχει ως προς ένα από τους ομοδίκους συνεπάγεται τη διακοπή της δίκης και για τους λοιπούς. Αν η ομοδικία δεν είναι αναγκαστική, η διακοπή επέρχεται μόνο για τον διάδικο στο πρόσωπο του οποίου ή του νόμιμου αντιπροσώπου του συνέβη η μεταβολή.

2. Αν οι μεταβολές που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο επέλθουν σε εκπροσώπους νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή σε δικαστικούς πληρεξουσίου, η δίκη δεν διακόπτεται.

Άρθρο 53

Επέλευση και αποτελέσματα διακοπής της δίκης

1. Η διακοπή επέρχεται από τότε που το δικαστήριο λαμβάνει γνώση του λόγου της διακοπής.

2. Οποιοσδήποτε έχει δικαίωμα να επαναλάβει τη δίκη ή ο πληρεξούσιος δικηγόρος εκείνου στο πρόσωπο του οποίου συνέτρεξε ο λόγος της διακοπής γνωστοποιεί στο δικαστήριο τον λόγο της διακοπής είτε με κατάθεση σχετικού δικογράφου είτε με προφορική δήλωση στο ακροατήριο είτε εκτός του ακροατηρίου κατά τη διενέργεια διαδικαστικής πράξης. Η γνωστοποίηση πρέπει να συνοδεύεται από τα στοιχεία που αποδεικνύουν τη συνδρομή του λόγου της διακοπής.

3. Διαδικαστική πράξη που διενεργήθηκε μετά τη διακοπή της δίκης και πριν από την επανάληψή της είναι άκυρη αν, κατά την κρίση του δικαστηρίου, επήλθε σε κάποιον από τους διαδίκους βλάβη που δεν μπορεί να επανορθωθεί διαφορετικά παρά μόνο με κήρυξη της πράξης ως άκυρης.

4. Αν ο λόγος της διακοπής γνωστοποιηθεί κατά τη διενέργεια διαδικαστικής πράξης, δεν προχωρεί η διενέργεια της πράξης αυτής και η υπόθεση εισάγεται στο ακροατήριο για να διαπιστωθεί η διακοπή της δίκης.

5. Η διαπίστωση από το δικαστήριο της διακοπής της δίκης ανακοινώνεται, στους διαδίκους που τυχόν δεν παραστάθηκαν κατά τη συζήτηση αυτή, με κοινοποίηση αποσπάσματος των σχετικών πρακτικών της συζήτησης.

Άρθρο 54

Επανάληψη δίκης

1. Η επανάληψη της διακοπέισας δίκης μπορεί να γίνει με δήλωση εκείνου που δικαιούται να ζητήσει την επανάληψή της. Αν οι δικαιούμενοι είναι περισσότεροι, αρκεί η δήλωση και του ενός ακόμη από αυτούς. Η δήλωση συνοδεύεται από κατάσταση με τα ονόματα και τις διευθύνσεις των προσώπων που έχουν επίσης δικαίωμα επανάληψης και βεβαίωση προς το δικαστήριο εκείνου που

προβαίνει στη δήλωση για την πληρότητα της κατάστασης σύμφωνα με τις γνώσεις που διαθέτει.

2. Αν η επανάληψη της δίκης γίνει ύστερα από δήλωση που υποβλήθηκε προφορικά στο ακροατήριο κατά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, το δικαστήριο μπορεί κατά την ίδια συνεδρίαση να προχωρήσει σε συζήτηση της υπόθεσης, αν παρίστανται όλοι όσοι έχουν δικαίωμα να επαναλάβουν τη δίκη. Άλλως, η συζήτηση αναβάλλεται, ώστε να κλητευθούν και τα πρόσωπα αυτά.

3. Εάν δήλωση επανάληψης της δίκης δεν γίνει εντός διμήνου από τότε που το δικαστήριο έλαβε γνώση του γεγονότος που επέφερε τη διακοπή της δίκης, ο πρόεδρος του δικαστηρίου ορίζει δικάσιμο για τη συνέχισή της. Σε περίπτωση που εκκρεμεί αποδοχή κληρονομίας, η προθεσμία αυτή δεν αρχίζει πριν από την αποδοχή. Κατά τη συζήτηση καλούνται όλοι οι διάδικοι καθώς και όσοι έχουν δικαίωμα σε επανάληψη της δίκης, των οποίων η διεύθυνση είναι γνωστή στο δικαστήριο. Σε κάθε περίπτωση, η κλήση θυροκολλείται και στην τελευταία κατοικία που είχε στη ζωή ο διάδικος στο πρόσωπο του οποίου επήλθε η διακοπή.

4. Ο κληρονόμος, ο κληροδόχος ή ο καταπιστευματοδόχος δεν επιτρέπεται να κληθούν για επανάληψη διακοπείσας δίκης πριν από την παρέλευση της προθεσμίας αποποίησης ή πριν από την απώλεια του δικαιώματος αποποίησης που επήλθε με οποιοδήποτε άλλο τρόπο.

5. Αν μέχρι και το τέλος της νέας συζήτησης δεν υποβληθεί έγκυρη δήλωση επανάληψης της δίκης,

(α) η δίκη καταργείται αν είχε διακοπεί ως συνέπεια μεταβολής που επήλθε στο πρόσωπο εκείνου που άσκησε το ένδικο βοήθημα ή μέσο ή του νόμιμου αντιπροσώπου του.

(β) η δίκη προχωρεί κανονικά αν είχε διακοπεί ως συνέπεια μεταβολής που επήλθε στο πρόσωπο οποιουδήποτε από τους λοιπούς διαδίκους ή του νομίμου αντιπροσώπου του.

6. Δίκη που καταργήθηκε σύμφωνα με την περίπτωση α' της προηγούμενης παραγράφου μπορεί να επαναληφθεί αν σε αποκλειστική προθεσμία τριών ετών από την κατάργησή της, εκείνος που είχε δικαίωμα σε επανάληψη της δίκης και δεν είχε κλητευθεί στη συζήτηση κατά την παράγραφο 3, δηλώσει στο δικαστήριο ότι επιθυμεί τη συνέχιση της δίκης.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

Κεφάλαιο 10

ΑΣΚΗΣΗ ΕΝΔΙΚΩΝ ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ

Άρθρο 55

Τρόπος άσκησης

1. Τα ένδικα βοηθήματα ασκούνται με δικόγραφο, το οποίο, μαζί με τρία (3) αντίγραφα, κατατίθεται στην αρμόδια γραμματεία του δικαστηρίου. Τα ένδικα βοηθήματα ασκούνται και με κατάθεση σε κάθε δημόσια ή δημοτική αρχή, η οποία υποχρεούται, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, να τα διαβιβάσει στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

2. Τα ένδικα μέσα ασκούνται με δικόγραφο, το οποίο, μαζί με τρία (3) αντίγραφα, κατατίθενται στην αρμόδια γραμματεία του Δικαστηρίου.

3. Για την κατά τις προηγούμενες παραγράφους κατάθεση, συντάσσεται έκθεση πάνω στο κατατιθέμενο δικόγραφο, η οποία διαλαμβάνει τη χρονολογία της κατάθεσης, το ονοματεπώνυμο του υπαλλήλου που το παρέλαβε και εκείνου που το κατέθεσε, καθώς και τον αριθμό καταχώρισής του στο οικείο βιβλίο ή στο ειδικό πρωτόκολλο κατάθεσης κατά περίπτωση, υπογράφεται δε από τον υπάλληλο που το παραλαμβάνει, καθώς και από εκείνον που το καταθέτει.

4. Η γραμματεία, στην οποία κατατίθεται το ένδικο βοήθημα ή μέσο, το καταχωρίζει στο τηρούμενο προς τούτο βιβλίο και σχηματίζει φάκελο, τον οποίο διαβιβάζει στο σχηματισμό στον οποίο αυτό απευθύνεται.

5. Αν υπάρχει διαφορά, ως προς τη χρονολογία κατάθεσης του ένδικου βοηθήματος ή μέσου, ανάμεσα στην έκθεση κατάθεσης και στο βιβλίο ή το πρωτόκολλο, επικρατεί η χρονολογία της έκθεσης.

6. Η γραμματεία είναι υποχρεωμένη, αν το ζητήσει ο ενδιαφερόμενος, να του χορηγήσει κυρωμένο αντίγραφο του δικογράφου του ένδικου βοηθήματος ή μέσου που κατέθεσε, με πράξη κατάθεσης πάνω σε αυτό.

7. Τα ένδικα βοηθήματα ή μέσα μπορούν να ασκούνται και με ηλεκτρονικά μέσα, εφόσον φέρουν, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, ηλεκτρονική υπογραφή. Ένδικο βοήθημα ή μέσο που έχει ασκηθεί με ηλεκτρονικά μέσα θεωρείται ότι κατατέθηκε εφόσον επιστραφεί στον αποστολέα του εγγράφου από το δικαστήριο ηλεκτρονική απόδειξη στην οποία διασφαλίζεται, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, η αυθεντικότητα του περιεχομένου της και η ταυτότητα του υπογράφοντος.

Άρθρο 56

Συνάφεια

1. Με το αυτό δικόγραφο μπορεί να ασκηθεί από τον ίδιο διάδικο ή από το Γενικό Επίτροπο Επικρατείας κοινό ένδικο βοήθημα για συναφείς πράξεις, παραλείψεις ή υλικές ενέργειες.

2. Συναφείς είναι οι πράξεις και οι παραλείψεις:

(α) όταν στηρίζονται στην ίδια νομική και στην ίδια κατά τα ουσιώδη στοιχεία πραγματική βάση ή

(β) όταν η νομιμότητα της μιας ασκεί επιρροή στη νομιμότητα της άλλης.

3. Συναφείς είναι οι υλικές ενέργειες όταν συνδέονται ουσιαστικά μεταξύ τους και οι αξιώσεις που απορρέουν από αυτές στηρίζονται στην ίδια νομική βάση.

4. Αν δεν συντρέχουν, ως προς όλες τις πράξεις, παραλείψεις ή υλικές ενέργειες, οι προϋποθέσεις των παραγράφων 1 έως 3 κατά περίπτωση, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 51.

5. Για τον τρόπο χωρισμού του δικογράφου εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 50 και του άρθρου 51.

Άρθρο 57

Αντικειμενική σώρευση

1. Περισσότερα ένδικα βοηθήματα ή μέσα μπορούν να σωρευθούν, κυρίως ή επικουρικός, στο ίδιο εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο αν συντρέχουν, ως προς αυτά, οι προϋποθέσεις του άρθρου 56, το οποίο και εφαρμόζεται αναλόγως.

2. Οι διατάξεις για την ομοδικία έχουν και στην περίπτωση αυτή ανάλογη εφαρμογή.

Άρθρο 58

Αποδεικτικό κοινοποίησης

1. Το αποδεικτικό κοινοποίησης στην αρμόδια αρχή ή τον ιδιώτη των ένδικων βοηθημάτων και μέσων, που ασκούνται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, με εξαίρεση τις αιτήσεις παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας και την ανακοπή εκτέλεσης, πρέπει να κατατίθεται στο δικαστήριο τέσσερις τουλάχιστον μήνες πριν από τη συζήτηση της υπόθεσης.

2. Η εκπρόθεσμη κατάθεση στο δικαστήριο του αποδεικτικού κοινοποίησης της προηγούμενης παραγράφου συνεπάγεται το απαράδεκτο της συζήτησης του ένδικου βοηθήματος ή μέσου, εκτός αν αυτός στον οποίο έπρεπε να γίνει η κοινοποίηση παραστεί χωρίς να αντιλέξει.

Κεφάλαιο 11

ΤΑ ΔΙΚΟΓΡΑΦΑ

Άρθρο 59

Στοιχεία των δικογράφων

1. Τα δικόγραφα που κατατίθενται στο Ελεγκτικό Συνέδριο πρέπει να αναφέρουν:

(α) Την Ολομέλεια ή το Τμήμα ενώπιον του οποίου απευθύνονται,

(β) το είδος του δικογράφου,

(γ) το όνομα, το επώνυμο, το όνομα του πατέρα, τον αριθμό φορολογικού μητρώου, την κατοικία, με προσδιορισμό οδού και αριθμού, κάθε διάδικου και των νόμιμων αντιπροσώπων τους, και για νομικά πρόσωπα, τις εταιρείες χωρίς νομική προσωπικότητα, τις ενώσεις προσώπων και ομάδες περιουσίας την επωνυμία και την έδρα τους,

(δ) τον αριθμό δελτίου ταυτότητας του διαδίκου ή του νομίμου αντιπροσώπου ή του πληρεξουσίου του, όπως και την αρχή από την οποία εκδόθηκε, προκειμένου δε περί του Δημοσίου τον εκπροσωπούντα αυτό νόμιμα στη δίκη,

(ε) το αντικείμενο του δικογράφου, κατά τρόπο σαφή, ορισμένο και συνοπτικό και

(στ) τον τόπο, τον χρόνο σύνταξής του.

Τα δικόγραφα πρέπει να φέρουν ακόμη στο τέλος τους την υπογραφή του διαδίκου ή του νομίμου αντιπροσώπου του, εφόσον επιτρέπεται παράσταση χωρίς δικηγόρο σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 34 ή του δικαστικού πληρεξουσίου του.

2. Αν το δικόγραφο υπογράφεται από δικηγόρο, αναγράφεται η ηλεκτρονική του διεύθυνση. Στο δικόγραφο περιέχεται και συνοπτική έκθεση των τιθέμενων νομικών ζητημάτων, η οποία δεν υπερβαίνει τις διακόσιες (200) λέξεις. Η υποχρέωση για συνοπτική έκθεση δεν αφορά στην αίτηση αναστολής.

3. Είναι άκυρο το δικόγραφο που δεν περιέχει όλα τα στοιχεία των προηγούμενων παραγράφων, όταν κατά την κρίση του δικαστηρίου οι ελλείψεις αυτού το καθιστούν λόγω αοριστίας ανεπίδεκτο δικαστικής εκτίμησης.

4. Τα δικόγραφα που κατατίθενται από το Γενικό Επίτροπο Επικρατείας, με την επιφύλαξη των όσων ειδικότερα προβλέπονται για καθένα από αυτά, πρέπει καταρχήν να περιέχουν τα όσα προβλέπονται στην παράγραφο 1 στοιχεία (α), (β) και (ε) του παρόντος άρθρου και να υπογράφονται από αυτόν.

Άρθρο 60 **Μεταβολή διεύθυνσης**

Κάθε μεταβολή δηλωθείσας διεύθυνσης των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 59 πρέπει να γνωστοποιείται, είτε με τα κατατιθέμενα δικόγραφα ή υπομνήματα είτε με αυτοτελές έγγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου και τίθεται στο φάκελο της δικογραφίας. Τα ανωτέρω δικόγραφα ή έγγραφα επιδίδονται και στους λοιπούς διαδίκους.

Άρθρο 61 **Ευπρεπής διατύπωση των δικογράφων**

Το δικαστήριο μπορεί, ύστερα από αίτηση του διαδίκου ή και αυτεπαγγέλτως, να διατάξει τη διαγραφή εξυβριστικών ή άλλων ανάρμοστων φράσεων από τα δικόγραφα.

Άρθρο 62 **Υπομνήματα**

1. Υπομνήματα των διαδίκων για την ανάπτυξη των ισχυρισμών τους κατατίθενται στη γραμματεία το αργότερο πέντε (5) εργάσιμες ημέρες μετά τη συζήτηση. Μέσα σε προθεσμία τριών (3) εργάσιμων ημερών από τη λήξη της παραπάνω προθεσμίας, ο αντίδικος εκείνου που κατέθεσε το υπόμνημα μπορεί, με δικό του υπόμνημα, να αντικρούσει τις απόψεις που αναπτύχθηκαν με το υπόμνημα του αντιδίκου του χωρίς να προβάλλει νέους ισχυρισμούς.

2. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου δύναται να χορηγήσει επιπλέον προθεσμία για την κατάθεση υπομνήματος αν συντρέχει σοβαρός κατά την κρίση του λόγος.

3. Η γραμματεία βεβαιώνει στο σώμα του δικογράφου την ημερομηνία της κατάθεσής του.

Άρθρο 63

Γνωστοποίηση δικογράφων στον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας

Ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας λαμβάνει εγκαίρως γνώση όλων των εισαγωγικών της δίκης δικογράφων, των προσθέτων λόγων, των αιτήσεων αναστολής εκτέλεσης, των παρεμβάσεων, καθώς και των εγγράφων και υπομνημάτων και των λοιπών στοιχείων του φακέλου της υπόθεσης, με μέριμνα της γραμματείας του αρμόδιου σχηματισμού. Σε περίπτωση μη γνωστοποίησης το δικαστήριο αναβάλλει την εκδίκαση της υπόθεσης ύστερα από αιτιολογημένο αίτημα του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας.

Κεφάλαιο 12 ΟΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Άρθρο 64

Σύνταξη εκθέσεων

1. Για κάθε διαδικαστική πράξη που διενεργείται από τον αρμόδιο δικαστή ή δικαστικό υπάλληλο ή από άλλο όργανο συντάσσεται έκθεση.

2. Η έκθεση πρέπει να συντάσσεται με την παρουσία όλων όσοι συνέπραξαν ή παραστάθηκαν κατά τη διενέργεια της πράξης. Πρέπει επίσης να συντάσσεται συγχρόνως με τη διενέργεια της πράξης που διαπιστώνεται με την έκθεση.

Άρθρο 65

Απαραίτητα στοιχεία των εκθέσεων

1. Η έκθεση αναφέρει τον τόπο και τον χρόνο διενέργειας αυτής, το ονοματεπώνυμο και την ιδιότητα του συντάσσοντος οργάνου, του συμπράττοντος και όλων των λοιπών που νόμιμα παρευρίσκονται. Πρέπει επίσης να υπογράφεται από τους πιο πάνω, αφού αναγνωσθεί σε αυτούς από όποιον το σύνταξε.

2. Σε περίπτωση αδυναμίας ή άρνησης κάποιου να υπογράψει την έκθεση γίνεται μνεία γι' αυτό στην έκθεση.

3. Η σύνταξη της έκθεσης μπορεί να γίνεται και με ηλεκτρονικά μέσα εφόσον διασφαλίζεται η αυθεντικότητα του περιεχομένου της και η ταυτότητα εκείνων που την υπογράφουν.

4. Αν ο τόπος ή ο χρόνος σύνταξης της έκθεσης διαφέρει από εκείνον της διενέργειας της πράξης, γίνεται γι' αυτό σχετική μνεία στην έκθεση.

Κεφάλαιο 13

ΟΙ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ

Άρθρο 66

Επίδοση στη δηλωθείσα διεύθυνση

1. Επίδοση εγγράφου σχετικού με εκκρεμή δίκη, συμπεριλαμβανομένης και της οριστικής απόφασης, στην κατά τα άρθρα 59 και 60 δηλωθείσα διεύθυνση, είναι έγκυρη ακόμη και εάν ο αποδέκτης της επίδοσης δεν είχε ή δεν έχει πλέον εκεί την κατοικία του.

2. Αν δεν δηλώνεται διεύθυνση της κατοικίας ή δεν γνωστοποιείται τυχόν μεταβολή της, ούτε υπάρχει αντίκλητος ή υπάρχει αλλά είναι άγνωστη η διεύθυνσή του, όλες οι επιδόσεις μπορεί να γίνονται στη γραμματεία του οικείου σχηματισμού του δικαστηρίου.

Άρθρο 67

Όργανα επίδοσης

1. Οι επιδόσεις από τον ιδιώτη διάδικο γίνονται με δικαστικό επιμελητή, αν δεν ορίζεται διαφορετικά σε ειδικές διατάξεις της Κωδικοποίησης.

2. Οι επιδόσεις από το Δημόσιο, τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, καθώς και οι επιδόσεις για τις οποίες έχει την επιμέλεια η γραμματεία του δικαστηρίου, γίνονται με δικαστικό επιμελητή ή με κάθε άλλο δημόσιο όργανο, καθώς και με όργανο οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου.

3. Η επίδοση γίνεται κατόπιν παραγγελίας που δίδεται εγγράφως από εκείνον που επιμελείται της επίδοσης.

Άρθρο 68

Σε ποιούς γίνεται η επίδοση

1. Η επίδοση γίνεται:

(α) σε εκείνον στον οποίο απευθύνεται το έγγραφο ή στον πληρεξούσιο ή στον αντίκλητό του.

(β) για πρόσωπα που δεν έχουν ικανότητα δικαστικής παράστασης, στο νόμιμο αντιπρόσωπό τους ή τον πληρεξούσιο ή τον αντίκλητο.

(γ) για νομικά πρόσωπα, στον κατά τον νόμο ή το καταστατικό ή τον οργανισμό εκπρόσωπό τους.

(δ) για το Δημόσιο, τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, στον εκπρόσωπό τους, σύμφωνα με το άρθρο 30, και όταν το φυσικό πρόσωπο που είναι εκπρόσωπος του νομικού προσώπου ταυτίζεται με το πρόσωπο του αντιδίκου η επίδοση γίνεται στην εποπτεύουσα κρατική αρχή.

2. Αν υπάρχουν περισσότεροι νόμιμοι αντιπρόσωποι ή εκπρόσωποι, αρκεί η επίδοση σε έναν από αυτούς, ακόμη και όταν, από τον νόμο, το καταστατικό ή την πράξη διορισμού τους, προβλέπεται ότι αυτοί ενεργούν από κοινού.

Άρθρο 69

Τόπος επίδοσης

1. Η επίδοση στο Δημόσιο, τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και κάθε άλλη αρχή γίνεται στο κατάστημα της υπηρεσίας της αρχής προς την οποία προορίζεται η επίδοση κατά τις καθορισμένες εργάσιμες ώρες.

2. Σε κάθε άλλη περίπτωση η επίδοση μπορεί να γίνει οπουδήποτε βρίσκεται αυτός στον οποίο απευθύνεται το έγγραφο, πλην των χώρων που αναφέρονται στην παράγραφο 5.

3. Αν αυτός στον οποίο απευθύνεται το έγγραφο έχει στον τόπο όπου πρόκειται να γίνει η επίδοση γνωστή κατοικία ή επαγγελματική εγκατάσταση ή εργάζεται εκεί ως υπάλληλος, εργάτης ή υπό άλλη ιδιότητα, επίδοση που γίνεται εκτός του χώρου της κατοικίας ή της επαγγελματικής εγκατάστασης ή της εργασίας του δεν μπορεί να γίνει χωρίς τη συναίνεσή του.

4. Αυτός στον οποίο απευθύνεται το επιδοτέο έγγραφο δεν μπορεί να αρνηθεί την παραλαβή του εγγράφου, όταν η ενέργεια προς επίδοση γίνεται στο κατάστημα του δικαστηρίου ή στο κατάστημα της αρχής που εξέδωσε ή που παρά τον νόμο παρέλειψε να εκδώσει την πράξη. Σε περίπτωση άρνησης συντάσσεται έκθεση από τον διενεργούντα την επίδοση, στην οποία βεβαιώνεται η άρνηση, το δε επιδοτέο έγγραφο αποστέλλεται με απόδειξη μέσω του ταχυδρομείου. Η επίδοση θεωρείται ότι έγινε από τη χρονολογία που φέρει η έκθεση.

5. Δεν επιτρέπεται να γίνει η επίδοση σε αίθουσα δικαστηρίου κατά την ώρα της συνεδρίασης. Ομοίως δεν επιτρέπεται επίδοση σε χώρους λατρείας, κατά την ώρα των ιεροτελεστιών ή άλλων θρησκευτικών τελετών ή προσευχών.

Άρθρο 70

Χρόνος επίδοσης

1. Η επίδοση δεν επιτρέπεται να γίνει νύχτα, ή σε ημέρα που κατά τον νόμο δεν λειτουργούν οι δημόσιες υπηρεσίες, χωρίς τη συναίνεση του παραλήπτη.

2. Η νύχτα θεωρείται ότι διαρκεί από τις 7 το βράδυ μέχρι τις 7 το πρωί.

Άρθρο 71

Τρόπος επίδοσης

1. Αν αυτός στον οποίο απευθύνεται η επίδοση παρίσταται ή ενεργεί ως νόμιμος αντιπρόσωπος περισσότερων ανίκανων προσώπων, αρκεί η παράδοση σε αυτόν ενός μόνο αντιγράφου ή πρωτοτύπου του επιδοτέου εγγράφου.

2. Η επίδοση ενός μόνο αντιγράφου ή πρωτοτύπου αρκεί και σε κοινό αντίκλητο ή κοινό δικαστικό πληρεξούσιο περισσότερων διαδίκων.

Άρθρο 72

Επίδοση στην κατοικία

1. Αν αυτός στον οποίο απευθύνεται η επίδοση δεν βρίσκεται στην κατοικία του, το έγγραφο παραδίδεται σε οποιονδήποτε από τους συνοίκους του, συγγενείς ή υπαλλήλους του, και σε περίπτωση έλλειψης ή απουσίας αυτών σε έναν από τους λοιπούς συνοίκους, εφόσον κατά την κρίση του επιδίδοντος έχει συνείδηση των πράξεών του.

2. Κατοικία είναι το σπίτι ή το διαμέρισμα που είναι προορισμένο για διημέρευση ή διανυκτέρευση του παραλήπτη, ακόμη και αν προσωρινά δεν χρησιμοποιείται για το σκοπό αυτό.

3. Σύνοικοι θεωρούνται και οι θυρωροί κατοικιών και τα κατοικούντα σε αυτές μέλη της οικογένειάς τους, οι διευθυντές ξενοδοχείων και οικοτροφείων, καθώς και το προσωπικό τους. Δεν θεωρούνται ως σύνοικοι οι ένοικοι άλλου διαμερίσματος της ίδιας πολυκατοικίας.

4. Αν κανείς από όσους αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους δεν βρίσκεται στην κατοικία, το έγγραφο πρέπει να θυροκολληθεί. Η θυροκόλληση συνίσταται στην επικόλληση του επιδοτέου εγγράφου στη θύρα της κατοικίας από το όργανο της επίδοσης, εντός σφραγισμένου και αδιαφανούς φακέλου, επί του οποίου αναγράφονται μόνο τα στοιχεία του προσώπου που παραγγέλλει την κοινοποίηση και του προσώπου προς το οποίο απευθύνεται η κοινοποίηση, μπροστά σε ένα μάρτυρα, με σχετική μνεία για τη θυροκόλληση στην οικεία έκθεση.

Άρθρο 73

Επίδοση στο χώρο εργασίας

1. Αν αυτός στον οποίο απευθύνεται το επιδοτέο έγγραφο δεν βρίσκεται στο κατάστημα, στο γραφείο ή στο εργαστήριο, όπου ασκεί είτε μόνος είτε με άλλον το επάγγελμά του ή εργάζεται εκεί ως υπάλληλος ή εργαζόμενος του καταστήματος ή του γραφείου ή του εργαστηρίου, το έγγραφο επιδίδεται στον διευθυντή του καταστήματος ή του γραφείου ή του εργαστηρίου ή σε έναν από τους συνεταιίρους, συνεργάτες, υπαλλήλους ή εργαζομένους, που έχει, κατά την κρίση του επιδίδοντος, συνείδηση των πράξεών του.

2. Εάν δεν βρίσκεται κανένας από τους προαναφερόμενους στο κατάστημα ή το γραφείο ή το εργαστήριο, διενεργείται θυροκόλληση του επιδοτέου εγγράφου, με τον τρόπο που ορίζεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 72.

Άρθρο 74

Ειδικές περιπτώσεις επίδοσης

1. Για αξιωματικούς, υπαξιωματικούς, οπλίτες ή όργανα των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας και των Σωμάτων Αστυνομίας, του Λιμενικού και του Πυροσβεστικού Σώματος, η επίδοση μπορεί να γίνει και στον διοικητή της μονάδας ή τον προϊστάμενο της υπηρεσίας στην οποία ανήκουν, ο οποίος υποχρεούται να παραδώσει ή να διαβιβάσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση το έγγραφο σε αυτόν στον οποίο απευθύνεται. Τέτοια επίδοση δεν επιτρέπεται για ανώτατους αξιωματικούς ή διοικητές ή τους διευθυντές μονάδων και υπηρεσιών και για όσους τελούν σε άδεια, διαθεσιμότητα ή αργία.

2. Για όσους ανήκουν στην υπηρεσία φάρων και φανών, η επίδοση επιτρέπεται να γίνει στον λιμενάρχη της περιφέρειας στην οποία ασκούν τα καθήκοντά τους.

3. Αν αυτός στον οποίο απευθύνεται το επιδοτέο έγγραφο νοσηλεύεται σε νοσοκομείο ή κρατείται σε φυλακή και δεν είναι δυνατή η επικοινωνία με αυτόν, σύμφωνα με βεβαίωση της διεύθυνσης του νοσοκομείου ή της φυλακής η οποία μνημονεύεται στην έκθεση επίδοσης, η επίδοση πρέπει να γίνει στον διευθυντή του νοσοκομείου ή της φυλακής, ο οποίος υποχρεούται να παραδώσει το έγγραφο σε αυτόν στον οποίο απευθύνεται.

4. Αν αυτός στον οποίο απευθύνεται το επιδοτέο έγγραφο υπηρετεί σε εμπορικό πλοίο ελλιμενισμένο σε ελληνικό λιμάνι, η επίδοση, σε περίπτωση απουσίας ή άρνησής του να παραλάβει το έγγραφο ή άρνησής του ή αδυναμίας του να υπογράψει την έκθεση, γίνεται προς τον πλοίαρχο του πλοίου ή προς αυτόν που τον αναπληρώνει, και σε περίπτωση απουσίας ή άρνησης και αυτών να παραλάβουν το έγγραφο, γίνεται στον λιμενάρχη, ο οποίος υποχρεούται να ειδοποιήσει αυτόν στον οποίο απευθύνεται το έγγραφο.

5. Αν αυτός στον οποίο απευθύνεται το επιδοτέο έγγραφο υπηρετεί σε εμπορικό πλοίο που δεν είναι ελλιμενισμένο σε ελληνικό λιμάνι, η επίδοση γίνεται στην κατοικία του, και σε περίπτωση που δεν έχει κατοικία, η επίδοση γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις για τις επιδόσεις στα πρόσωπα άγνωστης διαμονής. Σε κάθε περίπτωση η επίδοση γίνεται και στα γραφεία του πλοιοκτήτη στην ημεδαπή ή διαφορετικά στον πράκτορα του πλοίου στο ελληνικό λιμάνι, αν αυτά υπάρχουν.

Άρθρο 75

Υποχρέωση παράδοσης του επιδοτέου εγγράφου

Τα πρόσωπα στα οποία παραδίδεται, σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο, το επιδοτέο έγγραφο οφείλουν να το παραδώσουν, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, σε αυτόν που αφορά η επίδοση, με έγγραφη απόδειξη, την οποία και υποχρεούνται να διαβιβάσουν στη γραμματεία του δικαστηρίου.

Άρθρο 76

Επίδοση σε πρόσωπα γνωστής διεύθυνσης στην αλλοδαπή

Με την επιφύλαξη επιδόσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής διεθνών συμβάσεων, αν αυτός στον οποίο απευθύνεται το επιδοτέο έγγραφο κατοικεί στη αλλοδαπή και είναι γνωστός ο τόπος και η διεύθυνση της κατοικίας του, η επίδοση, σε περίπτωση έλλειψης αντικλήτου, γίνεται στον Υπουργό Εξωτερικών ή στον εξουσιοδοτημένο από αυτόν υπάλληλο, για τη διαβίβαση του εγγράφου σε αυτόν στον οποίο απευθύνεται. Η επίδοση θεωρείται ότι συντελέστηκε από τότε που το έγγραφο παραδόθηκε στον Υπουργό ή στον εξουσιοδοτημένο από αυτόν υπάλληλο.

Άρθρο 77

Επίδοση σε πρόσωπα άγνωστης διαμονής

Αν αυτός στον οποίο απευθύνεται το επιδοτέο έγγραφο είναι άγνωστης διαμονής κατά το χρόνο της επίδοσης, η επίδοση, εφόσον δεν έχει οριστεί αντίκλητος, γίνεται στον δήμαρχο της τελευταίας γνωστής κατοικίας ή διαμονής του, και αν δεν υπάρχει καμία γνωστή κατοικία ή διαμονή στον δήμαρχο της αρχής που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη.

Άρθρο 78

Άρνηση παραλαβής

1. Αν αυτός στον οποίο απευθύνεται το επιδοτέο έγγραφο ή τα αναφερόμενα στα άρθρα 72 και 73 πρόσωπα αρνούνται την παραλαβή του εγγράφου ή την υπογραφή της έκθεσης επίδοσης, διενεργείται θυροκόλληση του επιδοτέου εγγράφου στην κατοικία ή στο κατάστημα γραφείου ή εργαστηρίου όπου η επίδοση, με τον τρόπο που ορίζεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 72.

2. Αν στις περιπτώσεις των άρθρων 74, 76 και 77 τα αναφερόμενα σε αυτά πρόσωπα αρνούνται να παραλάβουν το έγγραφο ή να υπογράψουν την έκθεση επίδοσης, διενεργείται θυροκόλληση του επιδοτέου εγγράφου, με τον τρόπο που ορίζεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 72 και το έγγραφο αποστέλλεται μέσω ταχυδρομείου με συστημένη επιστολή στη διεύθυνση όπου έπρεπε να γίνει η επίδοση.

3. Αν στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 69, ο εκπρόσωπος της αρχής ή ο εντεταλμένος υπάλληλος αρνηθεί την παραλαβή του εγγράφου ή την υπογραφή της έκθεσης, η άρνηση βεβαιώνεται σε αυτή και διενεργείται θυροκόλληση του επιδοτέου εγγράφου, με τον τρόπο που ορίζεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 72.

4. Στις περιπτώσεις των προηγούμενων παραγράφων η επίδοση θεωρείται ότι συντελέστηκε από τη χρονολογία της έκθεσης.

Άρθρο 79 **Έκθεση επίδοσης**

1. Για κάθε επίδοση συντάσσεται από το όργανο της επίδοσης έκθεση, η οποία, εκτός από τα στοιχεία που προβλέπονται στο άρθρο 65, περιέχει:

- (α) την παραγγελία για επίδοση,
- (β) το ονοματεπώνυμο και την ιδιότητα του οργάνου της επίδοσης,
- (γ) σαφή προσδιορισμό του επιδοθέντος εγγράφου και των προσώπων στα οποία αυτό αφορά,
- (δ) μνεία του τόπου, του χρόνου, της ημέρας και της ώρας της επίδοσης,
- (ε) μνεία του προσώπου στο οποίο παραδόθηκε το έγγραφο και του τρόπου επίδοσης, σε περίπτωση απουσίας ή άρνησης εκείνου στον οποίο απευθύνεται το επιδοτέο έγγραφο ή των προσώπων που αναφέρονται στα άρθρα 72 και 73.

2. Η έκθεση υπογράφεται από το όργανο της επίδοσης και από εκείνον που παρέλαβε το έγγραφο, σε περίπτωση δε άρνησης ή αδυναμίας του τελευταίου και από τον προσλαμβανόμενο για τον σκοπό αυτό μάρτυρα.

3. Πάνω στο έγγραφο που επιδίδεται, το όργανο της επίδοσης σημειώνει την ημέρα και την ώρα της επίδοσης και υπογράφει. Η σημείωση αυτή αποτελεί απόδειξη υπέρ εκείνου στον οποίο απευθύνεται το επιδοτέο έγγραφο. Εάν υπάρχει διαφορά μεταξύ της έκθεσης επίδοσης και της σημείωσης, κατисχύει η έκθεση επίδοσης.

Άρθρο 80 **Αντίκλητος**

1. Κάθε διάδικος σε δίκη ενώπιον του δικαστηρίου, με εξαίρεση το Δημόσιο, τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και τα άλλα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, υποχρεούται με το πρώτο δικόγραφο που απευθύνεται στο δικαστήριο να διορίσει ως αντίκλητο, πρόσωπο που έχει την κατοικία του στην έδρα του δικαστηρίου.

2. Ο διορισμός πρέπει να περιέχει το ονοματεπώνυμο, το όνομα του πατέρα, το επάγγελμα και τον ακριβή προσδιορισμό της διεύθυνσης της κατοικίας και της επαγγελματικής εγκατάστασης του αντικλήτου. Το άρθρο 60 εφαρμόζεται και εν προκειμένω.

3. Αυτός που επιμελείται της επίδοσης, ακόμη και όταν υπάρχει αντίκλητος, αναζητεί πρώτα τον διάδικο ή τον νόμιμο αντιπρόσωπό του για να παραδώσει το επιδοτέο έγγραφο, χωρίς να επιτρέπεται σε περίπτωση απουσίας των τελευταίων η επίδοση με θυροκόλληση. Σε καμιά πάντως περίπτωση δεν μπορεί να προβληθεί

ακυρότητα της επίδοσης από το γεγονός ότι αυτή έγινε στον αντίκλητο που διορίστηκε, εκτός αν ειδική διάταξη επιβάλλει την παράδοση του εγγράφου στον ίδιο τον διάδικο ή τον νόμιμο αντιπρόσωπό του.

4. Η επίδοση στον αντίκλητο διενεργείται με τον ίδιο τρόπο που γίνεται στον διάδικο, εφαρμοζομένων αναλόγως και των διατάξεων των άρθρων 72 και 73 και της παραγράφου 1 του άρθρου 78.

5. Η ιδιότητα του αντικλήτου παύει (α) με τον θάνατό του, ή την απώλεια της ικανότητάς του να ενεργεί διαδικαστικές πράξεις, (β) με την περάτωση της δίκης με αμετάκλητη απόφαση, (γ) με την παραίτηση ή την ανάκληση του διορισμού. Οι διατάξεις του άρθρου 38 εφαρμόζονται αναλόγως και για τον αντίκλητο. Ο διάδικος υποχρεούται σε άμεση αντικατάσταση του αντικλήτου που απεβίωσε, απώλεσε την ικανότητά του να διενεργεί διαδικαστικές πράξεις, παραιτήθηκε ή ο διορισμός του ανακλήθηκε με έγγραφη δήλωσή του, που πληροί τους όρους της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού και κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου.

Κεφάλαιο 14 **Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ**

Άρθρο 81 **Η υποβολή παραίτησης**

1. Η παραίτηση από το δικαίωμα ή το δικόγραφο ένδικου βοηθήματος ή μέσου μπορεί να γίνει ως το πέρας της τελευταίας συζήτησης.

2. Η παραίτηση γίνεται:

(α) με προφορική δήλωση στο ακροατήριο του διαδίκου ή του νόμιμου αντιπροσώπου ή του εκπροσώπου ή του δικαστικού πληρεξουσίου του,

(β) με έγγραφη δήλωση του δικαστικού πληρεξουσίου του διαδίκου, η οποία κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου,

(γ) με έγγραφη δήλωση του ίδιου του διαδίκου ή του νόμιμου αντιπροσώπου ή του εκπροσώπου του, που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου και που περιλαμβάνεται είτε σε συμβολαιογραφικό είτε σε ιδιωτικό έγγραφο, εφόσον στην τελευταία περίπτωση η γνησιότητα της υπογραφής του δηλούντος βεβαιώνεται από οποιαδήποτε δημόσια ή δημοτική αρχή.

3. Δήλωση του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας ότι αποσύρει την υποστήριξη ένδικου βοηθήματος ή μέσου που έχει ασκήσει, η οποία υποβάλλεται στο δικαστήριο και κοινοποιείται σε εκείνον υπέρ του οποίου ασκήθηκε το ένδικο βοήθημα ή μέσο, επιφέρει τις συνέπειες της παραίτησης από το δικόγραφο. Η δήλωση που υποβάλλεται και κοινοποιείται σε εκείνον υπέρ του οποίου ασκήθηκε το ένδικο βοήθημα ή μέσο πριν από τον προσδιορισμό δικασίμου, γίνεται δεκτή με πράξη του προέδρου του δικαστηρίου, εκτός αν εκείνος υπέρ του οποίου ασκήθηκε το ένδικο βοήθημα ή μέσο, δηλώσει, εντός εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση της δήλωσης σ' αυτόν, ότι επιθυμεί τη συνέχιση της δίκης. Αν η δήλωση του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας γίνει μετά τον προσδιορισμό δικασίμου η δήλωση συνέχισης υποβάλλεται έως την πρώτη συζήτηση στο ακροατήριο.

Άρθρο 82

Ισχύς της παραίτησης

1. Είναι ανίσχυρη η παραίτηση που γίνεται υπό όρο ή αίρεση.
2. Ανάκληση της παραίτησης δεν επιτρέπεται.

Άρθρο 83

Αποτελέσματα παραίτησης

1. Η δήλωση παραίτησης συνεπάγεται κατάργηση της δίκης. Τα έννομα αποτελέσματα της παραίτησης επέρχονται αφότου γίνει η δήλωση.
2. Αν η παραίτηση υποβληθεί μετά την πρώτη συζήτηση το δικαστήριο μπορεί να καταλογίσει τα έξοδα της δίκης σε βάρος του παραιτηθέντος διαδίκου.
3. Κατά την παραίτηση από μέρους του Δημοσίου, οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου τηρούνται οι εκάστοτε ισχύουσες ειδικές γι' αυτά διατάξεις.

Κεφάλαιο 15

ΟΙ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΕΣ

Άρθρο 84

Εκκίνηση και υπολογισμός προθεσμιών

1. Οι προβλεπόμενες στον νόμο και οι τασσόμενες από το δικαστήριο προθεσμίες εκκινούν την επόμενη ημέρα από εκείνη κατά την οποία επιδόθηκε το έγγραφο ή κατά την οποία συντελέστηκε το γεγονός που αποτέλεσε την αφετηρία της προθεσμίας, και λήγουν στις 7 το βράδυ της τελευταίας ημέρας, αν δε αυτή είναι κατά νόμο εξαιρετέα, την ίδια ώρα της αμέσως επόμενης εργάσιμης ημέρας.
2. Ο υπολογισμός των προθεσμιών γίνεται κατά τα οριζόμενα από τον Αστικό Κώδικα.
3. Τα ένδικα βοηθήματα και μέσα μπορούν να ασκηθούν και πριν από την επίδοση της προσβαλλόμενης πράξης ή απόφασης.
4. Οι προθεσμίες που αρχίζουν με την επίδοση εγγράφου τρέχουν και εναντίον εκείνου με παραγγελία του οποίου έγινε η επίδοση.
5. Οι προθεσμίες εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, έχουν ανατρεπτικό χαρακτήρα και η τήρησή τους εξετάζεται από το δικαστήριο και αυτεπαγγέλτως.

Άρθρο 85

Διακοπή και αναστολή προθεσμιών

1. Αν κατά τη διάρκεια μιας προθεσμίας επέλθει διακοπή της δίκης, διακόπτεται η προθεσμία και αρχίζει νέα από την επανάληψη της δίκης.
2. Αν αποβιώσει διάδικος κατά τη διάρκεια της προθεσμίας, αυτή διακόπτεται και αρχίζει νέα από την επίδοση της προσβαλλόμενης πράξης ή απόφασης σ' αυτούς που διαδέχθηκαν τον θανόντα, σύμφωνα με τον νόμο ή από τότε που έλαβαν αποδεδειγμένως γνώση της πράξης ή της απόφασης. Αν η νομιμοποίηση των τελευταίων συνδέεται με την άσκηση κληρονομικού δικαιώματος, η νέα αυτή

προθεσμία αρχίζει από την αποδοχή της κληρονομίας. Οι διατάξεις της πρώτης περιόδου εφαρμόζονται αναλόγως και στην περίπτωση που έπαυσε να υπάρχει το νομικό πρόσωπο.

3. Κατά τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών, όπως προσδιορίζεται από τον οργανισμό δικαστηρίων, οι προθεσμίες αναστέλλονται.

4. Κατά τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών αναστέλλονται οι προθεσμίες που έχουν ταχθεί για τη διεξαγωγή αποδείξεων. Η αναστολή δεν ισχύει όταν πρόκειται για συντηρητική απόδειξη.

Κεφάλαιο 16

ΟΙ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΑΚΥΡΟΤΗΤΕΣ

Άρθρο 86

Ορισμός της δικονομικής ακυρότητας και εξουσίες του δικαστηρίου

1. Η παράβαση διάταξης που ρυθμίζει τη διαδικασία και ιδίως τον τύπο της διαδικαστικής πράξης συνεπάγεται ακυρότητα.

2. Την ακυρότητα απαγγέλλει το δικαστήριο:

(α) αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από αίτηση του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας, αν αυτό προβλέπεται ρητώς από τον νόμο, ή αν η διαδικαστική πράξη προέρχεται από αναρμόδιο όργανο, ή αν αυτή έγινε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας,

(β) ύστερα από αίτηση του διαδίκου σε κάθε άλλη περίπτωση και εφόσον κριθεί ότι η παράβαση προκάλεσε σε αυτόν βλάβη, η οποία δεν μπορεί να αποκατασταθεί διαφορετικά παρά μόνο με την κήρυξη της ακυρότητας.

Άρθρο 87

Πρόταση και συνέπειες δικονομικών ακυροτήτων

1. Η αίτηση του διαδίκου στην περίπτωση β' της παραγράφου 2 του προηγούμενου άρθρου είναι απαράδεκτη:

(α) εάν δεν υποβληθεί κατά την πρώτη, μετά τη συντέλεση της παράβασης, συζήτηση της υπόθεσης,

(β) αν υποβληθεί από διάδικο που έχει προκαλέσει την παράβαση ή που έχει συντελέσει σε αυτή, ή που έχει παραιτηθεί ρητώς ή σιωπηρώς, μετά τη διενέργεια της διαδικαστικής πράξης, από την υποβολή αίτησης.

2. Το δικαστήριο, όταν απαγγέλλει την ακυρότητα, διατάσσει την επανάληψη της πράξης, εκτός αν επήλθε απώλεια του δικαιώματος ή αποκλείεται η επανάληψη για άλλο λόγο.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Η ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑ

Κεφάλαιο 17

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΕΥΛΟΓΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΕΚΔΙΚΑΣΗΣ

Άρθρο 88

Παρακολούθηση της ροής των υποθέσεων

Ο πρόεδρος του δικαστηρίου παρακολουθεί τη ροή των υποθέσεων που εισέρχονται και εκκρεμούν σε αυτό προκειμένου να διασφαλίσει την εκδίκασή τους σε εύλογο χρόνο.

Άρθρο 89

Ορισμός και καθήκοντα εισηγητή δικαστή

1. Αν ο πρόεδρος του δικαστηρίου προσδιορίσει σύντομη δικάσιμο της υπόθεσης, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 109, δύναται συγχρόνως να ορίσει τον εισηγητή δικαστή της υπόθεσης.

2. Ο εισηγητής δικαστής σε υποθέσεις που υπάγονται στη δικαιοδοσία Τμήματος φροντίζει ώστε πριν από τη δικάσιμο να είναι πλήρης ο διοικητικός φάκελος της υπόθεσης, συντάσσει δε συνοπτική έκθεση, η οποία διαλαμβάνει το ιστορικό της διαφοράς, τα στοιχεία που βεβαιώνονται από τα έγγραφα και τα ζητήματα που ανακύπτουν.

3. Σε υποθέσεις που υπάγονται στη δικαιοδοσία Τμήματος, οι αρχές προς τις οποίες απευθύνεται ο εισηγητής για τη συγκέντρωση στοιχείων και πληροφοριών χρήσιμων για τη διερεύνηση της υπόθεσης, έχουν την υποχρέωση να αποστέλλουν τα στοιχεία και πληροφορίες που τους ζητεί, εντός τριάντα (30) ημερών από την αποστολή του σχετικού εγγράφου.

4. Αν κρίνει ότι η υπόθεση υπάγεται στις περιπτώσεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 91, ο εισηγητής δικαστής ενημερώνει σχετικώς τον πρόεδρο. Δύναται επίσης να ζητήσει από τους διαδίκους να διευκρινίσουν τους νομικούς ή πραγματικούς ισχυρισμούς τους.

5. Ο εισηγητής, πέντε ημέρες πριν από τη δικάσιμο που έχει ορισθεί με την οικεία πράξη του προέδρου, οφείλει να δηλώσει στη γραμματεία του δικαστηρίου αν η υπόθεση είναι ώριμη για συζήτηση. Η παράλειψη της δήλωσης αυτής επάγεται την αυτεπάγγελτη αναβολή της υπόθεσης σε μεταγενέστερη δικάσιμο.

Άρθρο 90

Μέτρα για τη διασφάλιση της εκδίκασης εντός ευλόγου χρόνου

1. Αν ο πρόεδρος του δικαστηρίου κρίνει, εκτιμώντας το σύνολο των περιστάσεων, ότι οι αιτήσεις που εκκρεμούν στο δικαστήριο είναι ανέφικτο να

εκδικασθούν και περατωθούν εντός ευλόγου χρόνου μπορεί να λάβει ένα από τα ακόλουθα μέτρα ή συνδυασμό τους:

(α) Κατατάσσει τις εκκρεμείς υποθέσεις για τις οποίες δεν έχει προσδιορισθεί ακόμη δικάσιμος ανά θεματική κατηγορία, ανάλογα με την ταυτότητα ή ομοιότητα των νομικών ζητημάτων που τίθενται σ' αυτές και για όσες από αυτές υφίσταται απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή πάγια νομολογία Τμήματος που επιλύουν το κύριο ζήτημα που τίθεται σ' αυτές εκδίδει πράξη συνεκδίκασης και τις εισάγει προς εκδίκαση σύμφωνα με την ειδική διαδικασία που προβλέπεται στο επόμενο άρθρο.

(β) Αν έχει εντοπίσει κατηγορία όμοιων θεματικώς υποθέσεων μεγάλου αριθμού στις οποίες τίθεται νομικό ζήτημα, που αν επιλυθεί από την Ολομέλεια, θα καταστεί δυνατή η εισαγωγή τους προς εκδίκαση στη διαδικασία που προβλέπεται στο επόμενο άρθρο, κινεί τη διαδικασία της παραπομπής στην Ολομέλεια σοβαρού ζητήματος σύμφωνα με τις παραγράφους 1 του άρθρου 162 και 1 του άρθρου 163.

(γ) Ορίζει δικαστή για να εξετάσει αν υπόθεση ή κατηγορία υποθέσεων που εκκρεμούν στο δικαστήριο υπάγονται στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 του επόμενου άρθρου.

(δ) Επί αγωγών που υπάγονται στην περίπτωση α', ζητεί, πριν από την εισαγωγή τους προς εκδίκαση, την παροχή πληροφοριών και στοιχείων από την αρμόδια διοικητική αρχή ώστε να αποφευχθεί η έκδοση προδικαστικής απόφασης.

(ε) Να εισαγάγει υπόθεση απευθείας στην επταμελή σύνθεση του Τμήματος όταν συντρέχει περίπτωση από αυτές που προβλέπονται στο άρθρο 296.

2. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου δύναται επίσης, πριν από τον προσδιορισμό δικάσιμου, να ζητήσει από τον διάδικο ή τον πληρεξούσιο αυτού να εκθέσουν με συντομότερο ή σαφέστερο τρόπο τους ισχυρισμούς τους, εφόσον έτσι εξυπηρετείται, κατά την κρίση του, η επιτάχυνση στην εκδίκαση της υπόθεσης.

Άρθρο 91 **Διαδικασία σε συμβούλιο**

1. Προφανώς απαράδεκτες ή προφανώς αβάσιμες καθώς και προφανώς βάσιμες αιτήσεις δικαστικής προστασίας μπορεί να απορρίπτονται ή αντίστοιχα να γίνονται δεκτές με ομόφωνη απόφαση δικαστικού σχηματισμού που λαμβάνεται σε συμβούλιο το οποίο συγκροτείται από τον πρόεδρο του δικαστηρίου και απαρτίζεται από τον ίδιο ή το νόμιμο αναπληρωτή του, τον πρώτο κατά σειρά αρχαιότητας Σύμβουλο που υπηρετεί στο δικαστήριο ή τον νόμιμο αναπληρωτή του και το δικαστή που ορίσθηκε από τον πρόεδρο ως εισηγητής της υπόθεσης. Επί υποθέσεων που εκκρεμούν σε Τμήμα, μέλη του σχηματισμού μπορεί να ορισθούν και Πάρεδροι που συμμετέχουν με αποφασιστική ψήφο.

2. Προφανώς απαράδεκτες ή αβάσιμες αιτήσεις δικαστικής προστασίας μπορούν να απορρίπτονται ακόμη και αν ο υπογράφων δικηγόρος δεν έχει νομιμοποιηθεί, με ανάλογη εφαρμογή της διαδικασίας του άρθρου 237.

3. Η απόφαση κοινοποιείται στους διαδίκους, οι οποίοι μπορούν, με αίτησή τους, που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου, μέσα σε προθεσμία τεσσάρων (4) μηνών από την κοινοποίηση, να ζητήσουν τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, συμπληρώνοντας τυχόν τυπικές ελλείψεις και καταβάλλοντας επιπλέον παράβολο, εφόσον έχουν τέτοια υποχρέωση, τριπλάσιο από το κατά περίπτωση προβλεπόμενο. Στην περίπτωση αυτή, η απόφαση που ελήφθη σε συμβούλιο παύει να ισχύει και ο πρόεδρος εισάγει την υπόθεση για συζήτηση στο ακροατήριο. Την υπόθεση μπορεί να εισαγάγει στο ακροατήριο και ο Γενικός

Επίτροπος Επικρατείας, μέσα στην ίδια προθεσμία. Σε κάθε περίπτωση η υπόθεση εισάγεται στο ακροατήριο, αν κατά την εκτέλεση της απόφασης που ελήφθη με τη διαδικασία του άρθρου αυτού διαπιστωθεί ότι η απόφαση εμπεριέχει ελλείψεις που καθιστούν αδύνατη την εκτέλεσή της.

4. Ο γραμματέας του δικαστηρίου, με πράξη του, διαπιστώνει την άπρακτη πάροδο των προθεσμιών της προηγούμενης παραγράφου. Από την ημερομηνία σύνταξης της πράξης αυτής παράγεται το αποτέλεσμα της απόφασης. Αν διαπιστώσει πλημμέλεια στην κοινοποίηση, διατάσσει την ενέργεια νέας.

5. Κατά της απόφασης που εκδίδεται σε συμβούλιο δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναίρεσης και ανακοπής ερημοδικίας.

Άρθρο 92

Συνεκδίκαση ή χωρισμός δικογράφων

Για την ταχύτερη εκδίκαση των υποθέσεων το δικαστήριο, με πράξη του προέδρου του, μπορεί να διατάσσει τη συνεκδίκαση περισσότερων ένδικων βοηθημάτων ή μέσων ή αιτήσεων καταλογισμού εφόσον τίθενται όμοια ζητήματα. Για τον ίδιο λόγο, μπορεί να διατάσσει το χωρισμό δικογράφων στα οποία έχουν σωρευθεί πλείονες αιτήσεις δικαστικής προστασίας.

Άρθρο 93

Ειδική εκδίκαση αγωγών σε συμβούλιο

1. Αν ο πρόεδρος του δικαστηρίου κρίνει, αφού συνεκτιμήσει το σύνολο των περιστάσεων, ότι αγωγή που εκκρεμεί στο δικαστήριο δεν μπορεί να δικασθεί εντός ευλόγου χρόνου ενημερώνει εγγράφως τους διαδίκους για την ενδεχόμενη καθυστέρηση και τους γνωρίζει ότι, εφόσον δεν διατυπώσουν αντίρρηση εντός μηνός από την επίδοση του εγγράφου του, η υπόθεση θα εισαχθεί για εκδίκαση στο συμβούλιο που προβλέπεται στο άρθρο 91.

2. Αν δεν διατυπωθεί η αναφερόμενη στην προηγούμενη παράγραφο αντίρρηση, ο πρόεδρος του δικαστηρίου καλεί τους διαδίκους να υποβάλουν στο δικαστήριο υπόμνημα με τους ειδικότερους ισχυρισμούς τους καθώς και κάθε στοιχείο που κατά την κρίση τους θα διευκολύνει την ταχύτερη εκδίκαση της αγωγής. Το δικαστήριο επιλαμβάνεται σε συμβούλιο της αγωγής και αποφαινεται επί του ουσιαστικώς βάσιμου αυτής με βάση τις αρχές για την κατανομή του βάρους της απόδειξης και τα στοιχεία που υφίστανται στο φάκελο, χωρίς να διατάζει περαιτέρω αποδείξεις.

3. Η απόφαση κοινοποιείται στους διαδίκους, οι οποίοι μπορούν, με αίτησή τους, που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου, μέσα σε προθεσμία τεσσάρων μηνών από την κοινοποίηση, να ζητήσουν τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο. Στην περίπτωση αυτή, η απόφαση που ελήφθη σε συμβούλιο παύει να ισχύει και ο πρόεδρος εισάγει την υπόθεση για συζήτηση στο ακροατήριο. Την υπόθεση μπορεί να εισαγάγει στο ακροατήριο και ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας, μέσα στην ίδια προθεσμία. Σε κάθε περίπτωση η υπόθεση εισάγεται στο ακροατήριο, αν κατά την εκτέλεση της απόφασης που ελήφθη με τη διαδικασία του άρθρου αυτού διαπιστωθεί ότι η απόφαση εμπεριέχει ελλείψεις που καθιστούν αδύνατη την εκτέλεση αυτής.

4. Κατά της απόφασης που εκδίδεται σε συμβούλιο δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναίρεσης και ανακοπής ερημοδικίας.

Κεφάλαιο 18

ΠΑΡΟΧΗ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Άρθρο 94

Αναστολή εκτέλεσης διοικητικών πράξεων

1. Η προθεσμία και η άσκηση έφεσης ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά πράξης της διοίκησης δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της πράξης αυτής, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στον νόμο.

2. Η αναστολή, ολικώς ή μερικώς, της εκτέλεσης της προσβαλλόμενης πράξης μπορεί να διαταχθεί, ύστερα από αίτηση του εκκαλούντος ή του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας, με συνοπτικά αιτιολογημένη απόφαση του δικαστηρίου που εκδίδεται πριν αυτό αποφανθεί για την έφεση.

Άρθρο 95

Αρμοδιότητα

Αρμόδιο για τη χορήγηση της αναστολής είναι το Τμήμα στο οποίο εκκρεμεί η έφεση, εφόσον αυτό είναι αρμόδιο για την εκδίκαση της κύριας υπόθεσης. Σε περίπτωση αναρμοδιότητας, η αίτηση αναστολής παραπέμπεται στο αρμόδιο Τμήμα, υποχρεωτικά μαζί με την έφεση, με τη διαδικασία του άρθρου 91. Στην περίπτωση αυτή και για την αποτροπή άμεσου κινδύνου ανεπανόρθωτης βλάβης του αιτούντος, επιτρέπεται η έκδοση, σύμφωνα με το άρθρο 99, προσωρινής διαταγής αναστολής εκτέλεσης από τον πρόεδρο ή τον οριζόμενο απ' αυτόν δικαστή του Τμήματος, στο οποίο έχει αναρμοδίως εισαχθεί η αίτηση αναστολής.

Άρθρο 96

Προϋποθέσεις αναστολής

1. Η αίτηση αναστολής γίνεται δεκτή αν πιθανολογηθεί ότι από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης θα επέλθει στον αιτούντα βλάβη δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της έφεσης. Πάντως, ακόμη και αν η βλάβη του αιτούντος από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης δεν πιθανολογείται ως δυσχερώς επανορθώσιμη, το δικαστήριο χορηγεί την αναστολή αν εκτιμά ότι η έφεση είναι προδήλως βάσιμη.

2. Στις διαφορές από καταλογισμούς, το Τμήμα μπορεί, με την απόφασή του, να ορίσει ότι το ανασταλτικό αποτέλεσμα δεν καταλαμβάνει τη λήψη αναγκαστικών μέτρων είσπραξης ή διοικητικών μέτρων για τον εξαναγκασμό ή τη διασφάλιση της είσπραξης της οφειλής, επί συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων του αιτούντος, τα οποία αναφέρονται στην απόφαση.

3. Σε κάθε περίπτωση, η αίτηση αναστολής απορρίπτεται:

(α) αν η έφεση είναι προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη, ακόμη και αν η βλάβη του αιτούντος από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης είναι δυσχερώς επανορθώσιμη,

(β) αν κατά τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμφερόντων τρίτων και του δημοσίου συμφέροντος, κρίνεται ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή της αίτησης αναστολής θα είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος,

4. Η χορήγηση αναστολής αποκλείεται κατά το μέρος που η προσβαλλόμενη πράξη έχει ήδη εκτελεσθεί. Η ταμειακή βεβαίωση του καταλογισθέντος ποσού δεν

συνιστά εκτέλεση της καταλογιστικής πράξης, κατά την έννοια της παραγράφου αυτής.

Άρθρο 97

Η προδικασία της αίτησης αναστολής

1. Η αίτηση αναστολής, εκτός από τα στοιχεία του άρθρου 59, πρέπει να αναφέρει τους συγκεκριμένους λόγους που δικαιολογούν την αναστολή.

2. Η αίτηση αναστολής κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμεί η έφεση, και πρέπει να συνοδεύεται από δύο (2) απλά αντίγραφα, καθώς και επικυρωμένο αντίγραφο της έφεσης.

3. Στις διαφορές από καταλογισμούς:

(α) Αν ο αιτών την αναστολή είναι φυσικό πρόσωπο, δηλώνεται και το παγκόσμιο εισόδημα από κάθε πηγή, καθώς και η περιουσιακή κατάσταση οπουδήποτε στην Ελλάδα και στην αλλοδαπή του ή της συζύγου και των ανήλικων τέκνων του.

(β) Αν ο αιτών είναι νομικό πρόσωπο, δηλώνεται και το παγκόσμιο εισόδημα από κάθε πηγή, καθώς και η περιουσιακή κατάσταση οπουδήποτε στην Ελλάδα και στην αλλοδαπή συνδεδεμένου νομικού προσώπου με το αιτούν, καθώς και των φυσικών προσώπων που σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις ευθύνονται ατομικά για τις υποχρεώσεις του νομικού προσώπου. Ως συνδεδεμένο νομικό πρόσωπο για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής, νοείται το νομικό πρόσωπο με σχέση ουσιώδους διοικητικής ή οικονομικής εξάρτησης ή ελέγχου από το αιτούν νομικό πρόσωπο ή λόγω ουσιώδους εξάρτησης και των δύο από το ίδιο ή τα ίδια πρόσωπα.

4. Η περιουσιακή κατάσταση, κατά την έννοια της παραγράφου 3, περιλαμβάνει ιδίως τα εμπράγματα και ενοχικά δικαιώματα σε ακίνητα, τις καταθέσεις οποιουδήποτε είδους και τα συναφή τραπεζικά προϊόντα, τις επενδύσεις σε κινητές αξίες, τα μηχανοκίνητα μέσα μεταφοράς, τα δάνεια και τις δωρεές, τις μετοχές, τα μερίδια, τα δικαιώματα ψήφου ή συμμετοχής σε κεφάλαιο σε οποιαδήποτε μορφή νομική οντότητα και τα εμπράγματα και ενοχικά δικαιώματα σε κινητά μεγάλης αξίας. Αν δεν υποβληθεί ή είναι ελλιπής η δήλωση της παραγράφου 3, μπορεί, λαμβανομένου υπόψη και του προβαλλόμενου λόγου αναστολής, να απορριφθεί η αίτηση.

5. Με πράξη που συντάσσεται πάνω στο δικόγραφο της αίτησης αναστολής, ο πρόεδρος του Τμήματος διατάζει τον αιτούντα να επιδώσει προς τη διοίκηση και τον τρίτο, ο οποίος έχει δικαίωμα να ασκήσει πρόσθετη παρέμβαση στη δίκη της αντίστοιχης έφεσης, αντίγραφα της αίτησης αναστολής και της έφεσης. Η διοίκηση υποχρεούται να αποστείλει στο Τμήμα αντίγραφο της πράξης ή απόφασης της οποίας ζητείται η αναστολή εκτέλεσης, καθώς και τον σχετικό φάκελο με τις απόψεις της. Προς τούτο, με την ίδια πράξη, τάσσεται σε αυτήν προθεσμία, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη των πέντε (5) ημερών. Μέχρι τη λήξη της ίδιας προθεσμίας ο αιτών οφείλει να προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία, στα οποία στηρίζει τους ισχυρισμούς του, καθώς και τα αποδεικτικά των επιδόσεων που διατάχθηκαν με την ανωτέρω πράξη του προέδρου του Τμήματος.

Άρθρο 98 **Κύρια διαδικασία**

1. Για την αναστολή αποφαινεται το Τμήμα σε συμβούλιο, κατά τη συνεδρίαση του οποίου μπορεί να κληθούν να εμφανισθούν και οι διάδικοι.

2. Αν η πράξη αφορά και σε τρίτο που έχει δικαίωμα να ασκήσει πρόσθετη παρέμβαση κατά τη δίκη της αντίστοιχης έφεσης, αυτός μπορεί με υπόμνημα που κατατίθεται το αργότερο εντός της προθεσμίας της παραγράφου 5 του άρθρου 97 να εκθέσει τις απόψεις του, έστω και αν δεν έχει ασκήσει παρέμβαση.

Άρθρο 99 **Προσωρινή διαταγή αναστολής εκτέλεσης**

1. Ο πρόεδρος του Τμήματος ή ο οριζόμενος από αυτόν δικαστής μπορεί, εφόσον υποβληθεί σχετικό αίτημα με την αίτηση αναστολής ή αυτοτελώς μετά την κατάθεσή της, να εκδώσει προσωρινή διαταγή αναστολής εκτέλεσης, η οποία καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση. Αποφαινεται δε το ταχύτερο δυνατόν, μετά όμως την προσκόμιση του αποδεικτικού επίδοσης, με τη φροντίδα του αιτούντος, της αίτησης αναστολής που περιέχει το σχετικό αίτημα ή της αίτησης αναστολής και της αυτοτελούς αίτησης, καθώς και της έφεσης, στη διοίκηση, η οποία μπορεί να διατυπώσει τις απόψεις της μέσα σε δύο (2) εργάσιμες ημέρες από την επίδοση.

2. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις, αποφαινεται χωρίς τις πιο πάνω επιδόσεις, οι οποίες, αν εκδοθεί προσωρινή διαταγή, γίνονται από τον αιτούντα αμέσως. Σε διαφορετική περίπτωση, η προσωρινή διαταγή ανακαλείται κατά τη διάταξη της επόμενης παραγράφου.

3. Η προσωρινή διαταγή ισχύει έως την έκδοση της απόφασης για την αίτηση αναστολής, μπορεί δε να ανακληθεί, μετά από αίτηση διαδίκου ή τρίτου που έχει έννομο συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως, από τον πρόεδρο ή τον δικαστή που ορίστηκε, καθώς και από το αρμόδιο για την αναστολή Τμήμα.

4. Η αίτηση ανάκλησης προσωρινής διαταγής επιδίδεται στον αιτούντα, ο οποίος μπορεί να διατυπώσει τις απόψεις του μέσα σε δύο (2) εργάσιμες ημέρες από την επίδοση. Η επίδοση στον αιτούντα παραλείπεται σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις.

Άρθρο 100 **Απόφαση**

1. Αν γίνει εν όλω ή εν μέρει δεκτή η αίτηση, διατάσσεται η ολική ή μερική αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης με την έφεση πράξης.

2. Η αναστολή, αν στη σχετική απόφαση δεν ορίζεται διαφορετικά, ισχύει ως τη δημοσίευση οριστικής απόφασης για την έφεση ή την κατάργηση της δίκης επί της τελευταίας.

3. Με την απόφαση, με την οποία διατάσσεται η αναστολή εκτέλεσης, το Τμήμα μπορεί, ακόμη και αν δεν έχει υποβληθεί σχετικό αίτημα, να διατάξει και κάθε αναγκαίο για τη διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος μέτρο, όπως:

(α) την κατάθεση στον καθ' ου η αίτηση, μέσα σε τακτή προθεσμία, εγγυητικής επιστολής αναγνωρισμένης τράπεζας για ποσό που καθορίζεται με την απόφαση αυτή ή

(β) την εγγραφή από τον καθ' ου η αίτηση προσημείωσης υποθήκης σε ακίνητο του αιτούντος, για ποσό που καθορίζεται με την ίδια απόφαση ή

(γ) την τήρηση οποιουδήποτε άλλου κατάλληλου όρου ήθελε κρίνει αναγκαίο το Τμήμα για την προστασία των συμφερόντων του καθ' ου η αίτηση από την αναστολή.

4. Η απόφαση που εκδίδεται για την αίτηση αναστολής κοινοποιείται στους διαδίκους, με τη φροντίδα της γραμματείας, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 297.

5. Οι αποφάσεις που εκδίδονται για την αίτηση αναστολής μπορούν να ανακληθούν ολικώς ή μερικώς, ύστερα από αίτηση διαδίκου ή τρίτου που έχει έννομο συμφέρον, αν η αίτηση ανάκλησης στηρίζεται σε νέα στοιχεία. Για την εκδίκαση της αίτησης αυτής εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 4 του άρθρου αυτού και των άρθρων 95 έως 99.

6. Αν υποβληθεί παραίτηση από την αίτηση αναστολής συντάσσεται σχετικό πρακτικό και αποδίδεται το παράβολο στον αιτούντα.

Άρθρο 101

Αναστολή εκτέλεσης στις διαφορές από τη διοικητική εκτέλεση

1. Η προθεσμία και η άσκηση ανακοπής εκτέλεσης δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης, με την εξαίρεση της περίπτωσης ε' της παραγράφου 2 του άρθρου 142, κατά την οποία η πράξη αναστέλλεται, ως προς τους δανειστές των οποίων προσβάλλεται η κατάταξη, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης του Τμήματος επί της ανακοπής κατά του πίνακα κατάταξης.

2. Στις περιπτώσεις α', β' και δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 142 και για όσο χρόνο εκκρεμεί η ανακοπή μπορεί να υποβληθεί από τον ανακόπτοντα ή τον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας αίτηση για την αναστολή της εκτέλεσης των προσβαλλόμενων πράξεων. Αρμόδιο για τη χορήγηση της αναστολής είναι το Τμήμα, στο οποίο εκκρεμεί η ανακοπή, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά αναλόγως των άρθρων 94 έως 100.

Άρθρο 102

Αναστολή εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων

1. Η προθεσμία και η άσκηση των ένδικων μέσων της αίτησης αναίρεσης, της αίτησης αναθεώρησης, της ανακοπής ερημοδικίας, της τριτανακοπής και της αίτησης επανάληψης της διαδικασίας κατά απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης αυτής.

2. Η αναστολή, ολικώς ή μερικώς, της εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης μπορεί να διαταχθεί, ύστερα από αίτηση εκείνου που άσκησε το ένδικο μέσο ή του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας, με συνοπτικά αιτιολογημένη απόφαση του δικαστηρίου, πριν αυτό αποφανθεί για το ένδικο μέσο.

3. Για την αναστολή της προσβαλλόμενης με αίτηση αναθεώρησης, ανακοπή ερημοδικίας, τριτανακοπή και αίτηση επανάληψης της διαδικασίας απόφασης, αρμόδιο είναι το Τμήμα στο οποίο εκκρεμεί το ένδικο μέσο. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται αναλόγως τα άρθρα 95 έως 100.

4. Για την αναστολή της προσβαλλόμενης με αίτηση αναίρεσης απόφασης, αρμόδια είναι Επιτροπή, η οποία αποτελείται από τον πρόεδρο του Δικαστηρίου, επτά Συμβούλους, έναν από κάθε Τμήμα, που ορίζονται από την Ολομέλεια στην αρχή κάθε δικαστικού έτους, και τον εισηγητή της υπόθεσης. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται αναλόγως τα άρθρα 96, 97, η παράγραφος 1 του άρθρου 98 και τα άρθρα 99 και 100.

Άρθρο 103

Αναστολή της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης

1. Για την αναστολή της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης καταψηφιστικής απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που επισπεύδεται σε βάρος του Δημοσίου ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, αποφαίνεται με τη διαδικασία των δύο πρώτων εδαφίων του άρθρου 95, των παραγράφων 1, 2 και 5 του άρθρου 97 και της παραγράφου 1 του άρθρου 98, το αρμόδιο σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 305 Τμήμα.

2. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται οι οικείες διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Άρθρο 104

Προσωρινή ρύθμιση κατάστασης

1. Στις διαφορές από τον κανονισμό σύνταξης, αν ασκηθεί έφεση, ο εκκαλών μπορεί, με αίτηση του, να ζητήσει τη λήψη μέτρων για την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης. Το δικαστήριο, αν γίνει δεκτή, εν όλω ή εν μέρει, η αίτηση, μπορεί να διατάξει προς τούτο κάθε πρόσφορο κατά την κρίση του μέτρο, χωρίς δέσμευση από τις προτάσεις των διαδίκων.

2. Αρμόδιο για την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης είναι το Τμήμα, στο οποίο εκκρεμεί η έφεση.

3. Η αίτηση για την προσωρινή ρύθμιση κατάστασης γίνεται δεκτή μόνον όταν το δικαστήριο κρίνει ύστερα από πιθανολόγηση:

(α) ότι υφίσταται θεμιτή προσδοκία δικαιώματος θεμελιωμένη σε αντικειμενικά στοιχεία προς αναγνώριση υπέρ του αιτούντος του δικαιώματος που διεκδικεί με την έφεση και

(β) ότι από τη μη προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης ο αιτών κινδυνεύει να περιαχθεί σε κατάσταση από αυτές που απαγορεύονται από το άρθρο 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

5. Κατά τα λοιπά, για την εκδίκαση της αίτησης προσωρινής ρύθμισης εφαρμόζονται αναλόγως τα άρθρα 95 και 97 έως 100.

Άρθρο 105

Μέτρα διασφάλισης της δημόσιας αξίωσης

1. Αν ασκηθεί αίτηση καταλογισμού από τον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας ή άλλο αρμόδιο κατά νόμο όργανο, εκείνος που άσκησε την αίτηση μπορεί, με αυτοτελή αίτησή του, να ζητήσει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων διασφάλισης της αξίωσης του Δημοσίου ή του οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, υπέρ του οποίου διώκεται ο καταλογισμός.

2. Αρμόδιο για τη λήψη των ασφαλιστικών μέτρων είναι το Τμήμα, στο οποίο εκκρεμεί η αίτηση καταλογισμού, και για την εκδίκαση της αίτησης λήψης ασφαλιστικών μέτρων εφαρμόζονται αναλόγως τα δύο πρώτα εδάφια του άρθρου 95, οι παράγραφοι 1, 2 και 5 του άρθρου 97 και η παράγραφος 1 του άρθρου 98.

3. Η αίτηση λήψης ασφαλιστικών μέτρων γίνεται δεκτή αν πιθανολογηθεί τόσο η ευδοκίμηση της αίτησης καταλογισμού, όσο και ο κίνδυνος η ικανοποίηση της αξίωσης του Δημοσίου ή του οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, υπέρ του οποίου διώκεται ο καταλογισμός, να καταστεί

αδύνατη ή ιδιαιτέρως δυσχερής, σε περίπτωση που δεν ληφθούν μέτρα. Πριν από τη λήψη της απόφασής του, το Τμήμα μπορεί να διατάξει τον καθ' ου η αίτηση να υποβάλει στο δικαστήριο δήλωση της περιουσιακής του κατάστασης, σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 97.

4. Αν η αίτηση λήψης ασφαλιστικών μέτρων γίνει δεκτή, το Τμήμα μπορεί, σταθμίζοντας το συμφέρον του Δημοσίου ή του οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου για τη διασφάλιση της αξίωσής τους, τη βλάβη του καθ' ου και τα συμφέροντα των τρίτων, να διατάξει, κατά την κρίση του και χωρίς δέσμευση από τις προτάσεις των διαδίκων, ένα ή περισσότερα από τα εξής μέτρα:

(α) την κατάθεση, μέσα σε τακτή προθεσμία, στο Δημόσιο ή τον οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης ή το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, υπέρ του οποίου έχει ασκηθεί η αίτηση καταλογισμού, εγγυητικής επιστολής αναγνωρισμένης τράπεζας για ποσό που καθορίζεται με την απόφαση του Τμήματος,

(β) την εγγραφή από το Δημόσιο ή τον οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης ή το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, υπέρ του οποίου έχει ασκηθεί η αίτηση καταλογισμού, προσημείωσης υποθήκης σε ακίνητο του καθ' ου, για ποσό που καθορίζεται με την απόφαση του Τμήματος,

(γ) τη συντηρητική κατάσχεση, σύμφωνα με τα άρθρα 707 επομ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, κινητών, ακινήτων, εμπράγματων δικαιωμάτων επάνω σ' αυτά, απαιτήσεων και γενικά όλων των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη, είτε βρίσκονται στα χέρια του είτε στα χέρια τρίτου, για ποσό που καθορίζεται με την απόφαση του Τμήματος.

5. Τα ασφαλιστικά μέτρα, αν στη σχετική απόφαση δεν ορίζεται διαφορετικά, ισχύουν ως τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης για την αίτηση καταλογισμού ή την κατάργηση της δίκης επί της τελευταίας.

6. Η απόφαση που εκδίδεται για την αίτηση λήψης ασφαλιστικών μέτρων κοινοποιείται σε εκείνον που άσκησε την αίτηση καταλογισμού και στον καθ' ου, με τη φροντίδα της γραμματείας, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 297.

7. Η απόφαση που εκδίδεται για την αίτηση λήψης ασφαλιστικών μέτρων μπορεί να ανακληθεί ολικώς ή μερικώς, ύστερα από αίτηση εκείνου που άσκησε την αίτηση καταλογισμού ή του καθ' ου ή τρίτου που έχει έννομο συμφέρον, αν η αίτηση ανάκλησης στηρίζεται σε νέα στοιχεία. Για την εκδίκαση της αίτησης αυτής εφαρμόζεται η παράγραφος 2.

Κεφάλαιο 19

Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΙΜΟΥ

Άρθρο 106

Πρόσβαση στα στοιχεία της δικογραφίας

1. Ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας και οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα να λαμβάνουν γνώση όλων των στοιχείων της δικογραφίας.

Οι διάδικοι δικαιούνται να λαμβάνουν, με δαπάνη τους:

(α) απλά ή επικυρωμένα αντίγραφα των εγγράφων που έχουν συνταχθεί επ' ευκαιρία της δίκης και βρίσκονται στη δικογραφία και

(β) ύστερα από έγκριση του προέδρου του δικαστηρίου, απλά αντίγραφα των εγγράφων που έχουν συνταχθεί από όργανα δημόσιου φορέα και βρίσκονται, επίσης, στη δικογραφία.

2. Ανάλογα δικαιώματα έχουν και οι τρίτοι οι οποίοι νομιμοποιούνται να ασκήσουν παρέμβαση, εφόσον αποδεικνύουν τούτο.

3. Κατά την άσκηση των δικαιωμάτων της προηγούμενης παραγράφου, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των παραγράφων 3, 4, 5 και 7 του άρθρου 16 του ν. 1599/1986, όπως εκάστοτε ισχύουν.

Άρθρο 107

Τυπικές ελλείψεις στη δικογραφία

Πριν από τον προσδιορισμό δικασίμου από τον πρόεδρο του δικαστηρίου, η γραμματεία του δικαστηρίου εντοπίζει στο φάκελο της υπόθεσης τυπικές ελλείψεις που μπορεί να προκαλέσουν αναβολή στη συζήτηση της υπόθεσης. Μαζί με την κλήση στο ακροατήριο, ο διάδικος ενημερώνεται και για τις τυπικές ελλείψεις που η γραμματεία εντόπισε στον φάκελο τις οποίες επαφίεται σ' αυτόν να συμπληρώσει.

Άρθρο 108

Καταχώριση υποθέσεων στο πινάκιο

Μετά τον ορισμό της δικασίμου, οι προσδιορισθείσες υποθέσεις για κάθε δικάσιμο καταχωρίζονται σε πινάκιο τηρούμενο από τον γραμματέα, ο οποίος εν συνεχεία επιμελείται, υπό την εποπτεία του αρμόδιου προέδρου, την κλήτευση των διαδίκων ενώπιον του δικαστηρίου για τη συζήτηση των υποθέσεων και τη σύνταξη για κάθε δικάσιμο εκθέματος συζητουμένων υποθέσεων.

Άρθρο 109

Επίσπευση της διαδικασίας

1. Δύναται να ορισθεί δικάσιμος συντομότερη της αρχικώς ορισθείσας, είτε αυτεπαγγέλτως από τον πρόεδρο του δικαστηρίου, είτε με αίτηση διαδίκου.

2. Ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας και κάθε διάδικος έχει δικαίωμα να ζητήσει από τον πρόεδρο του δικαστηρίου την επίσπευση της εκδίκασης της υπόθεσης. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και μετά τη συζήτηση της υπόθεσης.

3. Οι ως άνω αιτήσεις για την επίσπευση της διαδικασίας πρέπει σε κάθε περίπτωση να είναι ειδικώς αιτιολογημένες και επαρκώς τεκμηριωμένες.

4. Όταν την επίσπευση ζητεί ο διάδικος, ο πρόεδρος του δικαστηρίου αποδέχεται την αίτηση για επίσπευση μόνον αν πιθανολογήσει ότι, εν όψει του διακυβεύματος της υπόθεσης και της προσωπικής κατάστασης του αιτούντος, η καθυστέρηση εκδίκασης της υπόθεσης εμπεριέχει τον κίνδυνο επέλευσης σοβαρής βλάβης στα συμφέροντα του διαδίκου. Για να αποφανθεί επί της αίτησης, ο πρόεδρος συνεκτιμά τη συνολική επιβάρυνση του δικαστηρίου, και ιδίως τον χρόνο εκκρεμότητας των λοιπών υποθέσεων αναφορικά με τον χρόνο εκκρεμότητας και τη φύση της υπόθεσης για την οποία ζητείται η προτίμηση στην εκδίκαση.

5. Αν η αίτηση αφορά στην επίσπευση δημοσίευσης της απόφασης, ο πρόεδρος την κοινοποιεί στον εισηγητή, με σχετικές παρατηρήσεις του.

Άρθρο 110 **Κλητεύσεις διαδίκων**

1. Η κλήση για συζήτηση επιδίδεται στους διαδίκους τουλάχιστον τριάντα (30) πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση. Η προθεσμία αυτή μπορεί να συντμηθεί μέχρι οκτώ (8) πλήρεις ημέρες, με πράξη του προέδρου του δικαστηρίου.

2. Κλήτευση είναι και η προφορική ανακοίνωση της δικασίμου από τη γραμματεία, εφόσον βεβαιώνεται με έγγραφο, υπογραφόμενο από τον αρμόδιο υπάλληλο και αυτόν στον οποίο απευθύνεται η προφορική ανακοίνωση.

3. Η επίδοση της κλήσης μπορεί να γίνεται και με ηλεκτρονικά μέσα, εφόσον διασφαλίζεται, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, η αυθεντικότητα του περιεχομένου της και η ταυτότητα του υπογράφοντος.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ **ΟΙ ΔΙΚΕΣ**

Κεφάλαιο 20 **ΤΟ ΕΝΔΙΚΟ ΒΟΗΘΗΜΑ ΤΗΣ ΕΦΕΣΗΣ**

Άρθρο 111 **Προσβαλλόμενες πράξεις**

1. Με την επιφύλαξη όσων ορίζονται σε ειδικές διατάξεις της Κωδικοποίησης, στο ένδικο βοήθημα της έφεσης σε Τμήμα υπόκεινται:

(α) οι πράξεις που εκδίδονται από το Ελεγκτικό Συνέδριο κατά την άσκηση της ελεγκτικής αρμοδιότητας των οργάνων του,

(β) οι εκτελεστές ατομικές διοικητικές πράξεις ή παραλείψεις, οι οποίες εκδίδονται ή συντελούνται στο πλαίσιο (i) του ελέγχου των λογαριασμών των δημόσιων υπολόγων και των υπόχρεων σε δημόσια λογοδοσία, (ii) της απονομής των συντάξεων κατά την έννοια της περίπτωσης στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 98 του Συντάγματος και της εκτέλεσης των σχετικών συνταξιοδοτικών πράξεων ή αποφάσεων ή της πληρωμής των συντάξεων γενικά, περιλαμβανομένων και εκείνων που αφορούν σε καταλογισμό σύνταξης που εισπράχθηκε αχρεωστήτως και (iii) της αστικής ευθύνης των πολιτικών ή στρατιωτικών υπαλλήλων, καθώς και των υπαλλήλων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

2. Παράλειψη συντρέχει όταν η διοικητική αρχή, ενώ υποχρεούται κατά τον νόμο, δεν εκδίδει εκτελεστή ατομική διοικητική πράξη για να ρυθμίσει ορισμένη έννομη σχέση. Η παράλειψη συντελείται με την πάροδο άπρακτης της προθεσμίας που τάσσει ο νόμος για την έκδοση, είτε αυτεπαγγέλτως είτε ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, της πράξης αυτής. Αν από τον νόμο δεν τάσσεται τέτοια προθεσμία,

η παράλειψη συντελείται με την πάροδο άπρακτου τριμήνου από την υποβολή της σχετικής αίτησης στη διοίκηση. Η παράλειψη συντελείται, επίσης, με την έκδοση θετικής διοικητικής πράξης από την οποία συνάγεται εμμέσως η βούληση της διοίκησης να μην προβεί στη ρύθμιση ορισμένης έννομης σχέσης.

3. Στις περιπτώσεις που προβλέπεται από τον νόμο διοικητική προσφυγή κατά της πράξης ή της παράλειψης, που πρέπει να ασκηθεί σε ορισμένη προθεσμία ενώπιον του ίδιου ή ιεραρχικώς προϊστάμενου ή άλλου ειδικώς κατεστημένου οργάνου και συνεπάγεται τον έλεγχο της πράξης ή της παράλειψης κατά τον νόμο και την ουσία (ενδικοφανής προσφυγή), η έφεση ασκείται παραδεκτώς μόνο κατά της πράξης που εκδίδεται επί της προσφυγής αυτής. Αν κατά της πράξης ή της παράλειψης προβλέπονται από τον νόμο περισσότερες από μια διαδοχικές ενδικοφανείς προσφυγές, η έφεση ασκείται παραδεκτώς μόνο κατά της πράξης που εκδίδεται επί της τελευταίας από τις προσφυγές αυτές. Το απαράδεκτο της έφεσης κατά τις προηγούμενες περιόδους δεν ισχύει αν η αρμόδια διοικητική αρχή παρέλειψε να ενημερώσει τον ενδιαφερόμενο με οποιοδήποτε τρόπο πλήρως για την υποχρέωση και για τους όρους άσκησης της ενδικοφανούς προσφυγής.

4. Αν παρέλθει η προθεσμία που τάσσει τυχόν ειδικώς ο νόμος προς έκδοση απόφασης για την ενδικοφανή προσφυγή ή, εφόσον δεν τάσσεται τέτοια προθεσμία, αν παρέλθει άπρακτο τρίμηνο από την άσκησή της, η έφεση ασκείται κατά της τεκμαιρόμενης από τη πάροδο της προθεσμίας απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής.

5. Η έφεση ασκείται παραδεκτώς και πριν από τη συντέλεση της παράλειψης ή της τεκμαιρόμενης απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής, εφόσον όμως η συντέλεση αυτή έχει επέλθει κατά την πρώτη συζήτηση της έφεσης.

6. Ρητή πράξη που εκδόθηκε μετά τη συντέλεση της παράλειψης ή της τεκμαιρόμενης απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής και ως την πρώτη συζήτηση της έφεσης, λογίζεται ως συμπροσβαλλόμενη. Μπορεί όμως και να προσβληθεί αυτοτελώς.

7. Με την έφεση λογίζονται ως συμπροσβαλλόμενες και όλες οι μεταγενέστερες πράξεις ή παραλείψεις που είναι συναφείς με την προσβαλλόμενη, εφόσον έχουν εκδοθεί ή συντελεστεί, αντιστοίχως, ως την πρώτη συζήτηση. Στην περίπτωση αυτή, η αναβολή της συζήτησης για την υποβολή πρόσθετων λόγων, εφόσον ζητηθεί, είναι υποχρεωτική. Οι πράξεις ή οι παραλείψεις αυτές μπορούν πάντως να προσβληθούν και αυτοτελώς.

8. Η διοικητική αρχή οφείλει, σε κάθε περίπτωση, να χορηγεί ατελώς στον ενδιαφερόμενο βεβαίωση για την ημερομηνία υποβολής της κατά την παράγραφο 2 αίτησης ή για την ημερομηνία άσκησης της κατά την παράγραφο 4 ενδικοφανούς προσφυγής.

Άρθρο 112 **Νομιμοποίηση**

1. Η έφεση ασκείται από όποιον έχει έννομο συμφέρον ή από εκείνον στον οποίο αναγνωρίζεται τέτοιο δικαίωμα από ειδική διάταξη νόμου καθώς και από τον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας.

2. Όταν με έφεση προσβάλλονται πράξεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά τα οριζόμενα στην περίπτωση α' της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, νομιμοποιείται παθητικώς το Δημόσιο καθώς και ο οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης ή το νομικό πρόσωπο υπέρ του οποίου εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη. Όταν με έφεση προσβάλλονται εκτελεστές ατομικές διοικητικές πράξεις ή

παραλείψεις, κατά τα οριζόμενα στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, νομιμοποιείται παθητικώς το Δημόσιο, ο οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου στα οποία ανήκει το όργανο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη ή που παρά το νόμο παρέλειψε την έκδοσή της καθώς και το πρόσωπο υπέρ του οποίου εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη.

3. Αν η κατά την προηγούμενη παράγραφο εκτελεστή διοικητική πράξη ή παράλειψη έχει ενσωματωθεί σε μεταγενέστερη πράξη ή παράλειψη του Δημοσίου, του οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, στη δίκη που δημιουργείται ύστερα από άσκηση έφεσης κατά της τελευταίας αυτής πράξης ή παράλειψης νομιμοποιείται παθητικώς και το νομικό πρόσωπο, όργανο του οποίου εξέδωσε ή παρέλειψε να εκδώσει την πράξη που ενσωματώθηκε.

Άρθρο 113 **Προθεσμία**

1. Η έφεση ασκείται μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών, η οποία εκκινεί για το Δημόσιο, τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και όσα από τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου χρηματοδοτούνται από εθνικούς ή ενωσιακούς πόρους από την περιέλευση της προσβαλλόμενης πράξης σε αυτούς. Το ίδιο ισχύει και για τον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας. Για όποιον έχει έννομο συμφέρον η προθεσμία αυτή εκκινεί από την επίδοση ή την με οποιονδήποτε τρόπο περιέλευση ή την αποδεδειγμένα πλήρη γνώση από αυτόν της προσβαλλόμενης πράξης. Αν αυτός που έχει έννομο συμφέρον για την άσκηση έφεσης διαμένει στην αλλοδαπή, η αντίστοιχη προθεσμία ορίζεται σε ενενήντα (90) ημέρες. Σε περίπτωση παράλειψης, η προθεσμία εκκινεί από τη συντέλεσή της.

2. Η προθεσμία για την άσκηση έφεσης κατά εκτελεστής διοικητικής πράξης ή παράλειψης διακόπτεται, για μια μόνο φορά, με την άσκηση κάθε διοικητικής προσφυγής, πλην εκείνης που προβλέπεται από τη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 111. Το κατά την προηγούμενη περίοδο αποτέλεσμα επέρχεται ακόμη και αν η διοικητική προσφυγή έχει απευθυνθεί σε αναρμόδιο διοικητικό όργανο. Η προθεσμία, που διακόπηκε κατά το προηγούμενο εδάφιο, κινείται εξ αρχής είτε από την τυχόν επίδοση της απάντησης για την απλή ή την ειδική διοικητική προσφυγή είτε από την πάροδο άπρακτης της προθεσμίας που τυχόν τάσσει ο νόμος για απάντηση, αλλιώς από την πάροδο άπρακτων τριάντα (30) ημερών από την υποβολή της σχετικής αίτησης.

Άρθρο 114 **Στοιχεία δικογράφου**

1. Το δικόγραφο της έφεσης πρέπει να περιέχει εκτός από τα στοιχεία κάθε δικογράφου και τα εξής στοιχεία:

- (α) τον αριθμό και τη χρονολογία της προσβαλλόμενης πράξης ή απόφασης,
- (β) την αρχή που εξέδωσε την πράξη ή που παρέλειψε την έκδοσή της,
- (γ) τους λόγους έφεσης κατά τρόπο σαφή και ορισμένο,
- (δ) σαφές και συγκεκριμένο αίτημα και
- (ε) διορισμό αντικλήτου, όταν η έφεση ασκείται από ιδιώτη διάδικο.

2. Αίτημα της έφεσης μπορεί να είναι:

- (α) η ολική ή μερική ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης ή παράλειψης, ή

(β) η τροποποίηση ή μεταρρύθμιση της προσβαλλόμενης πράξης.

3. Αν η προσβαλλόμενη πράξη ή παράλειψη αφορά τρίτους, στο δικόγραφο πρέπει να μνημονεύονται σαφώς οι διευθύνσεις της κατοικίας και του χώρου εργασίας ή της έδρας των τρίτων.

4. Η αόριστη μνεία στο δικόγραφο ότι προσβάλλεται και κάθε συναφής πράξη ή παράλειψη δεν υποχρεώνει το δικαστήριο, εφόσον δεν συντρέχει η περίπτωση της παραγράφου 7 του άρθρου 111, να ερευνήσει και ως προς τούτο την υπόθεση.

5. Στο δικόγραφο της έφεσης πρέπει να προσαρτάται και αντίγραφο της προσβαλλόμενης πράξης ή απόφασης.

Άρθρο 115 **Πρόσθετοι λόγοι**

1. Πρόσθετοι λόγοι έφεσης επιτρέπεται να υποβληθούν με ξεχωριστό δικόγραφο, που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από τη συζήτηση, με σύνταξη πάνω σ' αυτό πράξης κατάθεσης.

2. Αντίγραφο του δικογράφου των πρόσθετων λόγων επιδίδεται με ποινή απαραδέκτου, δέκα (10) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση, με επιμέλεια του εκκαλούντος, στον εφεσίβλητο και σε εκείνον που ήδη έχει ασκήσει παρέμβαση.

Άρθρο 116 **Εξουσίες του δικαστηρίου**

1. Το δικαστήριο ελέγχει την προσβαλλόμενη πράξη ή παράλειψη κατά τον νόμο και την ουσία, μέσα στα όρια της έφεσης και των πρόσθετων λόγων. Κατ' εξαίρεση, ο κατά τον νόμο έλεγχος της προσβαλλόμενης πράξης ή παράλειψης χωρεί και αυτεπαγγέλτως, εκτεινόμενος στο σύνολό της προκειμένου να διακριβωθεί:

(α) αν συντρέχουν οι λόγοι της περιπτώσεων α' και γ' της παραγράφου 3 ή

(β) αν η πράξη δεν έχει νομικό έρεισμα ή

(γ) αν υπάρχει παράβαση δεδικασμένου

2. Αν η έφεση στρέφεται κατά ρητής πράξης, το δικαστήριο κατά την επίλυση της διαφοράς είτε δέχεται την έφεση εν όλω ή εν μέρει και ακυρώνει ολικώς ή μερικώς την πράξη είτε την τροποποιεί ή μεταρρυθμίζει είτε απορρίπτει την έφεση.

3. Το δικαστήριο ακυρώνει την πράξη και αναπέμπει την υπόθεση στη διοίκηση για να ενεργήσει τα νόμιμα:

(α) αν η πράξη έχει εκδοθεί από αναρμόδιο όργανο, ή

(β) αν το συλλογικό όργανο που εξέδωσε την πράξη δεν έχει νόμιμη συγκρότηση ή σύνθεση, ή

(γ) αν συντρέχει παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, ο οποίος έχει ταχθεί για την έκδοση της πράξης, ή

(δ) αν η διοίκηση δεν έχει ασκήσει τη διακριτική της εξουσία.

4. Αν η έφεση στρέφεται κατά παράλειψης οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας, το δικαστήριο, κατά την επίλυση της διαφοράς, είτε ακυρώνει ολικώς ή μερικώς την παράλειψη και αναπέμπει την υπόθεση στη διοίκηση για να προβεί στην οφειλόμενη ενέργεια είτε απορρίπτει την έφεση.

5. Με την απόφασή του το δικαστήριο δεν δύναται να καταστήσει χειρόνα τη θέση τού εκκαλούντος.

6. Το δικαστήριο εφαρμόζει τον κατά τον χρόνο της έκδοσης της προσβαλλόμενης πράξης ή της συντέλεσης της παράλειψης ισχύοντα νόμο.

7. Στις διαφορές από καταλογισμούς, καθώς και από τον κανονισμό για πρώτη φορά σύνταξης, με την έφεση μπορεί να ζητηθεί και η επιδίκαση της χρηματικής αξίωσης προς αποκατάσταση της ζημίας του εκκαλούντος από την προσβαλλόμενη πράξη ή παράλειψη. Όταν ζητείται η κατανήφιση του ποσού της αξίωσης αυτής, επιπλέον του παραβόλου της έφεσης καταβάλλεται τέλος δικαστικού ενσήμου, σύμφωνα με το άρθρο 313.

Άρθρο 117 **Απαράδεκτο δεύτερης έφεσης**

1. Είναι απαράδεκτη η άσκηση δεύτερης έφεσης από τον ίδιο διάδικο κατά της αυτής πράξης, ως προς το ίδιο ή άλλο κεφάλαιο, ή κατά της αυτής παράλειψης.

2. Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται η άσκηση δεύτερης έφεσης, όταν η πρώτη έχει απορριφθεί για οποιονδήποτε τυπικό λόγο, εκτός της εκπρόθεσμης άσκησης. Η έφεση αυτή ασκείται εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση της απορριπτικής απόφασης και τα αποτελέσματα της άσκησης της ανατρέχουν στον χρόνο άσκησης της πρώτης. Δεύτερη έφεση δεν δύναται να ασκηθεί αν έχουν παρέλθει τρία (3) έτη από τη δημοσίευση της απορριπτικής απόφασης.

3. Έφεση από το δικόγραφο της οποίας παραιτήθηκε ο εκκαλών θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε.

Κεφάλαιο 21 **Η ΑΙΤΗΣΗ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ**

Άρθρο 118 **Ενεργητική και παθητική νομιμοποίηση**

Η αίτηση καταλογισμού ασκείται από τον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας ή στις ειδικές περιπτώσεις που προβλέπονται στον νόμο από το αρμόδιο όργανο της διοίκησης:

(α) κατά πολιτικού ή στρατιωτικού υπαλλήλου του Κράτους, καθώς και κατά υπαλλήλου οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου για κάθε ζημιά που ο υπάλληλος προκάλεσε σε αυτά με δόλο ή από βαριά αμέλεια, καθώς και για την αποζημίωση που το Κράτος, ο οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου κατέβαλε σε κάθε τρίτο πρόσωπο για παράνομη πράξη ή παράλειψη, που τελέστηκε με δόλο ή από βαριά αμέλεια υπαλλήλου τους κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, και

(β) κατά κάθε προσώπου κατά του οποίου ειδική διάταξη νόμου προβλέπει την άσκηση αίτησης καταλογισμού από τον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας ή από άλλο αρμόδιο κατά τον νόμο όργανο της διοίκησης.

Άρθρο 119 **Στοιχεία αίτησης καταλογισμού**

Η αίτηση καταλογισμού πρέπει να περιέχει τα εξής στοιχεία:

(α) το ονοματεπώνυμο, το πατρώνυμο και τον αριθμό φορολογικού μητρώου ή τον αριθμό δελτίου αστυνομικής ταυτότητας του προσώπου κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση,

(β) το ποσό για το οποίο ζητείται ο καταλογισμός,

(γ) την ιδιότητα του προσώπου κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση, που καθιερώνει την αρμοδιότητα του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας να ζητήσει τον καταλογισμό του,

(δ) τη ζημιογόνα πράξη ή παράλειψη που του αποδίδεται,

(ε) τον αιτιώδη σύνδεσμο της πράξης ή της παραλείψεως αυτής με το ζημιογόνο αποτέλεσμα.

Άρθρο 120

Αίτημα προς τον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας για την άσκηση αίτησης καταλογισμού

1. Η άσκηση από τον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας αίτησης καταλογισμού ζητείται με ειδικό αίτημα προς αυτόν:

(α) από τον αρμόδιο Υπουργό,

(β) από τον δήμαρχο ή τον περιφερειάρχη για τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης,

(γ) από το όργανο που κατά νόμο διοικεί ή εκπροσωπεί το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου.

2. Αν το όργανο που αιτείται την άσκηση αίτησης καταλογισμού κατά την ανωτέρω παράγραφο δεν αποστέλλει μαζί με το αίτημά του τα στοιχεία που προβλέπονται στο προηγούμενο άρθρο, το αίτημα απορρίπτεται με πράξη του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας ως απαράδεκτο και η υπόθεση τίθεται στο αρχείο.

3. Εφόσον τα υποχρεωτικά κατά το προηγούμενο άρθρο στοιχεία έχουν αποσταλεί, ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας δικαιούται να ζητεί από το όργανο που αιτείται τον καταλογισμό κάθε άλλο αναγκαίο κατά την κρίση του για τη βασιμότητα της αίτησης καταλογισμού στοιχείο. Το αίτημα του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας εκτελείται αμελλητί από το όργανο που αιτείται τον καταλογισμό.

Άρθρο 121

Ζημιά που αναδεικνύεται στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας

Εφόσον η ζημιά σε βάρος του Κράτους, οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, αναδεικνύεται στο πλαίσιο ποινικής ή άλλης δικαστικής διαδικασίας, το αίτημα προς τον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας για την άσκηση αίτησης καταλογισμού δεν υποβάλλεται και τα σχετικά στοιχεία του φακέλου δεν αποστέλλονται πριν από την έκδοση τουλάχιστον τελεσίδικης δικαστικής απόφασης, με την οποία το αρμόδιο δικαστήριο αποφαινεται για την ύπαρξη και το ακριβές ποσό της ζημιάς, καθώς και για το φυσικό πρόσωπο που την προκάλεσε και τις πράξεις ή τις παραλείψεις του που αιτιωδώς συνέβαλαν στο ζημιογόνο αποτέλεσμα.

Άρθρο 122

Διακοπή της παραγραφής

Η άσκηση της αίτησης καταλογισμού διακόπτει την παραγραφή της αξίωσης.

Άρθρο 123

Δεύτερη αίτηση καταλογισμού

Δεύτερη αίτηση καταλογισμού δεν επιτρέπεται. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η άσκηση δεύτερης αίτησης όταν η πρώτη έχει απορριφθεί τελεσιδίκως για λόγους τυπικούς. Αν η αίτηση ασκηθεί εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την περιέλευση της τελεσιδίκης απόφασης στον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας τα αποτελέσματα της άσκησης της ανατρέχουν στον χρόνο άσκησης της πρώτης.

Άρθρο 124

Κατάθεση της αίτησης καταλογισμού

Η αίτηση καταλογισμού κατατίθεται στην αρμόδια γραμματεία του δικαστηρίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 55. Ακολουθώς, η αίτηση καταλογισμού κοινοποιείται με επιμέλεια της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας στο πρόσωπο κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση καθώς και στο διοικητικό όργανο που ζήτησε τον καταλογισμό. Οι κατά τόπο υπηρεσίες του Ελεγκτικού Συνεδρίου και οι αστυνομικές αρχές υποχρεούνται σε κάθε περίπτωση να μεριμνούν για την κοινοποίησή της κατά τα προαναφερόμενα, σε εκτέλεση της εντολής και των σχετικών οδηγιών του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας.

Άρθρο 125

Διοικητικός φάκελος

1. Μετά την άσκηση της αίτησης καταλογισμού, ο φάκελος που περιέχει τα στοιχεία στα οποία στηρίζεται η αίτηση καταλογισμού περιέρχεται στο Τμήμα του Δικαστηρίου ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η αίτηση.

2. Στο πρόσωπο κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση καταλογισμού παρέχονται από τη γραμματεία του δικαστηρίου, κατόπιν αιτήματός του, το οποίο εγκρίνεται από τον πρόεδρο αυτού, αντίγραφα εκείνων των στοιχείων του φακέλου που είναι αναγκαία για την άμυνά του, με μέριμνα να μην κοινοποιούνται σε αυτόν δεδομένα προσωπικής κατάστασης τρίτων που δεν σχετίζονται με την υπόθεση.

Άρθρο 126

Επίσπευση εκδίκασης

Το πρόσωπο κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση καταλογισμού μπορεί να ζητήσει από τον πρόεδρο του αρμόδιου Τμήματος την επίσπευση εκδίκασης της υπόθεσής του. Το ίδιο αίτημα μπορεί να υποβάλει και ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας, εφόσον κρίνει ότι συντρέχουν λόγοι προστασίας του γενικού συμφέροντος, το οποίο εκπροσωπεί.

Άρθρο 127

Αντιρρήσεις

1. Το πρόσωπο κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση καταλογισμού καταθέτει τις γραπτές αντιρρήσεις του στη γραμματεία του δικαστηρίου σε προθεσμία τριάντα (30) ημερολογιακών ημερών πριν από τη δικάσιμο.

2. Το πρόσωπο κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση καταλογισμού κοινοποιεί τις αντιρρήσεις στον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας την ίδια ημέρα της κατάθεσής

τους στη γραμματεία του δικαστηρίου.

Άρθρο 128 **Συμπλήρωση αποδείξεων**

Το Δικαστήριο, όταν πιθανολογεί μεν τη βασιμότητα της αίτησης αλλά δεν είναι σε θέση να σχηματίσει πλήρη δικαστική πεποίθηση, διατάσσει αποδείξεις για τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά, ζητώντας στοιχεία από τον αιτούντα ή κάθε δημόσια αρχή ή τρίτους, ή καλώντας φυσικά πρόσωπα ως μάρτυρες και γενικά διατάσσοντας κάθε πρόσφορη ενέργεια για την απόδειξη της αλήθειας.

Άρθρο 129 **Εφαρμογή διατάξεων**

1. Η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 81 εφαρμόζεται και στην αίτηση καταλογισμού.

2. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις της Κωδικοποίησης για την έφεση.

Κεφάλαιο 22 **Η ΑΓΩΓΗ**

Άρθρο 130 **Ενεργητική νομιμοποίηση**

1. Αγωγή μπορεί να ασκήσει εκείνος ο οποίος έχει κατά του Δημοσίου ή οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου χρηματική αξίωση από έννομη σχέση δημοσίου δικαίου, στο πλαίσιο

(α) του ελέγχου των λογαριασμών των δημοσίων υπολόγων και των υπόχρεων σε δημόσια λογοδοσία,

(β) της απονομής των συντάξεων κατά την έννοια της περίπτωσης στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 98 του Συντάγματος και της εκτέλεσης των σχετικών συνταξιοδοτικών πράξεων ή αποφάσεων ή την πληρωμή των συντάξεων γενικά, και

(γ) της αστικής ευθύνης των πολιτικών ή στρατιωτικών δημοσίων υπαλλήλων, καθώς και των υπαλλήλων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

2. Σε άσκηση της κατά την προηγούμενη παράγραφο αγωγής νομιμοποιούνται και οι κάθε είδους καθολικοί ή ειδικοί διάδοχοι.

3. Εκτός αν πρόκειται για προσωποπαγείς αξιώσεις, αγωγή μπορούν να ασκήσουν και οι δανειστές των δικαιούχων που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους εφόσον αυτοί δεν την ασκούν (πλαγιαστική αγωγή).

Άρθρο 131 **Παθητική νομιμοποίηση**

Η αγωγή ασκείται κατά του Δημοσίου ή του οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, που είναι υπόχρεα προς ικανοποίηση της κατά την παράγραφο 1 του προηγούμενου άρθρου αξίωσης.

Άρθρο 132 **Στοιχεία δικογράφου**

1. Το δικόγραφο της αγωγής, εκτός από τα στοιχεία που προβλέπει το άρθρο 59, πρέπει να περιέχει και:

(α) καθορισμό της έννομης σχέσης από την οποία απορρέει η αξίωση,
(β) σαφή έκθεση των πραγματικών περιστατικών, καθώς και τους λόγους που θεμελιώνουν κατά νόμο την αξίωση και δικαιολογούν την άσκηση της αγωγής από τον ενάγοντα κατά του εναγομένου,

(γ) σαφώς καθορισμένο αίτημα.

2. Αίτημα της αγωγής μπορεί να είναι:

(α) η κατανήφιση της αξιούμενης παροχής ή

(β) η αναγνώριση της αντίστοιχης αξίωσης.

Άρθρο 133 **Απαγόρευση αιρέσεων**

Άσκηση αγωγής υπό αίρεση δεν επιτρέπεται.

Άρθρο 134 **Κύριες και επικουρικές βάσεις**

Η αγωγή μπορεί να έχει, εκτός από την κύρια, και μία ή περισσότερες επικουρικές πραγματικές ή νομικές βάσεις.

Άρθρο 135 **Συνέπειες κατάθεσης και επίδοσης**

1. Η εκκρεμοδικία αρχίζει με την κατάθεση της αγωγής και λήγει με τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης ή την κατάργηση της δίκης.

2. Τα κατά το ουσιαστικό δίκαιο έννομα αποτελέσματα της άσκησης της αγωγής επέρχονται, ως προς τον εναγόμενο, από την επίδοσή της σε αυτόν από τον ενάγοντα. Η παραγραφή, η οποία σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο διακόπηκε, αρχίζει πάλι μόνο από την τελεσιδικία της απόφασης ή την κατάργηση της δίκης.

Άρθρο 136 **Μεταβολή αιτήματος**

1. Μεταβολή της ιστορικής βάσης της αγωγής είναι απαράδεκτη. Με το υπόμνημα, που κατατίθεται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 62, μπορεί ο ενάγων να συμπληρώσει, διευκρινίσει ή διορθώσει τους ισχυρισμούς του, αρκεί να μην μεταβάλλεται η ιστορική βάση της αγωγής.

2. Μεταβολή του αιτήματος της αγωγής είναι απαράδεκτη. Κατ' εξαίρεση, ο ενάγων μπορεί, ως το τέλος της πρώτης συζήτησης, να περιορίσει το αίτημα της αγωγής ή να το μετατρέψει από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό ή από αναγνωριστικό σε καταψηφιστικό.

Άρθρο 137 **Πρόσθετοι λόγοι**

1. Με την επιφύλαξη του προηγούμενου άρθρου, πρόσθετοι λόγοι αγωγής επιτρέπεται να υποβληθούν με ξεχωριστό δικόγραφο, που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από τη συζήτηση, με σύνταξη πάνω σ' αυτό πράξης κατάθεσης.

2. Αντίγραφο του δικογράφου των προσθέτων λόγων επιδίδεται με ποινή απαραδέκτου, δέκα (10) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση, με επιμέλεια του ενάγοντος, στον εναγόμενο και σε εκείνον που ήδη έχει ασκήσει παρέμβαση.

Άρθρο 138 **Παρεμπίπτουσα αγωγή**

1. Με παρεμπίπτουσα αγωγή είναι δυνατόν να ζητηθούν:

(α) το παρεπόμενο του κύριου αντικειμένου της δίκης, ή

(β) συμπληρωματική της αρχικής παροχή, αν, μετά την άσκηση της αγωγής, διευρύνθηκε κατά οποιονδήποτε τρόπο η αρχική αξίωση του ενάγοντος.

2. Ως προς την άσκηση της παρεμπίπτουσας αγωγής εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις για την άσκηση παρέμβασης.

Άρθρο 139 **Αυτοτέλεια αγωγής**

Με την εξαίρεση των υποθέσεων της παραγράφου 7 του άρθρου 116, αγωγή για αξίωση που θεμελιώνεται στο παράνομο εκτελεστής διοικητικής πράξης ή παράλειψης δεν είναι απαράδεκτη αν, κατά της πράξης ή της παράλειψης αυτής, δεν ασκήθηκε έφεση.

Άρθρο 140 **Εξουσία του δικαστηρίου**

1. Το δικαστήριο, κατά την επίλυση της διαφοράς, είτε δέχεται την αγωγή εν όλω ή εν μέρει και, ανάλογα με το αίτημά της, επιδικάζει την παροχή ή απλώς αναγνωρίζει τη σχετική αξίωση, είτε απορρίπτει την αγωγή.

2. Με την επιφύλαξη των οριζομένων σε ειδικές διατάξεις, αν αντικείμενο αμφισβήτησης μεταξύ των μερών είναι το παράνομο εκτελεστής διοικητικής πράξης ή παράλειψης, το δικαστήριο, εφόσον δεν υπάρχει δεδικασμένο, κρίνει παρεμπιπτόντως τη νομιμότητα της πράξης ή της παράλειψης αυτής.

Άρθρο 141 **Απαγόρευση άσκησης δεύτερης αγωγής**

1. Είναι απαράδεκτη η άσκηση δεύτερης αγωγής, με το αυτό αντικείμενο από τον ίδιο ενάγοντα.

2. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η άσκηση δεύτερης αγωγής όταν η πρώτη έχει απορριφθεί τελεσιδίκως για λόγους τυπικούς. Η αγωγή αυτή ασκείται εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση της τελεσιδικής απόφασης και τα αποτελέσματα της άσκησης της ανατρέχουν στον χρόνο άσκησης της πρώτης. Δεύτερη αγωγή δεν δύναται να ασκηθεί αν έχουν παρέλθει τρία (3) έτη από τη δημοσίευση της απορριπτικής απόφασης.

3. Αγωγή από το δικόγραφο της οποίας παραιτήθηκε ο ενάγων, θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε.

Κεφάλαιο 23 **Η ΑΝΑΚΟΠΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ**

Άρθρο 142 **Προσβαλλόμενες πράξεις**

1. Ανακοπή εκτέλεσης ενώπιον Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου χωρεί εφόσον η διαδικασία της διοικητικής εκτέλεσης αφορά σε απαιτήσεις που ανάγονται σε υποθέσεις (i) ελέγχου των λογαριασμών των δημόσιων υπολόγων και των υποχρεων σε δημόσια λογοδοσία, (ii) απονομής των συντάξεων κατά την έννοια της περίπτωσης στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 98 του Συντάγματος και εκτέλεσης των σχετικών συνταξιοδοτικών πράξεων ή αποφάσεων ή της πληρωμής των συντάξεων γενικά, περιλαμβανομένων και εκείνων που αφορούν σε καταλογισμό σύνταξης που εισπράχθηκε αχρεωστήτως και (iii) αστικής ευθύνης των πολιτικών ή στρατιωτικών υπαλλήλων, καθώς και των υπαλλήλων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

2. Η ανακοπή εκτέλεσης ασκείται ιδίως κατά:

- (α) της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου
- (β) της κατασχετήριας έκθεσης
- (γ) του προγράμματος πλειστηριασμού
- (δ) της έκθεσης πλειστηριασμού και
- (ε) του πίνακα κατάταξης.

3. Ανακοπή εκτέλεσης επίσης χωρεί κατά:

(α) της αρνητικής δήλωσης νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ως τρίτου, σύμφωνα με το άρθρο 34 του κώδικα είσπραξης δημόσιων εσόδων, εφόσον και η υποχρέωση του τρίτου είναι δημοσίου δικαίου,

(β) της δήλωσης του προϊσταμένου της αρμόδιας οικονομικής υπηρεσίας, για την ύπαρξη απαίτησης δημοσίου δικαίου ή προνομίου του Δημοσίου, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 62 του κώδικα είσπραξης δημόσιων εσόδων.

4. Με το ένδικο βοήθημα της ανακοπής εκτέλεσης δεν θεωρούνται ως συμπροσβαλλόμενες οι μεταγενέστερες και συναφείς προς την προσβαλλόμενη, πράξεις ή παραλείψεις, έστω και αν έχουν εκδοθεί ή συντελεστεί, αντιστοίχως, ως την πρώτη συζήτηση της ανακοπής.

5. Η ανακοπή για την ακύρωση πλειστηριασμού ή αναπλειστηριασμού ακινήτου είναι απαράδεκτη, αν δεν εγγραφεί στο βιβλίο διεκδικήσεων της περιφέρειας όπου βρίσκεται το ακίνητο μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την κατάθεσή της. Σε αυτή την περίπτωση επιτρέπεται νέα ανακοπή μέσα στην προθεσμία του άρθρου 144.

Άρθρο 143 **Ενεργητική και παθητική νομιμοποίηση**

1. Προς άσκηση ανακοπής εκτέλεσης νομιμοποιείται εκείνος που έχει άμεσο, προσωπικό και ενεστώς έννομο συμφέρον ή στον οποίο αναγνωρίζεται τέτοιο δικαίωμα από ειδική διάταξη νόμου.

2. Η ανακοπή εκτέλεσης στρέφεται:

(α) Όταν η εκτέλεση επισπεύδεται από την αρμόδια οικονομική υπηρεσία του Δημοσίου, κατά του Δημοσίου.

(β) Όταν η εκτέλεση επισπεύδεται από την αρμόδια οικονομική υπηρεσία του Δημοσίου αλλά για την ικανοποίηση απαίτησης άλλου νομικού προσώπου, κατά του Δημοσίου και κατά του δικαιούχου της απαίτησης νομικού προσώπου.

(γ) Όταν η εκτέλεση επισπεύδεται από την οικονομική υπηρεσία οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, υπέρ των οποίων εφαρμόζονται οι διατάξεις του κώδικα είσπραξης δημοσίων εσόδων, κατά του επισπεύδοντος την εκτέλεση οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή του άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου.

(δ) Όταν προσβάλλεται ο πίνακας κατάταξης, κατά του επισπεύδοντος την εκτέλεση και κατά του δανειστή του οποίου η κατάταξη προσβάλλεται.

(ε) Όταν προσβάλλεται η αρνητική δήλωση νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ως τρίτου, σύμφωνα με το άρθρο 34 του κώδικα είσπραξης δημοσίων εσόδων, εφόσον η υποχρέωση του τρίτου είναι δημοσίου δικαίου, κατά του τρίτου, στα χέρια του οποίου επιβάλλεται η κατάσχεση.

(στ) Όταν προσβάλλεται η δήλωση του προϊσταμένου της αρμόδιας οικονομικής υπηρεσίας για την ύπαρξη απαίτησης δημοσίου δικαίου ή προνομίου του Δημοσίου, κατά του Δημοσίου.

3. Η ανακοπή, όταν στρέφεται κατά της έκθεσης πλειστηριασμού, κοινοποιείται, με ποινή απαραδέκτου, στον αρμόδιο υπάλληλο του πλειστηριασμού και στον υπερθεματιστή. Όταν στρέφεται κατά του πίνακα κατάταξης κοινοποιείται, με ποινή απαραδέκτου, στους αναγγελθέντες δανειστές και στον αρμόδιο υπάλληλο του πλειστηριασμού.

Άρθρο 144 **Προθεσμία**

1. Η ανακοπή εκτέλεσης ασκείται μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών η οποία αρχίζει:

(α) στις περιπτώσεις α', β' και δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 142, από την επίδοση, αλλιώς από την πλήρη γνώση της πράξης ταμειακής βεβαίωσης, της κατασχετήριας έκθεσης και της έκθεσης πλειστηριασμού, αντιστοίχως,

(β) στην περίπτωση ε' της παραγράφου 2 του άρθρου 142, από την επίδοση της γραπτής πρόσκλησης του αρμόδιου για τον πλειστηριασμό υπαλλήλου, προς τους δανειστές, για να λάβουν γνώση του πίνακα κατάταξης,

(γ) στην περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 142, από την επίδοση της δήλωσης του τρίτου ή την περιέλευση της σχετικής έκθεσης του ειρηνοδίκη, στον προϊστάμενο της οικονομικής υπηρεσίας που επισπεύδει την εκτέλεση,

(δ) στην περίπτωση β' της παραγράφου 3 του άρθρου 142, από την περιέλευση στον σύνδικο, του πίνακα των βεβαιωμένων υπέρ του Δημοσίου χρεών του οφειλέτη,

(ε) σε κάθε άλλη περίπτωση άσκησης ανακοπής εκτέλεσης, από την επίδοση, αλλιώς από την πλήρη γνώση της προσβαλλόμενης πράξης.

2. Στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 142, η ανακοπή ασκείται μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών, η οποία αρχίζει από την επίδοση του προγράμματος πλειστηριασμού.

3. Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να ασκηθεί ανακοπή εκτέλεσης αν έχουν περάσει έξι (6) μήνες από τη διενέργεια του πλειστηριασμού.

Άρθρο 145 **Περιεχόμενο**

Το δικόγραφο της ανακοπής εκτέλεσης, εκτός από τα στοιχεία κάθε δικογράφου, πρέπει να μνημονεύει με ακρίβεια την προσβαλλόμενη πράξη και τον εκδότη της. Επίσης, πρέπει να περιέχει σαφείς και συγκεκριμένους λόγους, καθώς και σχετικό αίτημα.

Άρθρο 146 **Πρόσθετοι λόγοι**

1. Πρόσθετοι λόγοι ανακοπής εκτέλεσης επιτρέπεται να υποβληθούν με ξεχωριστό δικόγραφο, που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση, με σύνταξη πάνω σ' αυτό πράξης κατάθεσης.

2. Αντίγραφο του δικογράφου των πρόσθετων λόγων επιδίδεται με ποινή απαραδέκτου, δέκα (10) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση, με επιμέλεια του ανακόπτοντος, σε εκείνους κατά των οποίων στρέφεται η ανακοπή εκτέλεσης.

Άρθρο 147 **Ομοδικία, συνάφεια, σώρευση, συνεκδίκαση**

1. Ως προς την ομοδικία, τη συνάφεια και τη συνεκδίκαση εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 45 έως 51, 56, 57 και 92.

2. Περισσότερα ένδικα βοηθήματα κατά πράξεων που έχουν εκδοθεί στο πλαίσιο της ίδιας διοικητικής εκτέλεσης, ή ένδικα μέσα κατά των σχετικών αποφάσεων, μπορούν να σωρευθούν, κυρίως ή επικουρικώς, στο ίδιο εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο.

3. Η ανακοπή εκτέλεσης κατά της πράξης ταμειακής βεβαίωσης μπορεί να σωρευθεί, κυρίως ή επικουρικώς, στο ίδιο εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο με την κατά το άρθρο 111 έφεση κατά της πράξης που συνιστά τον τίτλο με βάση τον οποίο έγινε η βεβαίωση. Στην περίπτωση αυτή, εφόσον η έφεση ασκείται εμπροθέσμως, λογίζεται πάντοτε εμπρόθεσμη και η ανακοπή.

Άρθρο 148 **Συζήτηση**

1. Η ανακοπή εκτέλεσης εκδικάζεται από το αρμόδιο Τμήμα.
2. Σε περίπτωση ανακοπής κατά προγράμματος πλειστηριασμού ο πρόεδρος του δικαστηρίου, ή ο από αυτόν οριζόμενος δικαστής, ορίζει αμέσως δικάσιμο, η οποία πρέπει να απέχει τουλάχιστον δύο (2) πλήρεις ημέρες από τη διενέργεια του πλειστηριασμού. Αντίγραφο του δικογράφου που κατατέθηκε, μαζί με την πράξη ορισμού δικασίμου, επιδίδεται, με τη φροντίδα του ανακόπτοντος, στα πρόσωπα κατά των οποίων στρέφεται η ανακοπή μέσα σε προθεσμία που ορίζεται από το δικαστήριο και η οποία πάντως δεν επιτρέπεται να απέχει λιγότερο από μία (1) πλήρη ημέρα από τη δικάσιμο. Στην περίπτωση αυτή δεν χωρούν πρόσθετοι λόγοι.

Άρθρο 149 **Παρέμβαση**

1. Εκείνοι στους οποίους κοινοποιείται η ανακοπή εκτέλεσης σύμφωνα με το άρθρο 143 μπορούν να ασκήσουν πρόσθετη παρέμβαση προς υποστήριξη του διαδίκου υπέρ του οποίου έχουν έννομο συμφέρον να αποβεί η δίκη.
2. Η παρέμβαση ασκείται με προφορική δήλωση στο ακροατήριο.

Άρθρο 150 **Εξουσία του δικαστηρίου**

1. Το δικαστήριο ελέγχει την προσβαλλόμενη πράξη κατά τον νόμο και την ουσία, στα όρια της ανακοπής εκτέλεσης, τα οποία προσδιορίζονται από τους λόγους και το αίτημά της.
2. Κατ' εξαίρεση, ο κατά τον νόμο έλεγχος της προσβαλλόμενης πράξης χωρεί και αυτεπαγγέλτως, εκτεινόμενος στο σύνολό της, προκειμένου να διακριβωθεί:
 - (α) αν η πράξη έχει εκδοθεί από αναρμόδιο όργανο, ή
 - (β) αν υπάρχει παράβαση δεδικασμένου.
3. Κατά τον έλεγχο του κύρους των προσβαλλόμενων με την ανακοπή πράξεων της εκτέλεσης, δεν επιτρέπεται ο παρεμπίπτων έλεγχος της νομιμότητας προηγούμενων πράξεων της εκτέλεσης.
4. Στην περίπτωση της ανακοπής κατά ταμειακής βεβαίωσης, επιτρέπεται ο παρεμπίπτων έλεγχος, κατά τον νόμο και τα πράγματα, του τίτλου βάσει του οποίου έγινε η βεβαίωση, εφόσον δεν προβλέπεται κατ' αυτού ένδικο βοήθημα που επιτρέπει τον έλεγχό του κατά τον νόμο και την ουσία ή δεν υφίσταται σχετικώς δεδικασμένο.
5. Ισχυρισμοί, που αφορούν στην απόσβεση της απαίτησης για την ικανοποίηση της οποίας επισπεύδεται η εκτέλεση, μπορούν να προβάλλονται με την ευκαιρία άσκησης ανακοπής εκτέλεσης κατά της ταμειακής βεβαίωσης ή οποιασδήποτε πράξης της εκτέλεσης, πρέπει δε να αποδεικνύονται αμέσως.

Άρθρο 151 **Απόφαση**

Το δικαστήριο, αν διαπιστώσει παράβαση νόμου ή ουσιαστικές πλημμέλειες της προσβαλλόμενης πράξης, προβαίνει στην ολική ή μερική ακύρωση ή στην

τροποποίησή της. Σε διαφορετική περίπτωση, προβαίνει στην απόρριψη της ανακοπής εκτέλεσης.

Άρθρο 152 **Ένδικα μέσα**

1. Οι αποφάσεις που εκδίδονται επί ανακοπής εκτέλεσης υπόκεινται στα ένδικα μέσα της αίτησης αναίρεσης, της αίτησης αναθεώρησης, της αίτησης διόρθωσης ή ερμηνείας, της ανακοπής ερημοδικίας και της τριτανακοπής, όπου εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των Κεφαλαίων 26 έως 31.

2. Η προθεσμία για την άσκηση των ένδικων μέσων είναι τριάντα (30) ημερών, εκτός αν πρόκειται για απόφαση που εκδόθηκε ύστερα από άσκηση ανακοπής κατά προγράμματος πλειστηριασμού, οπότε η προθεσμία είναι δέκα (10) ημερών.

3. Δικαίωμα άσκησης ένδικων μέσων κατά της απόφασης επί της ανακοπής εκτέλεσης έχει σε κάθε περίπτωση και ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας.

Άρθρο 153 **Λήψη μέτρων**

1. Το αρμόδιο Τμήμα, ύστερα από προηγούμενη αίτηση, αποφαινεται για κάθε αμφισβήτηση που αφορά:

(α) στον ορισμό ή την αντικατάσταση μεσεγγυούχου ή φύλακα και εν γένει τη μεσεγγύηση ή τη φύλαξη κινητών ή ακινήτων, ή

(β) στην εκκαθάριση ή τον προσδιορισμό των εξόδων και των δικαιωμάτων της εκτέλεσης.

2. Προς υποβολή της αίτησης νομιμοποιείται ο οφειλέτης, το Δημόσιο, το νομικό πρόσωπο που επισπεύδει την εκτέλεση, καθώς και κάθε τρίτος που έχει έννομο προς τούτο συμφέρον.

3. Ως προς την προδικασία και την κύρια διαδικασία εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του Κεφαλαίου 18 της Κωδικοποίησης.

4. Κατά την εκδίκαση της αίτησης, ως προς την αξιολόγηση των προβαλλόμενων ισχυρισμών, αρκεί η πιθανολόγηση.

5. Ειδικώς, στην περίπτωση β' της παραγράφου 2, η αίτηση υποβάλλεται, μαζί με σχετικό πίνακα, τον οποίο συντάσσει ο δικαιούχος, στον προϊστάμενο της αρμόδιας οικονομικής υπηρεσίας που επισπεύδει την εκτέλεση. Ο τελευταίος διατυπώνει εγγράφως τις παρατηρήσεις του, ως προς τη νομιμότητα και την ακρίβεια των κονδυλίων, και διαβιβάζει, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, το σχετικό έγγραφο στο δικαστήριο, συγχρόνως δε το κοινοποιεί, μαζί με αντίγραφο του πίνακα, στον οφειλέτη.

Κεφάλαιο 24

Η ΔΙΚΑΙΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ

Άρθρο 154

Ενεργητική και παθητική νομιμοποίηση

1. Οποιοσδήποτε από τους διαδίκους, εκτός από τους κυβερνητικούς οργανισμούς κατά την έννοια του άρθρου 34 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που έλαβε μέρος σε δίκη ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου, μπορεί να ζητήσει με αίτησή του δίκαιη ικανοποίηση προβάλλοντας ότι η διαδικασία για την εκδίκαση της υπόθεσης διήρκεσε πέραν του ευλόγου χρόνου που απαιτείται για τη διάγνωση των πραγματικών και νομικών ζητημάτων που ανέκυψαν στη δίκη.

2. Η αίτηση στρέφεται κατά του Ελληνικού Δημοσίου νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών.

Άρθρο 155

Προθεσμία

Η αίτηση ασκείται ανά βαθμό δικαιοδοσίας εντός προθεσμίας έξι (6) μηνών. Η προθεσμία αυτή αρχίζει από τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης του δικαστηρίου που εκδόθηκε μετά τη δίκη για την οποία ο αιτών παραπονείται ότι υπήρξε υπέρβαση της εύλογης διάρκειάς της.

Άρθρο 156

Άσκηση

1. Η αίτηση κατατίθεται στην αρμόδια γραμματεία του δικαστηρίου.

2. Για την κατάθεση, συντάσσεται έκθεση, η οποία διαλαμβάνει τη χρονολογία της κατάθεσης, το ονοματεπώνυμο του υπαλλήλου που παρέλαβε την αίτηση και εκείνου που την κατέθεσε, καθώς και τον αριθμό καταχώρισής της στο οικείο βιβλίο ή στο ειδικό πρωτόκολλο κατάθεσης, κατά περίπτωση, υπογράφεται δε από τον υπάλληλο που την παραλαμβάνει, καθώς και από εκείνον που την καταθέτει.

3. Η αίτηση υπογράφεται από δικηγόρο.

Άρθρο 157

Περιεχόμενο

1. Ο αιτών μνημονεύει στην αίτησή του το δικαστήριο ενώπιον του οποίου προβάλλει ότι υπήρξε αδικαιολόγητη καθυστέρηση, αναφέρει τις αναβολές που τυχόν δόθηκαν με πρωτοβουλία των διαδίκων ή του δικαστηρίου, περιγράφει συνοπτικά τα ανακύψαντα νομικά ή πραγματικά ζητήματα και λαμβάνει θέση επί της πολυπλοκότητας αυτών.

2. Ο αιτών δεν δικαιούται να ζητήσει δίκαιη ικανοποίηση για υπέρβαση εύλογης διάρκειας δίκης ενώπιον Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με αφορμή την κατάθεση αίτησης για καθυστέρηση δίκης ενώπιον της Ολομέλειας αυτού.

3. Η αίτηση περιέχει το όνομα και τη διεύθυνση κατοικίας εκείνου που την ασκεί, χρονολογία, υπογραφή, καθώς και την ηλεκτρονική διεύθυνση ή τον αριθμό

τηλεφώνου ή του τηλεομοιοτύπου (φαξ) του αιτούντος ή του πληρεξουσίου δικηγόρου του.

Άρθρο 158 **Προδικασία**

1. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση επί της υπόθεσης για την οποία ζητείται δίκαιη ικανοποίηση λόγω υπέρβασης της εύλογης διάρκειας αυτής, ορίζει, με πράξη του, Σύμβουλο ή Πάρεδρο, για την εκδίκασή της.

2. Με την πράξη της προηγούμενης παραγράφου, η οποία κοινοποιείται στον υπογράφοντα την αίτηση δικηγόρο και, μαζί με αντίγραφο της αίτησης, στον Υπουργό Οικονομικών, ορίζεται, επίσης, η ημέρα συζήτησης της αίτησης σε δημόσια συνεδρίαση, η οποία δεν μπορεί να απέχει πέραν των πέντε (5) μηνών από την κατάθεση της αίτησης. Η κοινοποίηση αυτή γίνεται τριάντα (30) τουλάχιστον ημέρες πριν από την ημερομηνία της συζήτησης.

3. Η γραμματεία του δικαστηρίου που εξέδωσε την οικεία απόφαση υποχρεούται να υποβάλει στον αρμόδιο δικαστή αναλυτική έκθεση για την πορεία, καθώς και τα στοιχεία της υπόθεσης τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από τη συζήτηση της αίτησης. Η έκθεση και τα ίδια ως άνω στοιχεία τίθενται στη διάθεση των διαδίκων μερών. Η αίτηση εκδικάζεται ακόμη και σε περίπτωση μη υποβολής της ανωτέρω έκθεσης.

4. Αν έχει ασκηθεί αίτηση αναίρεσης κατά της ως άνω απόφασης και η δικογραφία έχει διαβιβαστεί στην Ολομέλεια του δικαστηρίου, η αρμόδια γραμματεία διαβιβάζει αντίγραφα των διαδικαστικών εγγράφων στο Τμήμα ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η αίτηση.

5. Στην αρχή κάθε δικαστικού έτους, ο Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου ορίζει τις δικασίμους των αιτήσεων για δίκαιη ικανοποίηση και τους Συμβούλους και Παρέδρους του Ελεγκτικού Συνεδρίου που μετέχουν σε κάθε δικάσιμο.

Άρθρο 159 **Συζήτηση**

1. Η αίτηση εκδικάζεται από Σύμβουλο ή Πάρεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

2. Κατά τη συζήτηση της αίτησης οι διάδικοι καλούνται με επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου.

3. Το Δημόσιο λαμβάνει θέση επί της δικονομικής συμπεριφοράς των διαδίκων και των αρμόδιων κρατικών αρχών κατά την εξέλιξη της δίκης, την πολυπλοκότητα της υπόθεσης και επικαλείται οποιοδήποτε άλλο στοιχείο κρίνει αναγκαίο για τη διάγνωσή της.

Άρθρο 160 **Απόφαση**

1. Το δικαστήριο αποφαινεται για το αν συντρέχει υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της δίκης για τη διάρκεια της οποίας διατυπώνεται παράπονο ότι υπερέβη τον εύλογο χρόνο συνεκτιμώντας ιδίως:

(α) την καταχρηστική ή παρελκυστική συμπεριφορά των διαδίκων κατά την εξέλιξη της δίκης,

(β) την πολυπλοκότητα των τιθέμενων πραγματικών και νομικών ζητημάτων,

- (γ) τη στάση των αρμόδιων κρατικών αρχών και
- (δ) το διακύβευμα της υπόθεσης για τον αιτούντα.

2. Όταν διαπιστώνεται ότι συντρέχει υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της δίκης, το δικαστήριο αποφαινεται για το αν πρέπει να καταβληθεί χρηματικό ποσό για τη δίκαιη ικανοποίηση. Σε καταφατική περίπτωση το δικαστήριο ορίζει το ύψος του ποσού, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως την περίοδο υπέρβασης του εύλογου χρόνου για την εκδίκαση της υπόθεσης, κατά συνεκτίμηση των κριτηρίων της προηγούμενης παραγράφου καθώς και την ικανοποίηση του αιτούντος από άλλα μέτρα που προβλέπονται στην κείμενη νομοθεσία για την αποκατάσταση της βλάβης του. Τέτοια μέτρα είναι και η καταβολή από τον οφειλέτη τόκων υπερημερίας σε όλη τη διάρκεια της καθυστέρησης ή η επιδίκαση υπέρ του αιτούντος αυξημένης δικαστικής δαπάνης, κατά τα οριζόμενα στις οικείες διατάξεις.

3. Αν γίνει δεκτή η αίτηση, επιβάλλονται στο Δημόσιο τα έξοδα του αιτούντος για τη σύνταξη της αίτησης και την παράσταση του πληρεξουσίου δικηγόρου, τα οποία δεν μπορεί να υπερβαίνουν το εκάστοτε οριζόμενο ποσό για την άσκηση και συζήτηση της παρέμβασης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης, μπορεί, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, να επιβάλλεται δαπάνη υπέρ του Δημοσίου.

4. Η απόφαση δημοσιεύεται εντός δύο (2) μηνών από τη συζήτηση της αίτησης και δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα.

Κεφάλαιο 25

Η ΔΙΚΗ ΕΠΙ ΠΑΡΑΠΟΜΠΩΝ ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Άρθρο 161

Παραπομπή ζητήματος αντισυνταγματικότητας τυπικού νόμου

1. Όταν Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου κρίνει διάταξη τυπικού νόμου αντισυνταγματική παραπέμπει υποχρεωτικά το ζήτημα στην Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εκτός αν αυτό έχει κριθεί με προηγούμενη απόφαση αυτής ή του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου. Ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας γνωμοδοτεί για το παραπεμπόμενο ζήτημα πριν από την οικεία δικάσιμο της Ολομέλειας.

2. Στη δίκη ενώπιον της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου μπορεί να ασκηθεί η ειδική παρέμβαση που προβλέπεται στο άρθρο 178.

Άρθρο 162

Προδικαστικό ερώτημα

1. Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου όταν επιλαμβάνεται υπόθεσης στην οποία ανακύπτει ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος που έχει συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων ή κρίνει ότι διάταξη τυπικού νόμου αντίκειται σε διάταξη υπέρτερης τυπικής ισχύος, χωρίς το ζήτημα αυτό να έχει κριθεί με προηγούμενη απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, μπορεί με απόφασή του, που δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα να υποβάλει σχετικό προδικαστικό ερώτημα στην Ολομέλεια. Η τέταρτη και έκτη παράγραφος του επόμενου άρθρου έχουν εφαρμογή και στην περίπτωση αυτή. Ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας γνωμοδοτεί για το υποβαλλόμενο προδικαστικό ερώτημα πριν από την οικεία δικάσιμο της Ολομέλειας.

2. Η απόφαση της Ολομέλειας είναι υποχρεωτική για το Τμήμα που υπέβαλε

το ερώτημα και δεσμεύει τους παρεμβάντες ενώπιον της Ολομέλειας.

Άρθρο 163 **Πρότυπη δίκη**

1. Οποιοδήποτε ένδικο βοήθημα ή μέσο ενώπιον οποιουδήποτε Τμήματος μπορεί, ύστερα από αίτημα ενός των διαδίκων ή του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας, να εισαχθεί για εκδίκαση ενώπιον της Ολομέλειας του Δικαστηρίου με πράξη Τριμελούς Επιτροπής όταν με αυτό τίθεται ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος που έχει συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων. Η Τριμελής Επιτροπή αποτελείται από τον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, τον αρχαιότερο αντιπρόεδρο και τον πρόεδρο του Τμήματος στο οποίο εκκρεμεί το ένδικο βοήθημα ή μέσο. Όταν το ένδικο βοήθημα ή μέσο εκκρεμεί στο Τμήμα όπου προεδρεύει ο αρχαιότερος αντιπρόεδρος, συμμετέχει στην Επιτροπή ως μέλος της ο δεύτερος κατά την αρχαιότητα αντιπρόεδρος.

2. Αν το αίτημα υποβάλλεται από διάδικο, υπογράφεται επί ποινή απαραδέκτου από δικηγόρο και συνοδεύεται από παράβολο ποσού 100 ευρώ, το οποίο καταπίπτει υπέρ του Δημοσίου σε περίπτωση απόρριψης του αιτήματος. Το ύψος του ποσού του παραβόλου μπορεί να αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

3. Το αίτημα κοινοποιείται στους λοιπούς διαδίκους ή στο Γενικό Επίτροπο Επικρατείας κατά περίπτωση, ανάλογα με το ποιος υπέβαλε το αίτημα σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού. Οι τελευταίοι δύνανται να καταθέτουν υπομνήματα ενώπιον της Τριμελούς Επιτροπής.

4. Η πράξη της Τριμελούς Επιτροπής που εκδίδεται επί του αιτήματος δημοσιεύεται σε δύο εφημερίδες των Αθηνών και συνεπάγεται την αναστολή εκδίκασης των εκκρεμών υποθέσεων, στις οποίες τίθεται το ίδιο ζήτημα, τόσο εκείνων που δεν έχουν συζητηθεί όσο και εκείνων που έχουν. Η αναστολή δεν καταλαμβάνει την προσωρινή δικαστική προστασία.

5. Μετά την έκδοση της πράξης της Τριμελούς Επιτροπής για την εισαγωγή της υπόθεσης στην Ολομέλεια δεν επιτρέπεται παραίτηση από το υποβληθέν αίτημα.

6. Στη δίκη δικαιούται να παρέμβει κάθε διάδικος σε εκκρεμή δίκη, στην οποία τίθεται το ζήτημα αυτό. Για την παρέμβαση της παραγράφου αυτής δεν καταλογίζεται δικαστική δαπάνη, η δε μη άσκησή της δεν δημιουργεί δικαίωμα άσκησης ανακοπής ερημοδικίας ή τριτανακοπής.

7. Μετά την επίλυση του ζητήματος, η Ολομέλεια μπορεί να παραπέμψει το ένδικο βοήθημα ή μέσο στο αρμόδιο Τμήμα, για περαιτέρω εξέταση.

8. Η απόφαση της Ολομέλειας δεσμεύει τους διαδίκους της ενώπιον αυτής δίκης, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι παρεμβάντες.

Άρθρο 164 **Η απόφαση της Ολομέλειας**

Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο κεφάλαιο αυτό, η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου συγκροτείται σε δικαστικό σχηματισμό, συνέρχεται σε πλήρη σύνθεση και αποφαινεται οριστικά.

Κεφάλαιο 26

Η ΑΙΤΗΣΗ ΑΝΑΙΡΕΣΗΣ

Άρθρο 165

Προσβαλλόμενες αποφάσεις

Το ένδικο μέσο της αίτησης αναίρεσης επιτρέπεται μόνο κατά των οριστικών αποφάσεων των Τμημάτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρο 166

Ποιοι ασκούν αίτηση αναίρεσης

1. Η αίτηση αναίρεσης ασκείται από οποιονδήποτε μετείχε στη δίκη ενώπιον του δικαστηρίου της ουσίας και ηττήθηκε. Δικαίωμα να ασκήσει αίτηση αναίρεσης έχει και ο διάδικος που νίκησε εφόσον δικαιολογεί έννομο συμφέρον, καθώς και ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας.

2. Η αίτηση αναίρεσης απευθύνεται κατά του διαδίκου της δίκης επί της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση.

Άρθρο 167

Προθεσμία

1. Η αίτηση αναίρεσης ασκείται μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών, η οποία εκκινεί για το Δημόσιο, τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου καθώς και για όσα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου χρηματοδοτούνται από εθνικούς ή ενωσιακούς πόρους από την περιέλευση της προσβαλλόμενης πράξης σε αυτά. Το ίδιο ισχύει και για τον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας. Για τον ιδιώτη διάδικο η προθεσμία αυτή εκκινεί από την επίδοση ή την με οποιονδήποτε τρόπο περιέλευση σε αυτόν ή την αποδεδειγμένα πλήρη γνώση από αυτόν της προσβαλλόμενης απόφασης. Εάν ο έχων έννομο συμφέρον για την άσκηση αίτησης αναίρεσης διαμένει στην αλλοδαπή, η προθεσμία ορίζεται σε ενενήντα (90) ημέρες.

2. Εάν δεν επιδόθηκε η απόφαση, η προθεσμία της αίτησης αναίρεσης είναι τριών ετών, αρχόμενη από τη δημοσίευση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

Άρθρο 168

Δεύτερη αίτηση αναίρεσης

Δεύτερη αίτηση αναίρεσης από τον ίδιο διάδικο κατά της ίδιας απόφασης, ως προς το αυτό ή άλλο κεφάλαιο της αναιρεσιβαλλόμενης δεν επιτρέπεται εκτός αν η πρώτη απορρίφθηκε για τυπικό λόγο με εξαίρεση την εκπρόθεσμη άσκηση.

Άρθρο 169

Περιεχόμενο δικογράφου

1. Το δικόγραφο της αίτησης αναίρεσης πρέπει να περιέχει, εκτός από τα στοιχεία κάθε δικογράφου, και τα εξής:

- (α) τον αριθμό και τη χρονολογία της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης,
- (β) τους λόγους αναίρεσης κατά τρόπο σαφή και ορισμένο,
- (γ) διορισμό αντικλήτου όταν η αίτηση ασκείται από ιδιώτη διάδικο και

(δ) σαφές και συγκεκριμένο αίτημα.

2. Στο δικόγραφο της αίτησης αναίρεσης πρέπει να προσαρτώνται και δύο (2) αντίγραφα της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης σε έγγραφη μορφή ή αντίγραφο αυτής σε ηλεκτρονική μορφή.

Άρθρο 170 **Λόγοι αναίρεσης**

Αναίρεση επιτρέπεται για:

(α) υπέρβαση δικαιοδοσίας του δικαστηρίου που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση,

(β) μη νόμιμη συγκρότηση ή κακή σύνθεσή του,

(γ) παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας,

(δ) εσφαλμένη ερμηνεία ή πλημμελή εφαρμογή του νόμου,

(ε) παράβαση του δεδικασμένου

(στ) έλλειψη νόμιμης βάσης ή αναιτιολόγητο και

(ζ) παραμόρφωση του περιεχομένου αποδεικτικού εγγράφου.

Άρθρο 171 **Πρόσθετοι λόγοι**

1. Οι πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης ως προς τα κεφάλαια της προσβαλλόμενης απόφασης που έχουν προσβληθεί ήδη με την αίτηση αναίρεσης και τα κεφάλαια εκείνα που αναγκαστικά συνέχονται με αυτά, ασκούνται με δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου, δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση της αναίρεσης, για την κατάθεση του οποίου συντάσσεται έκθεση.

2. Αντίγραφο του δικογράφου των πρόσθετων λόγων επιδίδεται με ποινή απαραδέκτου, δέκα (10) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση στον αναιρεσίβλητο.

Άρθρο 172 **Απαράδεκτο λόγων αναίρεσης**

1. Είναι απαράδεκτος λόγος αναίρεσης που στηρίζεται σε ισχυρισμό ο οποίος δεν προτάθηκε νόμιμα στο δικαστήριο της ουσίας, εκτός αν πρόκειται για παράβαση που δεν μπορεί να προβληθεί στο δικαστήριο της ουσίας ή για σφάλμα που προκύπτει από την ίδια την απόφαση ή αφορά σε ζήτημα που εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο της ουσίας.

2. Κανείς δεν μπορεί να δημιουργήσει λόγο αναίρεσης από τις δικές του πράξεις ή από πράξεις προσώπων που ενεργούν στο όνομά του.

3. Είναι απαράδεκτος λόγος αναίρεσης κατά απόφασης του δικαστηρίου της παραπομπής, εφόσον με τον λόγο αυτό προσβάλλεται η απόφαση κατά το τμήμα της εκείνο κατά το οποίο συμμορφώθηκε προς την αναιρετική απόφαση.

Άρθρο 173 **Λόγοι αυτεπαγγέλτως εξεταζόμενοι**

Το δικαστήριο εξετάζει αυτεπαγγέλτως λόγους αναίρεσης που αφορούν στη δημόσια τάξη. Τέτοιοι λόγοι είναι ιδίως αυτοί που αναφέρονται στη διάκριση των

δικαιοδοσιών και το ανίσχυρο λόγω αντισυνταγματικότητας της εφαρμοσθείσας διάταξης νόμου.

Άρθρο 174 **Όρια αναιρετικού ελέγχου**

1. Η εκτίμηση από το δικαστήριο της ουσίας των αποδεικτικών στοιχείων και των πραγματικών γεγονότων δεν υπόκειται στον έλεγχο του αναιρετικού δικαστηρίου. Επί προδικαστικού ερωτήματος προς το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το αναιρετικό δικαστήριο δύναται, για την πληρότητα του ερωτήματος αυτού, να λάβει υπόψη του και στοιχεία του πραγματικού της υπόθεσης, που δεν αναφέρονται στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, αλλά που περιλαμβάνονται στον φάκελο της υπόθεσης όπως αυτός είχε συγκροτηθεί κατά την έκδοση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

2. Στην αναιρετική δίκη δεν επιτρέπεται η προσκόμιση νέων αποδεικτικών στοιχείων.

3. Η εκτίμηση του περιεχομένου διαδικαστικών εγγράφων της ίδιας ή άλλης δίκης, ιδίως αγωγών, παρεμβάσεων, ένδικων μέσων, προτάσεων ή δικαστικών αποφάσεων, ελέγχεται από το δικαστήριο.

Άρθρο 175 **Αντικατάσταση αιτιολογιών**

Αν το αιτιολογικό της προσβαλλόμενης απόφασης κρίνεται εσφαλμένο, αλλά το διατακτικό της ορθό, το δικαστήριο απορρίπτει την αναίρεση, εκτός αν υπάρχει έννομο συμφέρον να αποτραπεί δεδικασμένο, οπότε αναίρεείται η απόφαση μόνο ως προς την εσφαλμένη αιτιολογία της.

Άρθρο 176 **Διαδικασία μετά την αναίρεση**

1. Αν γίνει δεκτή η αίτηση αναίρεσης για υπέρβαση δικαιοδοσίας, το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν επιλαμβάνεται πλέον της υπόθεσης.

2. Αν γίνει δεκτή η αίτηση αναίρεσης για εσφαλμένη ερμηνεία ή πλημμελή εφαρμογή του νόμου, η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου αποφασίζει περαιτέρω για την υπόθεση, εκτός αν αυτή χρήζει διερεύνησης κατά το πραγματικό της μέρος, οπότε την αναπέμπει στο αρμόδιο Τμήμα.

3. Αν η απόφαση αναιρεθεί για οποιονδήποτε άλλο λόγο, η Ολομέλεια αναπέμπει την υπόθεση στο Τμήμα που εξέδωσε την απόφαση για την εκ νέου εξέτασή της, με διαφορετική σύνθεση, κατά το μέρος που αναιρέθηκε.

4. Εφόσον αναιρεθεί η απόφαση οι διάδικοι επανέρχονται στην κατάσταση που υπήρχε πριν από αυτή.

5. Το Τμήμα το οποίο δικάζει την υπόθεση, κατά παραπομπή από την Ολομέλεια, δεν μπορεί να αποστεί από την απόφαση της Ολομέλειας, ως προς τα ζητήματα που κρίθηκαν με αυτή.

Άρθρο 177
Αναίρεση υπέρ του νόμου

1. Ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας δύναται κατ' εξαίρεση και μετά την παρέλευση της οικείας προθεσμίας να ασκεί αίτηση αναίρεσης υπέρ του νόμου.

2. Στην περίπτωση αυτή, αν γίνει δεκτή η αίτηση αναίρεσης, η απόφαση που αναιρεσιβάλλεται παραμένει αμετάβλητη, αναιρείται όμως υπέρ του νόμου με σκοπό τη συμμόρφωση σε παρόμοια περίπτωση του αρμόδιου Τμήματος προς την απόφαση της Ολομέλειας.

Άρθρο 178
Ειδική παρέμβαση

1. Σε αναιρετική δίκη στην οποία, εν όψει των ισχυρισμών των διαδίκων, τίθεται ζήτημα αν διάταξη τυπικού νόμου είναι σύμφωνη προς το Σύνταγμα, έχουν το δικαίωμα να ασκήσουν παρέμβαση φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή ενώσεις προσώπων, τα οποία δικαιολογούν έννομο συμφέρον σε σχέση με την κρίση του ζητήματος αυτού, εφόσον το αυτό ζήτημα εκκρεμεί σε δίκη ενώπιον άλλου δικαστικού σχηματισμού του Ελεγκτικού Συνεδρίου στην οποία είναι διάδικοι. Δικαίωμα άσκησης παρέμβασης έχει σε κάθε περίπτωση ο Υπουργός Δικαιοσύνης.

2. Ο παρεμβαίνων με βάση την προηγούμενη παράγραφο νομιμοποιείται να προβάλλει απόψεις και επιχειρήματα αναφερόμενα αποκλειστικά σε ζητήματα συνταγματικότητας που έχουν τεθεί. Η εκδιδόμενη απόφαση δεν παράγει έννομα αποτελέσματα για τον παρεμβαίνοντα αυτόν.

3. Η παρέμβαση αυτή ενώπιον της Ολομέλειας ασκείται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 42.

4. Για την παράσταση όσων παρεμβαίνουν με βάση το παρόν άρθρο, τη νομιμοποίηση του πληρεξουσίου δικηγόρου τους, τα απαιτούμενα τέλη και παράβολα και τη δικαστική δαπάνη εφαρμόζονται αναλόγως οι σχετικές διατάξεις της Κωδικοποίησης.

5. Η μη άσκηση παρέμβασης κατά την πρώτη παράγραφο, σε οποιονδήποτε λόγο και να οφείλεται, δεν δημιουργεί δικαίωμα ανακοπής ερημοδικίας ή τριτανακοπής.

Κεφάλαιο 27
Η ΑΙΤΗΣΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ

Άρθρο 179
Προσβαλλόμενες αποφάσεις

Σε αναθεώρηση υπόκεινται οι οριστικές αποφάσεις των Τμημάτων.

Άρθρο 180
Αρμόδιο δικαστήριο

Η αίτηση αναθεώρησης ασκείται ενώπιον του Τμήματος που εξέδωσε την απόφαση.

Άρθρο 181 **Ενεργητική και παθητική νομιμοποίηση**

1. Νομιμοποιούνται να ασκήσουν αίτηση αναθεώρησης όσοι διετέλεσαν διάδικοι στη δίκη κατά την οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση και ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας.

2. Παθητικώς νομιμοποιούνται όσοι διετέλεσαν αντίδικοι εκείνου που ασκεί το ένδικο μέσο στη δίκη κατά την οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση.

Άρθρο 182 **Νέα αίτηση**

Η άσκηση από το ίδιο πρόσωπο νέας αίτησης αναθεώρησης επιτρέπεται μόνο για λόγο που προέκυψε μεταγενεστέρως, έστω και αν αφορά στο ίδιο κεφάλαιο της απόφασης.

Άρθρο 183 **Λόγοι αναθεώρησης**

1. Αναθεώρηση χωρεί για τους εξής λόγους:

(α) αν η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε ψευδή κατάθεση μάρτυρα ή δήλωση διαδίκου, σε ψευδή έκθεση πραγματογνώμονα ή σε πλαστά ή νοθευμένα έγγραφα και τα περιστατικά αυτά προκύπτουν από αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου, ή

(β) αν μετά την τελευταία συζήτηση της υπόθεσης περιήλθαν σε γνώση και στην κατοχή του διαδίκου που ζητεί την αναθεώρηση κρίσιμα έγγραφα, τα οποία υπήρχαν πριν από τη δίκη, αλλά δεν γνώριζε την ύπαρξή τους ή εμποδίστηκε στην προσκόμισή τους, ή

(γ) αν η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε απόφαση πολιτικού, ποινικού ή διοικητικού δικαστηρίου, η οποία ανατράπηκε αμετακλήτως μετά την τελευταία συζήτηση.

2. Επίσης, αναθεώρηση χωρεί και όταν το δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση πλανήθηκε πρόδηλα περί τα πράγματα, όπως ιδίως αν δεν εντόπισε σοβαρό σφάλμα που περιείχαν τα αριθμητικά δεδομένα πάνω στα οποία στήριξε την κρίση του ή αν θεώρησε ως ακριβές ή ανακριβές γεγονός ενώ προέκυπτε αναμφισβήτητα το αντίθετο.

Άρθρο 184 **Προθεσμία**

1. Αν προβάλλεται λόγος αναθεώρησης από αυτούς που περιλαμβάνονται στην παράγραφο 1 του προηγούμενου άρθρου η προθεσμία για την άσκησή της είναι εξήντα (60) ημερών και αρχίζει:

(α) στις περιπτώσεις α' και γ' της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, αφότου καταστεί αμετάκλητη η σχετική δικαστική απόφαση, ενώ

(β) στην περίπτωση β' της ίδιας παραγράφου και άρθρου, αφότου τα κρίσιμα έγγραφα περιήλθαν στην κατοχή εκείνου που ζητεί την αναθεώρηση.

2. Αν τα γεγονότα της προηγούμενης παραγράφου συντελέστηκαν πριν από την επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, η προθεσμία της αίτησης αναθεώρησης αρχίζει από την επίδοση της απόφασης.

3. Αν ο λόγος αναθεώρησης είναι από αυτούς που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του προηγούμενου άρθρου, η προθεσμία για την άσκησή της είναι εξήντα (60) ημερών και αρχίζει από την επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης.

Άρθρο 185 **Ανάλογη εφαρμογή διατάξεων**

Για την εκδίκαση της αίτησης αναθεώρησης εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της Κωδικοποίησης που ισχύουν για την έφεση.

Άρθρο 186 **Συνέπειες αναθεώρησης**

1. Αν γίνει δεκτός λόγος αναθεώρησης, η προσβαλλόμενη απόφαση εξαφανίζεται και επακολουθεί νέα εξέταση της υπόθεσης μέσα στα όρια του λόγου αυτού.

2. Η απόφαση που δέχεται την αίτηση αναθεώρησης υπόκειται στα ίδια ένδικα μέσα στα οποία υπόκειται και η απόφαση που αναθεωρήθηκε.

Κεφάλαιο 28 **Η ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ**

Άρθρο 187 **Περιπτώσεις όπου επιτρέπεται η διόρθωση απόφασης**

1. Εάν κατά τη σύνταξη και την έκδοση απόφασης παρεισέφησαν λάθη γραφικά ή λογιστικά ή προφανείς ανακρίβειες ή το διατακτικό της απόφασης διατυπώθηκε ελλιπώς ή ανακριβώς, το δικαστήριο που την εξέδωσε προβαίνει στη διόρθωση αυτής.

2. Αν τα λάθη είναι γραμματικά ή προδήλως συντακτικά και η διόρθωσή τους δεν μεταβάλλει το νόημα της φράσης όπου εμπεριέχονται, η διόρθωση επέρχεται με πράξη του προέδρου του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση, την οποία προσυπογράφει και ο εισηγητής της υπόθεσης εφόσον διατηρεί την ιδιότητα του δικαστή.

3. Σε κάθε άλλη περίπτωση, το δικαστήριο δύναται να διορθώσει απόφασή του, είτε αυτεπαγγέλτως με αίτηση του προέδρου του, είτε με αίτηση ενός από τους διαδίκους.

Άρθρο 188 **Άσκηση της αίτησης διόρθωσης**

Η αίτηση διόρθωσης, όταν ασκείται από τον πρόεδρο του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση, καταχωρίζεται ως πράξη του προέδρου στο οικείο πρωτόκολλο του δικαστηρίου και αντίγραφο αυτής κοινοποιείται στους διαδίκους. Όταν η αίτηση διόρθωσης ασκείται από διάδικο, κατατίθεται στην αρμόδια γραμματεία του δικαστηρίου κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 55.

Άρθρο 189 **Περιεχόμενο της αίτησης διόρθωσης**

1. Η αίτηση διόρθωσης πρέπει να περιέχει, εκτός από τα στοιχεία κάθε δικογράφου, μνεία της προσβαλλόμενης απόφασης και σαφή αναφορά στα λάθη των οποίων ζητείται η διόρθωση.

2. Πρόσθετοι λόγοι επιτρέπεται να υποβληθούν με ξεχωριστό δικόγραφο, που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από τη συζήτηση, με σύνταξη πάνω σ' αυτό πράξης κατάθεσης.

3. Αντίγραφο του δικογράφου των πρόσθετων λόγων επιδίδεται με ποινή απαραδέκτου, δέκα (10) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση, με επιμέλεια του αιτούντος, στους άλλους διαδίκους.

Άρθρο 190 **Προδικασία**

1. Οι διατάξεις της Κωδικοποίησης που αφορούν στην προδικασία για το αντίστοιχο ένδικο βοήθημα ή μέσο, το οποίο προκάλεσε την έκδοση της απόφασης, εφαρμόζονται αναλόγως.

2. Αν ο πρόεδρος του δικαστηρίου κρίνει ότι το λάθος που παρεισέφησε στην απόφαση εμποδίζει την εκτέλεσή της, ορίζει για την εκδίκαση της αίτησης διόρθωσης τη συντομότερη διαθέσιμη δικάσιμο.

Άρθρο 191 **Συζήτηση**

1. Η αίτηση συζητείται στο ακροατήριο και οι διάδικοι καλούνται με επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου.

2. Στη σύνθεση του δικαστηρίου που αποφαινεται για την αίτηση διόρθωσης μετέχει, αν είναι εφικτό, ο δικαστής που διετέλεσε εισηγητής στην έκδοση της απόφασης της οποίας ζητείται η διόρθωση.

3. Αν αίτηση διόρθωσης έχει ασκήσει ο πρόεδρος του δικαστηρίου και ο διάδικος για τη διόρθωση του ίδιου λάθους, το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει την εκδίκαση μίας από τις δύο. Αν δεν αφορούν αποκλειστικά στο ίδιο λάθος, οι αιτήσεις συνεκδικάζονται υποχρεωτικά.

Άρθρο 192 **Απόφαση**

1. Ο αριθμός της απόφασης με την οποία έγινε η διόρθωση σημειώνεται στο πρωτότυπο της απόφασης που διορθώνεται.

2. Στα αντίγραφα ή αποσπάσματα της απόφασης που διορθώνεται πρέπει να γίνεται μνεία της πράξης του προέδρου ή της δικαστικής απόφασης για τη διόρθωση με σημείωση του αριθμού και της ημερομηνίας έκδοσής τους.

Άρθρο 193 **Ένδικα μέσα**

Κατά των εκδιδόμενων αποφάσεων δύναται να ασκηθούν τα ένδικα μέσα, τα οποία μπορούσαν να ασκηθούν κατά της απόφασης της οποίας έγινε η διόρθωση. Αν ασκηθούν, η άσκηση περιορίζεται μόνο στα κεφάλαια της απόφασης που διορθώθηκαν.

Άρθρο 194 **Διόρθωση πρακτικού**

1. Αν, μετά τη δημοσίευση της απόφασης, διαπιστωθεί ότι κατά τη σύνταξη των πρακτικών της συζήτησης στο ακροατήριο ή αποσπάσματος αυτών παρεισέφησαν λάθη γραφικά ή συντακτικά ή προφανείς ανακρίβειες ή αυτά διατυπώθηκαν ελλιπώς ή ανακριβώς, επιτρέπεται η αυτεπάγγελτη διόρθωσή τους.

2. Η διόρθωση επέρχεται με πράξη του προέδρου του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου έγινε η συζήτηση, την οποία προσυπογράφει και ο γραμματέας της έδρας. Η πράξη του προέδρου κοινοποιείται στους διαδίκους, για την τυχόν άσκηση από αυτούς των ένδικων μέσων κατά της απόφασης που στηρίχθηκε στα πρακτικά ή το απόσπασμα που διορθώθηκαν.

Κεφάλαιο 29 **ΑΙΤΗΣΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ**

Άρθρο 195 **Ερμηνεία απόφασης**

1. Εάν η διατύπωση απόφασης είναι ασαφής και γεννά αμφιβολίες, το δικαστήριο που την εξέδωσε δύναται ύστερα από αίτηση ενός από τους διαδίκους να την ερμηνεύσει.

2. Η περί ερμηνείας απόφαση δεν μπορεί να μεταβάλει το διατακτικό της απόφασης που ερμηνεύεται.

Άρθρο 196 **Περιεχόμενο της αίτησης ερμηνείας**

1. Η αίτηση ερμηνείας εκτός από τα στοιχεία κάθε δικογράφου πρέπει ακόμη να περιέχει μνεία της προσβαλλόμενης απόφασης και τα αμφίβολα σημεία ή τις ασάφειες στην απόφαση αυτή των οποίων ζητείται η ερμηνεία.

2. Πρόσθετοι λόγοι επιτρέπεται να υποβληθούν με ξεχωριστό δικόγραφο, που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από τη συζήτηση, με σύνταξη πάνω σ' αυτό πράξης κατάθεσης.

3. Αντίγραφο του δικογράφου των πρόσθετων λόγων επιδίδεται με ποινή απαραδέκτου, δέκα (10) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση, με επιμέλεια του αιτούντος, στους άλλους διαδίκους.

Άρθρο 197 **Προδικασία**

1. Η αίτηση ερμηνείας κατατίθεται στην αρμόδια γραμματεία του δικαστηρίου κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 55.

2. Οι διατάξεις της Κωδικοποίησης που αφορούν στην προδικασία για το αντίστοιχο ένδικο βοήθημα ή μέσο, το οποίο προκάλεσε την έκδοση της απόφασης, εφαρμόζονται αναλόγως.

3. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου ορίζει σύντομη δικάσιμο αν κρίνει ότι η προβαλλόμενη ασάφεια εμποδίζει την εκτέλεση της απόφασης.

Άρθρο 198 **Συζήτηση**

1. Η αίτηση συζητείται στο ακροατήριο. Οι διάδικοι καλούνται στη συζήτηση με επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου.

2. Στη σύνθεση του δικαστηρίου αν είναι εφικτό μετέχουν οι δικαστές που έλαβαν την απόφαση.

Άρθρο 199 **Εφαρμογή διατάξεων**

Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι ρυθμίσεις που αφορούν στην αίτηση διόρθωσης.

Κεφάλαιο 30 **Η ΑΝΑΚΟΠΗ ΕΡΗΜΟΔΙΚΙΑΣ**

Άρθρο 200 **Προσβαλλόμενες αποφάσεις**

1. Σε ανακοπή ερημοδικίας υπόκεινται οι αποφάσεις των Τμημάτων, αν κάποιος από τους διαδίκους δεν παραστάθηκε κατά τη συζήτηση ένδικου βοηθήματος ή μέσου, επειδή δεν κλητεύθηκε ή δεν κλητεύθηκε νόμιμα, ή επειδή, αν και κλητεύθηκε νόμιμα, δεν μπόρεσε, λόγω ανώτερης βίας, να παρασταθεί.

2. Δεύτερη ανακοπή κατά της ίδιας απόφασης δεν επιτρέπεται.

3. Κατά της απόφασης που απορρίπτει την ανακοπή δεν συγχωρείται νέα ανακοπή, εκτός αν ο ανακόπων δεν κλητεύθηκε καθόλου ή δεν κλητεύθηκε νόμιμα ή, αν και κλητεύθηκε νόμιμα, δεν μπόρεσε λόγω ανώτερης βίας να παρασταθεί.

Άρθρο 201 **Ενεργητική νομιμοποίηση**

Δικαίωμα ανακοπής έχει μόνο όποιος διάδικος δεν παραστάθηκε κατά τη συζήτηση του ένδικου βοηθήματος ή μέσου επειδή δεν κλητεύθηκε ή δεν κλητεύθηκε νόμιμα, ή επειδή, αν και κλητεύθηκε νόμιμα, δεν μπόρεσε, λόγω ανώτερης βίας, να παρασταθεί.

Άρθρο 202 **Προθεσμία**

Η προθεσμία για άσκηση της ανακοπής είναι εξήντα (60) ημερών και αρχίζει για το Δημόσιο, τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου από την περιέλευση της προσβαλλόμενης απόφασης σε αυτούς. Για τον ιδιώτη διάδικο η ίδια προθεσμία αρχίζει από την επίδοση σε αυτόν της προσβαλλόμενης απόφασης ή την πλήρη γνώση της απόφασης από αυτόν. Εάν ο έχων έννομο συμφέρον για την άσκηση της ανακοπής διαμένει στην αλλοδαπή, η προθεσμία ορίζεται σε ενενήντα (90) ημέρες.

Άρθρο 203 **Περιεχόμενο του δικογράφου**

Η ανακοπή πρέπει να περιέχει τα στοιχεία κάθε δικογράφου και ακόμη μνεία της προσβαλλομένης απόφασης, τους λόγους της ανακοπής και αίτημα.

Άρθρο 204 **Πρόσθετοι λόγοι**

1. Πρόσθετοι λόγοι ανακοπής επιτρέπεται να υποβληθούν με ξεχωριστό δικόγραφο, που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση, με σύνταξη πάνω σ' αυτό πράξης κατάθεσης.

2. Αντίγραφο του δικογράφου των πρόσθετων λόγων επιδίδεται με ποινή απαραδέκτου, δέκα (10) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση με επιμέλεια του ανακόπτοντος, σε εκείνους κατά των οποίων στρέφεται η ανακοπή.

Άρθρο 205 **Εφαρμογή διατάξεων**

Οι διατάξεις της Κωδικοποίησης που αφορούν στην προδικασία, τη συζήτηση και την έκδοση της απόφασης που προσβάλλεται με την ανακοπή ερημοδικίας εφαρμόζονται αναλόγως.

Άρθρο 206 **Συζήτηση**

1. Η ανακοπή εισάγεται ενώπιον του Τμήματος που εξέδωσε την προσβαλλομένη απόφαση.

2. Η αίτηση συζητείται στο ακροατήριο με κλήση των διαδίκων από τη γραμματεία του δικαστηρίου.

Άρθρο 207 **Απόφαση**

Αν ο λόγος ανακοπής αποδειχθεί βάσιμος εξαφανίζεται η απόφαση και το δικαστήριο προβαίνει αμέσως σε νέα εξέταση της υπόθεσης.

Κεφάλαιο 31 **Η ΤΡΙΤΑΝΑΚΟΠΗ**

Άρθρο 208 **Ενεργητική και παθητική νομιμοποίηση**

1. Τρίτος, ο οποίος βλάπτεται από οριστική απόφαση Τμήματος που εκδόθηκε σε δίκη μεταξύ άλλων και δεν είχε ασκήσει παρέμβαση, μπορεί, εφόσον συντρέχει το έννομο συμφέρον που θα δικαιολογούσε την παρέμβασή του στη δίκη αυτή, να ανακόψει την οικεία απόφαση.

2. Στερείται το δικαίωμα να ασκήσει τριτανακοπή ο τρίτος στον οποίο κοινοποιήθηκε, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 42, το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο, με γνωστοποίηση της σχετικής δικάσιμου.

3. Η ανακοπή στρέφεται εναντίον όλων των διαδικών μεταξύ των οποίων εκδόθηκε η απόφαση.

Άρθρο 209 **Προθεσμία**

Η τριτανακοπή ασκείται μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών, που αρχίζει για το Δημόσιο, τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου από την περιέλευση της προσβαλλόμενης απόφασης σε αυτά. Για τον ιδιώτη διάδικο η ίδια προθεσμία αρχίζει από την επίδοση σε αυτόν της προσβαλλόμενης απόφασης ή την πλήρη γνώση της από αυτόν. Εάν ο έχων έννομο συμφέρον για την άσκηση της ανακοπής διαμένει στην αλλοδαπή, η προθεσμία ορίζεται σε ενενήντα (90) ημέρες.

Άρθρο 210 **Περιεχόμενο**

Η αίτηση της τριτανακοπής πρέπει να περιέχει τα στοιχεία κάθε δικογράφου και ακόμη, μνεία της προσβαλλομένης απόφασης, τους λόγους της ανακοπής και αίτημα.

Άρθρο 211 **Πρόσθετοι λόγοι**

1. Πρόσθετοι λόγοι τριτανακοπής επιτρέπεται να υποβληθούν με ξεχωριστό δικόγραφο, που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση, με σύνταξη πάνω σ' αυτό πράξης κατάθεσης.

2. Αντίγραφο του δικογράφου των πρόσθετων λόγων επιδίδεται με ποινή απαραδέκτου, δέκα (10) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση, με επιμέλεια του τριτανακόπτοντος, σε εκείνους κατά των οποίων στρέφεται η τριτανακοπή.

Άρθρο 212 **Εφαρμογή διατάξεων**

Οι διατάξεις της Κωδικοποίησης που αφορούν στην προδικασία, τη συζήτηση και την έκδοση της απόφασης που προσβάλλεται με την τριτανακοπή εφαρμόζονται αναλόγως.

Άρθρο 213 **Συζήτηση**

1. Η τριτανακοπή εισάγεται ενώπιον του Τμήματος που εξέδωσε την προσβαλλομένη απόφαση.

2. Η τριτανακοπή συζητείται στο ακροατήριο με κλήση των διαδίκων από τη γραμματεία του δικαστηρίου.

Άρθρο 214 **Απόφαση**

Αν ο λόγος της ανακοπής κριθεί βάσιμος, το δικαστήριο εξαφανίζει την απόφαση και προχωρεί στην εκδίκαση της διαφοράς.

Κεφάλαιο 32 **Η ΑΙΤΗΣΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ**

Άρθρο 215 **Προσβαλλόμενες αποφάσεις**

Απόφαση Τμήματος ή της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, για την οποία κρίθηκε με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ότι εκδόθηκε κατά παραβίαση δικαιώματος σχετικού με το δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή άλλης ρύθμισης ουσιαστικού δικαίου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, υπόκειται σε αίτηση επανάληψης της διαδικασίας ενώπιον του σχηματισμού που την εξέδωσε.

Άρθρο 216 **Νομιμοποίηση**

Δικαίωμα να ασκήσουν την αίτηση της προηγούμενης παραγράφου έχουν όσοι διετέλεσαν διάδικοι στη δίκη ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ή οι κάθε είδους καθολικοί ή ειδικοί διάδοχοί τους, εφόσον έχουν έννομο συμφέρον, καθώς και ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας.

Άρθρο 217 **Προθεσμία**

1. Η αίτηση ασκείται μέσα σε προθεσμία ενενήντα (90) ημερών, που αρχίζει από τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου

Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, σύμφωνα με τις διακρίσεις που προβλέπονται στη διάταξη του άρθρου 44 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

2. Αν κατά τη διάρκεια της ανωτέρω προθεσμίας υπάρξει διαδοχή αυτού που ήταν διάδικος στη δίκη ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, η προθεσμία για τον διάδοχο αρχίζει από τότε που επήλθε η διαδοχή. Ειδικώς στην περίπτωση κληρονομικής διαδοχής, η προθεσμία για τον κληρονόμο αρχίζει από τη λήξη της προθεσμίας για την αποποίηση της κληρονομίας.

Άρθρο 218 **Άσκηση**

Οι διατάξεις της Κωδικοποίησης που ισχύουν για τον σχηματισμό που επιλαμβάνεται αρμοδίως της αίτησης και αφορούν στην άσκηση του ένδικου βοηθήματος ή μέσου επί του οποίου εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, εφαρμόζονται αναλόγως.

Άρθρο 219 **Περιεχόμενο**

Η αίτηση πρέπει να περιέχει τα στοιχεία κάθε δικογράφου και ακόμη, μνεία της προσβαλλομένης απόφασης, συγκεκριμένους λόγους και αίτημα.

Άρθρο 220 **Προδικασία**

Οι διατάξεις της Κωδικοποίησης που αφορούν στην προδικασία της συζήτησης της υπόθεσης για την οποία εκδόθηκε η απόφαση που προσβάλλεται με την αίτηση εφαρμόζονται αναλόγως.

Άρθρο 221 **Συζήτηση**

1. Για την εκδίκαση της αίτησης επανάληψης της διαδικασίας εφαρμόζεται η ισχύουσα για τον οικείο δικαστικό σχηματισμό διαδικασία.

2. Αν ο επιληφθείς σχηματισμός κρίνει ότι δεν είναι ο αρμόδιος, παραπέμπει την αίτηση στον αρμόδιο σχηματισμό.

Άρθρο 222 **Απόφαση**

1. Αν η αίτηση κριθεί βάσιμη, η απόφαση του δικαστηρίου ακυρώνεται κατά το τμήμα της που στοιχειοθέτησε την παραβίαση και η υπόθεση επανεξετάζεται.

2. Ο επιληφθείς σχηματισμός, αν κρίνει ότι η υπόθεση είναι ώριμη, μπορεί και να μη συζητήσει την υπόθεση σε νέα δικάσιμο.

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Κεφάλαιο 33

ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Άρθρο 223

Δημόσια συνεδρίαση

1. Οι δημόσιες συνεδριάσεις των σχηματισμών του Ελεγκτικού Συνεδρίου προς συζήτηση των υποθέσεων γίνονται στα ακροατήρια αυτού με την παρουσία του γραμματέα του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

2. Στις δημόσιες συνεδριάσεις των σχηματισμών του Ελεγκτικού Συνεδρίου προς συζήτηση των υποθέσεων σε ακροατήριο παρίσταται ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας ο οποίος εκφέρει τη γνώμη του. Με απόφαση του αρμόδιου οργάνου της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας μπορεί να ορισθούν δημόσιες συνεδριάσεις στις οποίες δεν θα παρίσταται καθώς και διαδικασίες στις οποίες δεν θα συμμετέχει ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας.

Άρθρο 224

Προφορικότητα διαδικασίας

Η διαδικασία στο ακροατήριο διεξάγεται προφορικά και στηρίζεται στην προδικασία που προβλέπεται από τις διατάξεις της Κωδικοποίησης.

Άρθρο 225

Αυτεπάγγελτη εξέταση της κλήτευσης των διαδίκων

1. Όταν κάποιος από τους διαδίκους δεν εμφανίζεται κατά τη συζήτηση, το δικαστήριο εξετάζει αυτεπαγγέλτως αν αυτός κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα. Αν δεν κλητεύθηκε ή δεν κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, το δικαστήριο αφού κηρύξει απαράδεκτη τη συζήτηση ορίζει νέα τακτική δικάσιμο με απλή σημείωση στο πινάκιο και διατάσσει την εγγραφή σε αυτήν της υπόθεσης και τη νόμιμη κλήτευση των διαδίκων.

2. Η ακυρότητα καλύπτεται αν ο διάδικος εμφανισθεί ενώπιον του δικαστηρίου κατά την εκφώνηση και ζητήσει την εκδίκαση της υπόθεσής του.

3. Αν έγινε η κλήτευση των διαδίκων και αυτή κρίνεται νόμιμη και εμπρόθεσμη, η διαδικασία χωρεί και αν αυτοί δεν παρίστανται.

Άρθρο 226

Μη εμφάνιση ή αποχώρηση των διαδίκων

1. Διάδικος που δεν εμφανίσθηκε κατά την προεκφώνηση ή την εκφώνηση της υπόθεσης, δύναται προσερχόμενος να μετάσχει στην περαιτέρω συζήτηση.

2. Η εκούσια αποχώρηση διαδίκου μετά την έναρξη της συζήτησης της υπόθεσης δεν επηρεάζει την πρόοδο της διαδικασίας. Ως εκουσίως αποχωρών θεωρείται ο διάδικος και όταν προς τήρηση της τάξης διαταχθεί η απομάκρυνση αυτού.

3. Η εκούσια αποχώρηση του διαδίκου μετά την απόρριψη αίτησης περί αναβολής δεν κωλύει τη συζήτηση της υπόθεσης, εκτός αν δεν έγινε νόμιμη κλήτευση αυτού, οπότε και εφαρμόζονται οι διατάξεις του προηγούμενου άρθρου.

4. Διάδικος που δεν εμφανίστηκε κατά τη συζήτηση ή που αποχώρησε από αυτή, δικαιούται να παρίσταται και να μετέχει σε κάθε μεταγενέστερη συζήτηση της υπόθεσης, εφόσον προβλέπεται η παράσταση των διαδίκων.

5. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και επί διαδικαστικών πράξεων που διενεργούνται εκτός του ακροατηρίου.

Άρθρο 227 **Αρχή της προαπόδειξης**

Η συζήτηση γίνεται αποκλειστικά με βάση τα δικόγραφα και τα έγγραφα που έχουν προσαχθεί προαποδεικτικώς. Έγγραφα μπορεί να προσαχθούν και κατά τη συζήτηση ή και μετά τη συζήτηση αν δοθεί σχετική άδεια από το δικαστήριο. Στην περίπτωση αυτή τα δικαιώματα άμυνας του αντιδίκου πρέπει να διασφαλισθούν με την παροχή σε αυτόν των αναγκαίων διευκολύνσεων. Το δικαστήριο πάντως μπορεί κατά την κρίση του να διατάξει και κάθε συμπληρωματική απόδειξη και να υποχρεώσει οποιαδήποτε δημόσια αρχή να παράσχει έγγραφα ή πληροφορίες σχετικά με την υπόθεση που δικάζεται.

Κεφάλαιο 34 **Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΩΝ**

Άρθρο 228 **Παράσταση διαδίκων**

Το Δημόσιο ενώπιον της Ολομέλειας παρίσταται διά Συμβούλου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Οι άλλοι πλην του Δημοσίου διάδικοι παρίστανται ενώπιον της Ολομελείας μετά ή διά πληρεξουσίου δικηγόρου από τους διορισμένους στον Άρειο Πάγο.

Άρθρο 229 **Προθεσμία για νομιμοποίηση**

Το Δικαστήριο κατ' αίτηση του εμφανιζόμενου ως πληρεξουσίου και μη αποδεικνύοντος την πληρεξουσιότητα, δύναται, εκτιμώντας τις περιστάσεις, να χορηγήσει μια φορά σύντομη αναβολή της συζήτησης ή να επιτρέψει την προσωρινή συμμετοχή αυτού στη δίκη, ορίζοντας εύλογη προθεσμία για τη νομιμοποίησή του, έστω και εκ των υστέρων. Στην περίπτωση αυτή, τα στοιχεία της νομιμοποίησης μπορεί να είναι και μεταγενέστερα από την ημερομηνία της συζήτησης. Αν εντός της ταχθείσας προθεσμίας δεν προσαχθεί το πληρεξούσιο, το δικαστήριο, δια της εκδιδόμενης απόφασης, κηρύσσει άκυρες τις επιτραπίσεις ως άνω πράξεις, τηρουμένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του άρθρου 14 κατά περίπτωση.

Άρθρο 230 **Αίτηση επανασυζήτησης**

Αν από λόγους ανώτερης βίας εμποδίσθηκε η νομιμοποίηση του πληρεξούσιου δικηγόρου, δύναται να υποβληθεί αίτηση επανασυζήτησης της υπόθεσης, που κατατίθεται στον αρμόδιο γραμματέα πριν από την έκδοση της απόφασης και μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δέκα (10) ημερών από την άρση του λόγου ανώτερης βίας. Η αίτηση, η οποία πρέπει να περιέχει με σαφήνεια τους προβαλλόμενους λόγους, δικάζεται από τον οικείο σχηματισμό. Αμφότεροι οι διάδικοι καλούνται στη συζήτηση είκοσι (20) ημέρες πριν από αυτή. Σε περίπτωση παραδοχής της αίτησης, η υπόθεση εκδικάζεται στη συνέχεια επί της ουσίας από τον ίδιο σχηματισμό.

Άρθρο 231 **Παράσταση με δήλωση**

1. Ο πληρεξούσιος δικηγόρος μπορεί να δηλώσει ότι δεν θα εμφανισθεί στο ακροατήριο, αλλά θα παραστεί με δήλωση που υπογράφεται από τον ίδιο. Η δήλωση παραδίδεται από τον πληρεξούσιο δικηγόρο στον γραμματέα του δικαστηρίου το αργότερο την παραμονή της δικασίμου και σημειώνεται αμέσως στο πινάκιο. Η ίδια δήλωση όταν γίνεται από πληρεξούσιο του Δημοσίου, οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου δεν έχει καμία δικονομική συνέπεια, αν δεν έχει διαβιβαστεί εμπρόθεσμα στο δικαστήριο ο διοικητικός φάκελος.

2. Σε περίπτωση αναβολής της συζήτησης ύστερα από αίτηση διαδίκου, δεν κλητεύεται κατά τη νέα δικάσιμο ο διάδικος που υπέβαλε δήλωση.

Άρθρο 232 **Ελλείψεις στοιχείων δικανικής ικανότητας**

1. Αν συντρέχουν ελλείψεις που μπορεί να συμπληρωθούν ως προς τη δικανική ικανότητα των διαδίκων και τη νόμιμη εκπροσώπησή τους ή ως προς την απαιτούμενη για τη διεξαγωγή της δίκης άδεια ή εξουσιοδότηση, το δικαστήριο μπορεί κατ' αίτηση του διαδίκου και ύστερα από εκτίμηση των περιστάσεων να αναβάλλει την πρόοδο της δίκης, δυνάμενο να τάξει και εύλογη προθεσμία προς συμπλήρωση των ελλείψεων. Στην περίπτωση αυτή, τα συμπληρωματικά στοιχεία μπορεί να είναι και μεταγενέστερα από την ημερομηνία της συζήτησης.

2. Αν από την αναβολή απειλείται κίνδυνος για τα συμφέροντα του διαδίκου, το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει σε αυτόν ή στον αντιπρόσωπό του να συνεχίσει τη δίκη ή να ενεργήσει τις διαδικαστικές πράξεις που χρειάζονται για να αποφευχθεί ο κίνδυνος, δεν έχει όμως την εξουσία να εκδώσει οριστική απόφαση προτού συμπληρωθούν οι ελλείψεις ή προτού περάσει η προθεσμία που έταξε για τον σκοπό αυτό. Το κύρος των πράξεων που επιτράπηκαν εξαρτάται από την εμπρόθεσμη συμπλήρωση των ελλείψεων.

3. Όταν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία, το δικαστήριο προβαίνει στην εκδίκαση της υπόθεσης.

Άρθρο 233

Άγγελος

Σε περίπτωση απουσίας του διαδίκου ή του πληρεξουσίου του, επιτρέπεται η αυτόκλητη εμφάνιση προσώπου, που διαθέτει πλήρη δικαιοπρακτική ικανότητα, ενώπιον του συνεδριάζοντος δικαστηρίου, εφόσον το πρόσωπο αυτό δηλώσει ότι ενεργεί ως άγγελος ενός των ανωτέρω. Ο άγγελος γνωστοποιεί στο δικαστήριο μόνο γεγονότα που ο ίδιος γνωρίζει από άμεση αντίληψη ή που πληροφορήθηκε από τρίτο, σχετικά με την απουσία του διαδίκου ή του πληρεξουσίου του ή μεταφέρει στο δικαστήριο προφορικά αιτήματα που αυτοί, λόγω εξαιρετικών συνθηκών, του ζήτησαν να υποβάλει.

Κεφάλαιο 35

Η ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

Άρθρο 234

Διαδικασία στο ακροατήριο

1. Ο προεδρεύων διευθύνει τη συζήτηση, κηρύσσει την έναρξη της συνεδρίασης, προεκφωνεί και εκφωνεί τις υποθέσεις κατά την καθορισμένη τάξη, δίδει τον λόγο στους διαδίκους, τους νόμιμους αντιπροσώπους και πληρεξουσίους αυτών, αφαιρεί τον λόγο στις περιπτώσεις παράβασης των όρων της λυσιτελούς ή κόσμιας συζήτησης, εξετάζει τους διαδίκους, τους νόμιμους αντιπροσώπους αυτών και τα λοιπά κλητευθέντα πρόσωπα και κηρύσσει περαιωμένη τη συζήτηση, εφόσον κατά την κρίση του ερευνήθηκε επαρκώς η υπόθεση.

2. Η τήρηση της ευταξίας και της ευπρέπειας κατά τις συνεδριάσεις για τη διεξαγωγή των συζητήσεων ανήκει στον προεδρεύοντα, ο οποίος δικαιούται να απομακρύνει από το ακροατήριο όποιον θορυβεί ή είναι άτακτος ή αυτόν που συμπεριφέρεται κατά άκοσμο τρόπο, αν δε αυτός είναι δικηγόρος δύναται να εφαρμόσει το άρθρο 155 του Κώδικα Δικηγόρων. Οι ανωτέρω αποφάσεις υπόκεινται σε ανάκληση από αυτόν που τις εξέδωσε.

3. Αν κατά τη συνεδρίαση ή κατά τη διενέργεια διαδικαστικής πράξης τελεστεί αξιόποινη πράξη, τούτο βεβαιώνεται στο σχετικό πρακτικό και διατάσσεται από τον προεδρεύοντα η σύλληψη του υπαιτίου, ο οποίος, αν πρόκειται για κακούργημα ή πλημμέλημα, παραπέμπεται στον αρμόδιο εισαγγελέα, προς τον οποίο αποστέλλεται και απόσπασμα του πρακτικού. Αν πρόκειται για πταίσμα, η σύλληψη γίνεται μόνο για να βεβαιωθεί η ταυτότητα του υπαιτίου ή για να εισαχθεί αυτός σε δίκη.

Άρθρο 235

Συζήτηση

1. Η συνεδρίαση αρχίζει με την προεκφώνηση των υποθέσεων από το πινάκιο, κατά τη σειρά της εγγραφής τους σε αυτό. Κατά την προεκφώνηση διερευνάται ιδίως αν συντρέχει λόγος διαγραφής της υπόθεσης από το πινάκιο λόγω παραίτησης ή διακοπής της δίκης καθώς και αν συντρέχει αποχρών λόγος για την αναβολή της υπόθεσης ή για τη μεταβολή στη σειρά της υπόθεσης στο πινάκιο. Αν όλοι οι παριστάμενοι πληρεξούσιοι δηλώσουν ότι προτίθενται να αναφερθούν στο

δικόγραφο ή σε υπόμνημα που θα καταθέσουν, χωρίς προφορική ανάπτυξη, τότε η υπόθεση αυτή μπορεί να συζητείται κατά προτεραιότητα μετά την προεκφώνηση.

2. Την προεκφώνηση ακολουθεί η εκφώνηση και η συζήτηση των υποθέσεων.

3. Ο προεδρεύων δίνει τον λόγο πρώτα σε αυτόν που άσκησε το ένδικο βοήθημα ή μέσω προς ανάπτυξη των λόγων του δικογράφου και των εγγράφων υπομνημάτων του, έπειτα δε σε αυτόν κατά του οποίου στρέφεται. Τελευταίος ακούεται ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας, εφόσον δεν ασκεί το ένδικο βοήθημα ή μέσω. Σε περίπτωση που έχει συνταχθεί έκθεση από τον ορισθέντα εισηγητή δικαστή της υπόθεσης, η συζήτηση αρχίζει με την ανάγνωση της έκθεσης από τον εισηγητή δικαστή.

4. Τα μέλη του δικαστηρίου και ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας δικαιούνται, με άδεια του προεδρεύοντος, να απευθύνουν ερωτήσεις προς τους διαδίκους, τους νόμιμους αντιπροσώπους αυτών, τους μάρτυρες και τους πραγματογνώμονες και να ζητούν την ανάγνωση εγγράφων.

Άρθρο 236

Διερμηνείες

1. Αν διάδικος, μάρτυρας ή πραγματογνώμονας αγνοεί την ελληνική γλώσσα, προσλαμβάνεται διερμηνέας, ο οποίος ορκίζεται ενώπιον του δικαστηρίου ότι θα αποδώσει ακριβώς όσα θα διαμειφθούν. Οι λόγοι του αποκλεισμού και της απαλλαγής των μαρτύρων ισχύουν και για τον διερμηνέα.

2. Αν τα πρόσωπα της παραγράφου 1 είναι κωφοί, άλαλοι ή κωφάλαλοι, η συνεννόηση μαζί τους γίνεται εγγράφως. Τις απαντήσεις τους υπογράφει ο δικαστής που προεδρεύει κατά τη συνεδρίαση και περιλαμβάνονται, μαζί με τις αντίστοιχες ερωτήσεις, στο πρακτικό της συζήτησης. Αν τα πρόσωπα αυτά δεν είναι ικανά να απαντήσουν εγγράφως, προσλαμβάνεται κατάλληλος διερμηνέας, σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 237

Συμπλήρωση τυπικών παραλείψεων

Κατά τη συζήτηση, ο διάδικος ή ο νόμιμος πληρεξούσιος αυτού ενημερώνεται για τις τυπικές ελλείψεις που ο γραμματέας του δικαστηρίου εντόπισε στον φάκελο και καλείται από τον πρόεδρο, με μνεία στα πρακτικά της συνεδρίασης, να τις συμπληρώσει σε εύλογο χρόνο.

Άρθρο 238

Αναβολή

1. Συντρέχοντας αποχρώντος λόγου, η συζήτηση δύναται να αναβληθεί από το Δικαστήριο αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αίτησης του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας.

2. Με αίτηση του διαδίκου μπορεί επίσης να αναβληθεί η συζήτηση της υπόθεσης, εφόσον, κατά την κρίση του δικαστηρίου, συντρέχει αποχρών λόγος.

3. Αίτηση αναβολής της συζήτησης έστω και αν υποβάλλεται από όλους τους διαδίκους δεν δεσμεύει το δικαστήριο.

4. Αν η συζήτηση υπόθεσης αναβληθεί ή αν από οποιοδήποτε λόγο η συνεδρίαση ματαιωθεί ή δεν καταστεί δυνατή η συζήτηση όλων ή κάποιων υποθέσεων του πινακίου, το δικαστήριο ορίζει τη συζήτηση αυτών σε άλλη ορισμένη

δικάσιμο, τακτική ή έκτακτη, χωρίς να απαιτείται νέα, κατά το άρθρο 110, κλήση προς συζήτηση, αν ο διάδικος ή ο νόμιμος πληρεξούσιος παραστάθηκε κατά τη συνεδρίαση και έλαβε έτσι γνώση της ημερομηνίας της νέας δικασίμου.

Άρθρο 239

Αποφάσεις που αφορούν στη διεξαγωγή της συζήτησης

Οι αποφάσεις που αφορούν στη διεξαγωγή της συζήτησης, εφόσον δεν ορίζεται άλλως στην Κωδικοποίηση, λαμβάνονται στην έδρα, διατυπώνονται συνοπτικά στα πρακτικά και δημοσιεύονται, ανακοινούμενες από την έδρα, κατά την ίδια συνεδρίαση.

Κεφάλαιο 36

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

Άρθρο 240

Περιεχόμενο

1. Κατά τη συζήτηση, ο γραμματέας της έδρας τηρεί πρακτικά. Στα πρακτικά αναφέρονται:

(α) η σύνθεση του δικαστηρίου με μνεία αν ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας παραστάθηκε αυτοπροσώπως ή διά του νόμιμου αναπληρωτή του,

(β) ο χρόνος της συζήτησης και ο αριθμός πινακίου κάθε υπόθεσης, καθώς και ότι αυτή έγινε σε δημόσια συνεδρίαση,

(γ) τα ονοματεπώνυμα των διαδίκων, των νόμιμων αντιπροσώπων ή εκπροσώπων τους, τα ονοματεπώνυμα των δικαστικών τους πληρεξουσίων, καθώς και ο τρόπος του διορισμού των ανωτέρω προσώπων,

(δ) το είδος του ένδικου βοηθήματος ή μέσου που έχει ασκηθεί,

(ε) τα αιτήματα που υποβλήθηκαν από τα μέρη ή διαμέσου των προσώπων που ενήργησαν ως άγγελοι αυτών,

(στ) καταγραφή των συμβάντων κατά τη συζήτηση, των αξιοποιώνων πράξεων που τελέστηκαν κατά τη διάρκειά της, καθώς και των αποφάσεων που αφορούν στη διεξαγωγή της,

(ζ) μνεία ότι ακούστηκε ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας, καθώς και των παρατηρήσεών του που ζήτησε να καταχωρισθούν,

(η) το ονοματεπώνυμο του γραμματέα της έδρας με μνεία ότι αυτός τήρησε τα πρακτικά.

2. Σε περίπτωση αναβολής της συζήτησης, αναγράφεται στα πρακτικά αν αυτή αποφασίσθηκε αυτεπάγγελτα από το δικαστήριο ή ύστερα από αίτηση του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας ή διαδίκου και ποιού.

3. Για την άρτια σύνταξη των πρακτικών, το γραμματέα εποπτεύει ο δικαστής που προήδρευσε κατά τη συζήτηση.

Άρθρο 241 **Αποδεικτική ισχύς**

1. Με βάση τα πρακτικά που τήρησε κατά τη συζήτηση και τις σημειώσεις στο πινάκιο του δικαστή που προήδρευσε κατά τη συζήτηση, ο γραμματέας συντάσσει απόσπασμα των πρακτικών ανά υπόθεση, το οποίο περιλαμβάνεται στην οικεία δικογραφία. Σε περίπτωση διαφοράς ανάμεσα στα πρακτικά και στην αντίστοιχη απόφαση κατισχύουν όσα αναφέρονται στα πρακτικά.

2. Σε περίπτωση που ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας ζήτησε κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο να γίνει στα πρακτικά μνεία ειδικής παρατήρησης, δικαιούται να αναπτύσσει το περιεχόμενό της με υπόμνημα που απευθύνει στο δικαστήριο, το οποίο επισυνάπτεται στα πρακτικά.

ΜΕΡΟΣ ΕΒΔΟΜΟ **Η ΑΠΟΔΕΙΞΗ**

Κεφάλαιο 37 **ΒΑΣΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΔΕΙΞΗ**

Άρθρο 242 **Αντικείμενο Απόδειξης**

1. Αντικείμενο απόδειξης είναι αμφισβητούμενα πραγματικά γεγονότα που ασκούν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης.

2. Πραγματικά γεγονότα κοινώς γνωστά ώστε να μην υπάρχει εύλογη αμφιβολία ότι είναι αληθινά, καθώς και εκείνα που είναι γνωστά στο δικαστήριο από προηγούμενη δικαστική ενέργεια λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως, χωρίς απόδειξη.

3. Τα διδάγματα της κοινής πείρας λαμβάνονται υπόψη από το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως.

4. Το αλλοδαπό δίκαιο, το έθιμο και τα συναλλακτικά ήθη λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως, εφόσον είναι γνωστά στο δικαστήριο. Αν δεν είναι γνωστά, διατάσσεται απόδειξη κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 251.

Άρθρο 243 **Βάρος απόδειξης**

1. Κάθε διάδικος υποχρεούται να αποδείξει τα πραγματικά γεγονότα που επικαλείται για να στηρίξει τους ισχυρισμούς του, εκτός αν ο νόμος που διέπει την επίδικη σχέση ορίζει διαφορετικά.

2. Οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα σε ανταπόδειξη.

3. Ο διάδικος κατά του οποίου αντιτάσσεται νόμιμο μαχητό τεκμήριο έχει το βάρος της ανατροπής του.

4. Αν ιδιώτης διάδικος που φέρει κατ' αρχήν το βάρος της απόδειξης σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 3 δεν δύναται να αποδείξει εν όλω ή εν μέρει τα πραγματικά γεγονότα που επικαλείται επειδή τα αποδεικτικά στοιχεία βρίσκονται στην κατοχή δημόσιου φορέα, αντίδικου αυτού στη δίκη, το δικαστήριο μπορεί να επιρρίψει στον δημόσιο αυτό φορέα το βάρος της απόδειξης των πραγματικών γεγονότων που επικαλείται ο ιδιώτης διάδικος.

Άρθρο 244

Αποδεικτικά στοιχεία και αποδεικτικά μέσα

1. Το δικαστήριο για τη διαπίστωση των πραγματικών γεγονότων που είναι αναγκαία για τη διάγνωση της υπόθεσης στηρίζεται σε κάθε αποδεικτικό στοιχείο που κρίνει πρόσφορο εφόσον δεν εμποδίζεται σ' αυτό ρητώς από τον νόμο.

2. Τα αποδεικτικά στοιχεία περιέχονται στον διοικητικό φάκελο της υπόθεσης ή προκύπτουν από την ενώπιον του δικαστηρίου αποδεικτική διαδικασία.

3. Αποδεικτικά μέσα είναι:

(α) τα έγγραφα,

(β) η αυτοψία,

(γ) η πραγματογνωμοσύνη,

(δ) οι μάρτυρες,

(ε) οι ακροάσεις υπηρεσιακών παραγόντων, οι εξηγήσεις των διαδίκων και η αποδοχή της αλήθειας πραγματικών περιστατικών από διάδικο και

(στ) τα δικαστικά τεκμήρια.

4. Τα αποδεικτικά στοιχεία που προσάγει ένας διάδικος καθίστανται κοινά για τους άλλους.

Άρθρο 245

Δικαστικά τεκμήρια

Το δικαστήριο μπορεί να συνάγει συμπεράσματα για πραγματικά γεγονότα, από άλλα πραγματικά γεγονότα που έχουν ήδη αποδειχθεί.

Άρθρο 246

Χρήση και εκτίμηση αποδεικτικών μέσων

1. Το δικαστήριο χρησιμοποιεί τα αποδεικτικά μέσα κατά τη κρίση του και τα εκτιμά ελευθέρως, αυτοτελώς ή σε συνδυασμό μεταξύ τους, εκτός αν ειδική διάταξη νόμου ορίζει διαφορετικά. Λαμβάνει επίσης υπόψη και εκτιμά ελεύθερα και ατελή αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 247.

2. Το δικαστήριο υποχρεούται να σχηματίζει πλήρη δικανική πεποίθηση αποφασίζοντας κατά συνείδηση για την αλήθεια των κρίσιμων στη δίκη πραγματικών περιστατικών. Στην απόφαση πρέπει να αναφέρονται οι λόγοι που οδήγησαν το δικαστή να σχηματίσει την πεποίθησή του.

3. Όπου ο νόμος θεωρεί αρκετή την πιθανολόγηση το δικαστήριο δεν έχει υποχρέωση να εφαρμόσει τις διατάξεις που ισχύουν για την αποδεικτική διαδικασία, τα αποδεικτικά μέσα και τη δύναμή τους, αλλά λαμβάνει υπόψη οποιαδήποτε μέσα κρίνει κατάλληλα για να σχηματιστεί πιθανότητα σχετικά με την αλήθεια των πραγματικών περιστατικών. Το εδάφιο β' της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται αναλόγως και στην περίπτωση αυτή.

Άρθρο 247

Αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου.

- 1.** Το δικαστήριο δεν λαμβάνει υπόψη του παράνομα αποδεικτικά μέσα.
- 2.** Με την επιφύλαξη ειδικής αντίθετης διάταξης νόμου, το δικαστήριο δύναται να λαμβάνει υπόψη και αποδεικτικά μέσα που προσκομίζονται από τους διαδίκους και δεν εμπίπτουν στα αποδεικτικά μέσα που ορίζονται στο άρθρο 244, εφόσον κρίνει ότι η μη εκτίμηση των μέσων αυτών θα έπληττε τη δικαιοσύνη της δίκης.
- 3.** Εξαιρετικώς, το δικαστήριο δύναται να λαμβάνει υπόψη του αποδεικτικά μέσα που εμφανίζουν τυπικές ατέλειες εφόσον η διαδικαστική πράξη από την οποία έχουν προκύψει δεν είναι άκυρη ή δεν έχει ακυρωθεί από το δικαστήριο λόγω δικονομικής βλάβης του διαδίκου και οι ατέλειες που φέρουν δεν αναιρούν την αξιοπιστία τους.

Κεφάλαιο 38

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΦΑΚΕΛΟΣ

Άρθρο 248

Στοιχεία διοικητικού φακέλου

- 1.** Η διοίκηση υποχρεούται να διαβιβάζει στο δικαστήριο, ένα (1) μήνα τουλάχιστον πριν από την ορισθείσα δικάσιμο, τον διοικητικό φάκελο της υπόθεσης με όλα τα σχετικά για την υπόθεση στοιχεία και τις απόψεις της.
- 2.** Αν στον διοικητικό φάκελο δεν υπάρχουν, γιατί έχουν αποδεδειγμένως χαθεί, τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1, το δικαστήριο διατάσσει την αναπαραγωγή τους. Αν αυτό είναι αδύνατο, διατάσσεται η απόδειξη του περιεχομένου τους με κάθε νόμιμο αποδεικτικό μέσο.
- 3.** Ο διοικητικός φάκελος, με τη φροντίδα της γραμματείας του δικαστηρίου, επιστρέφεται στη διοίκηση αμέσως μετά τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης ή την περάτωση της δίκης με κάποιο άλλο τρόπο.

Άρθρο 249

Συνέπειες μη διαβίβασης του διοικητικού φακέλου

- 1.** Αν ο διοικητικός φάκελος δεν διαβιβασθεί στο δικαστήριο η υπόθεση αναβάλλεται. Αν διαβιβασθεί πριν από τη συζήτηση αλλά χωρίς να τηρηθεί η προθεσμία που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του προηγούμενου άρθρου, η υπόθεση αναβάλλεται εφόσον υποβληθεί σχετικό αίτημα από τους διαδίκους ή τον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας. Για την αναβολή αυτή γίνεται ιδιαίτερη μνεία στα πρακτικά.
- 2.** Αν στη δικάσιμο που ορίζεται μετά την πρώτη αναβολή η αρμόδια αρχή δεν διαβιβάσει τον διοικητικό φάκελο, το δικαστήριο προβαίνει σε συζήτηση της υπόθεσης και, εφόσον από τα στοιχεία που υπάρχουν στη δικογραφία μπορεί να σχηματίσει τη δικανική πεποίθηση που απαιτείται για τη βασιμότητα των πραγματικών ισχυρισμών των διαδίκων, αποφαινεται επί της διαφοράς εκδίδοντας οριστική απόφαση. Σε διαφορετική περίπτωση εκδίδει απόφαση για συμπλήρωση των αποδείξεων, σύμφωνα με το άρθρο 251.

Κεφάλαιο 39

Η ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Άρθρο 250

Προαπόδειξη

1. Τα έγγραφα και οι μαρτυρικές κατά το άρθρο 290 καταθέσεις προσκομίζονται στο δικαστήριο ως την προηγούμενη ημέρα εκείνης κατά την οποία γίνεται η πρώτη συζήτηση της υπόθεσης. Η προσκόμισή τους σε μεταγενέστερη συζήτηση επιτρέπεται μόνον όταν, κατά την κρίση του δικαστηρίου, η μη έγκαιρη προσκόμισή τους ήταν δικαιολογημένη. Σε κάθε περίπτωση με επιμέλεια του διαδίκου αντίγραφα αυτών προσκομίζονται, ως την προηγούμενη ημέρα εκείνης κατά την οποία γίνεται η πρώτη συζήτηση της υπόθεσης, στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας, η γραμματεία της οποίας βεβαιώνει την παραλαβή τους.

2. Η γραμματεία του δικαστηρίου βεβαιώνει στο σώμα των αποδεικτικών μέσων στα οποία αναφέρεται η προηγούμενη παράγραφος την ημερομηνία της προσκόμισής τους.

Άρθρο 251

Συμπληρωματική απόδειξη

1. Το δικαστήριο, αν το κρίνει αναγκαίο για τη διαμόρφωση πλήρους δικανικής πεποίθησης, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 246, διατάσσει είτε αυτεπαγγέλτως είτε ύστερα από αίτηση διαδίκου τη συμπλήρωση των αποδείξεων.

2. Με την απόφαση για τη διενέργεια συμπληρωματικής απόδειξης ορίζονται:

(α) το θέμα της απόδειξης

(β) ο διάδικος που φέρει το βάρος της

(γ) τα αποδεικτικά μέσα

(δ) ο τόπος, ο χρόνος διεξαγωγής της και ο χρόνος περάτωσής της.

3. Αν η συμπληρωματική απόδειξη διεξάγεται εκτός του ακροατηρίου, ορίζεται και το μέλος του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου, με την παρουσία γραμματέα, θα γίνει η διεξαγωγή αυτή. Κατά τη διαδικασία δικαιούται να παρίσταται δικαστικός λειτουργός της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας προς την οποία κοινοποιείται εγκαίρως η απόφαση της συμπληρωματικής απόδειξης.

4. Ο τόπος διεξαγωγής ή ο χρόνος περάτωσης της συμπληρωματικής απόδειξης μπορεί να μεταβληθούν με αιτιολογημένη απόφαση του δικαστηρίου, που λαμβάνεται σε συμβούλιο ύστερα από αίτηση του διαδίκου ή και αυτεπαγγέλτως.

Άρθρο 252

Συζήτηση μετά την απόδειξη

Μετά τη διεξαγωγή της συμπληρωματικής απόδειξης, αν αυτή διενεργήθηκε στο ακροατήριο, η συζήτηση της υπόθεσης συνεχίζεται κατά την ίδια δικάσιμο, εκτός αν το δικαστήριο κρίνει ότι συντρέχει λόγος που επιβάλλει, για τη μετά την απόδειξη συζήτηση, τον ορισμό νέας δικασίμου. Αν η συμπληρωματική απόδειξη διενεργήθηκε εκτός του ακροατηρίου, ορίζεται νέα δικάσιμος για την περαιτέρω συζήτηση της υπόθεσης. Η νέα αυτή δικάσιμος ορίζεται είτε με την απόφαση που διατάζει την απόδειξη είτε με πράξη του προέδρου του δικαστηρίου.

Άρθρο 253 **Συντηρητική απόδειξη**

1. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί η υπόθεση δύναται ύστερα από αίτηση διαδίκου να διατάξει, και πριν από τη συζήτηση της υπόθεσης, τη διενέργεια αποδεικτικής διαδικασίας, αν κρίνει ότι υπάρχει κίνδυνος να χαθεί αποδεικτικό μέσο ή να καταστεί δυσχερής η χρησιμοποίησή του ή να δυσχερανθεί η διαπίστωση υφιστάμενης κατάστασης.

2. Η αίτηση κατατίθεται στη γραμματεία και πρέπει, εκτός από τα στοιχεία του άρθρου 59, να αναφέρει το θέμα της απόδειξης, τα αποδεικτικά μέσα, καθώς και τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου. Οι λόγοι αρκεί να πιθανολογούνται βάσει στοιχείων που προσκομίζονται με την αίτηση.

3. Η συζήτηση για τη συντηρητική απόδειξη καθώς και η διεξαγωγή της συντηρητικής απόδειξης ορίζονται σε σύντομο χρόνο, ανάλογα με τον κίνδυνο, οι δε διάδικοι καλούνται δέκα (10) ημέρες πριν από τη συζήτηση ή τη διεξαγωγή, εκτός αν συντρέχουν ειδικοί λόγοι οπότε η προθεσμία μπορεί να συντμηθεί. Οι σχετικές κλήσεις επιδίδονται από τον διάδικο που ζήτησε να διαταχθεί η συντηρητική απόδειξη. Κατά τα λοιπά ισχύουν αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 251 και 252.

Άρθρο 254 **Αναζήτηση στοιχείων και εντολή επανελέγχου**

1. Το δικαστήριο με απόφασή του και ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας με πράξη του, δύναται να ζητούν από κάθε δημόσια αρχή ή όργανο της τοπικής αυτοδιοίκησης, καθώς και από κάθε άλλο νομικό ή και φυσικό πρόσωπο, πληροφορίες και στοιχεία χρήσιμα για τη διάγνωση της υπόθεσης. Όλοι αυτοί έχουν την υποχρέωση να παρέχουν προς το δικαστήριο και το Γενικό Επίτροπο Επικρατείας τις πληροφορίες και τα στοιχεία που τους ζητούνται, μέσα στην τασσόμενη με την απόφαση ή την πράξη προθεσμία. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 20.

2. Το δικαστήριο, με απόφασή του, δύναται επίσης, όποτε το κρίνει αναγκαίο για τη διάγνωση της υπόθεσης, να διατάζει αιτιολογημένως τη διενέργεια επανελέγχου από τη διοίκηση ορίζοντας το αντικείμενο και τον σκοπό του επανελέγχου. Η σχετική έκθεση για τον επανέλεγχο πρέπει να κατατίθεται στο δικαστήριο μέσα στην τασσόμενη με την απόφαση προθεσμία.

3. Το δικαστήριο δύναται, με πράξη του προέδρου του προαποδεικτικώς ή με απόφασή του, να ζητεί από τη διοίκηση τη διενέργεια πολύπλοκων αριθμητικών υπολογισμών ή αριθμητικών υπολογισμών που στηρίζονται σε δεδομένα από πολλαπλά στοιχεία τα οποία τηρεί η διοίκηση. Η σχετική έκθεση της διοίκησης υποβάλλεται υποχρεωτικώς στο δικαστήριο είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από την ορισθείσα ή οριζόμενη κατά περίπτωση δικάσιμο.

Κεφάλαιο 40 ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Άρθρο 255 Δημόσια και ιδιωτικά έγγραφα

1. Δημόσια έγγραφα είναι όσα έχουν συνταχθεί κατά τους νόμιμους τύπους από δημόσιο υπάλληλο ή λειτουργό κατά την άσκηση από αυτούς δημόσιας υπηρεσίας ή λειτουργίας.

2. Ιδιωτικά είναι όλα τα έγγραφα τα οποία δεν είναι δημόσια. Τα ιδιωτικά έγγραφα πρέπει να φέρουν την υπογραφή του συντάκτη τους ή, αν δηλώνεται αδυναμία υπογραφής, άλλο σημείο το οποίο τίθεται από αυτόν. Στην τελευταία αυτή περίπτωση το έγγραφο πρέπει να επικυρώνεται από συμβολαιογράφο ή άλλη δημόσια αρχή, οι οποίοι και βεβαιώνουν συγχρόνως ότι ο εκδότης δήλωσε αδυναμία υπογραφής. Ως υπογραφή νοείται και η ηλεκτρονική, όπως ορίζεται σε ειδικές διατάξεις.

3. Θεωρούνται επίσης έγγραφα, κατά τις διακρίσεις των προηγούμενων παραγράφων :

(α) τα βιβλία των οποίων την τήρηση επιβάλλουν οι κείμενες διατάξεις και

(β) οι φωτογραφικές ή κινηματογραφικές αναπαραστάσεις και κάθε άλλη μηχανική απεικόνιση, καθώς και οι φωνοληψίες.

4. Μηχανική απεικόνιση, κατά την έννοια της προηγούμενης παραγράφου, είναι και κάθε μέσο το οποίο χρησιμοποιείται από υπολογιστή ή περιφερειακή μνήμη υπολογιστή, με ηλεκτρονικό, μαγνητικό ή άλλο τρόπο, για εγγραφή, αποθήκευση, παραγωγή ή αναπαραγωγή στοιχείων, που δεν μπορούν να διαβαστούν άμεσα, όπως επίσης και κάθε μαγνητικό, ηλεκτρονικό ή άλλο υλικό στο οποίο εγγράφεται οποιαδήποτε πληροφορία, εικόνα, σύμβολο ή ήχος, αυτοτελώς ή σε συνδυασμό, εφόσον τα μέσα και τα υλικά αυτά προορίζονται ή είναι πρόσφορα να αποδείξουν γεγονότα που έχουν έννομη σημασία.

Άρθρο 256 Τύπος εγγράφων

Τα δημόσια και τα ιδιωτικά έγγραφα, τα οποία προσκομίζονται στο δικαστήριο πρέπει να έχουν συνταχθεί κατά τους νόμιμους τύπους σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις ή, αν ο νόμος που διέπει τη σχέση απαιτεί ειδικό τύπο, κατά τον τύπο αυτό.

Άρθρο 257 Αποδεικτική δύναμη

1. Τα δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί από το αρμόδιο όργανο και κατά τους νόμιμους τύπους αποτελούν πλήρη απόδειξη για όσα βεβαιώνονται σε αυτά ότι ενήργησε ο συντάκτης τους ή ότι έγιναν ενώπιόν του, ως προς τα οποία είναι δυνατή η ανταπόδειξη αν το σχετικό έγγραφο προσβληθεί ως πλαστό.

2. Έγγραφα που έχουν συνταχθεί από αλλοδαπό δημόσιο υπάλληλο ή λειτουργό ή πρόσωπο που ασκεί δημόσια υπηρεσία ή λειτουργία καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο, τα οποία θεωρούνται ως δημόσια έγγραφα στον τόπο όπου εκδόθηκαν, έχουν την αποδεικτική δύναμη που ορίζεται στην προηγούμενη παράγραφο.

3. Η χρονολογία των ιδιωτικών εγγράφων καθίσταται βέβαιη για τους τρίτους μόνον όταν αυτά θεωρηθούν από συμβολαιογράφο ή από άλλο αρμόδιο κατά τον νόμο δημόσιο υπάλληλο. Αλλιώς, ως βέβαιη χρονολογία ιδιωτικού εγγράφου θεωρείται εκείνη του θανάτου ενός από αυτούς που το έχει υπογράψει ή η χρονολογία του δημόσιου εγγράφου στο οποίο τυχόν το ιδιωτικό έγγραφο μνημονεύεται κατά τα ουσιώδη μέρη το περιεχόμενό του ή εκείνη της επέλευσης γεγονότος που καθιστά κατά ανάλογο τρόπο αναμφισβήτητη τη χρονολογία του.

4. Κατά τα λοιπά, το περιεχόμενο των δημόσιων εγγράφων καθώς και όλο το περιεχόμενο των ιδιωτικών εκτιμάται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 246.

5. Οι εκθέσεις ελέγχου που συντάσσονται από τα αρμόδια όργανα έχουν, εκτός από τις αναφερόμενες σε αυτές πραγματικές ή νομικές κρίσεις ή πληροφορίες ή ομολογίες του ελεγχόμενου, την κατά την παράγραφο 1 αποδεικτική δύναμη.

6. Τα ιδιωτικά έγγραφα δεν έχουν αποδεικτικές συνέπειες υπέρ εκείνου που τα συνέταξε, εκτός αν προσκομίζονται από τον αντίδικό του ή αν πρόκειται για τα βιβλία που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 255.

7. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται μόνον εφόσον ο νόμος που διέπει τη σχέση δεν ορίζει διαφορετικά.

Άρθρο 258 **Μεταφράσεις**

Όλα τα έγγραφα που έχουν συνταχθεί σε ξένη γλώσσα υποβάλλονται μαζί με μετάφραση, η οποία πρέπει να είναι επικυρωμένη από το Υπουργείο Εξωτερικών ή την πρεσβεία ή το προξενείο της ξένης χώρας στην Ελλάδα ή από αρμόδιο κατά τον νόμο όργανο. Το δικαστήριο μπορεί, σε κάθε περίπτωση, να διατάξει μετάφραση από ειδικό μεταφραστή.

Άρθρο 259 **Αντίγραφα**

1. Αντίγραφο του εγγράφου έχει την αποδεικτική δύναμη του πρωτοτύπου, αν η ακρίβειά του βεβαιώνεται από αρμόδιο προς τούτο υπάλληλο. Το δικαστήριο μπορεί πάντως να ζητήσει την προσκόμιση του πρωτοτύπου.

2. Το μη κυρωμένο κατά την προηγούμενη παράγραφο αντίγραφο λαμβάνεται υπόψη αν το δικαστήριο, από άλλα στοιχεία, πείθεται για την ακρίβειά του.

Άρθρο 260 **Επίδειξη εγγράφων**

1. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την επίδειξη εγγράφου που βρίσκεται στην κατοχή διαδίκου, τρίτου ή οποιασδήποτε αρχής.

2. Αν για οποιονδήποτε σπουδαίο λόγο η επίδειξη εγγράφου δεν μπορεί να γίνει στο ακροατήριο, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την επιτόπια επίδειξή του στον ορισθέντα από αυτό ειδικώς εισηγητή δικαστή, ο οποίος συντάσσει γι' αυτήν έκθεση, στην οποία περιλαμβάνει το περιεχόμενο του εγγράφου ή επισυνάπτει αντίγραφό του.

3. Η κατά την παράγραφο 1 επίδειξη δεν είναι υποχρεωτική στην περίπτωση ιδιωτικού εγγράφου, αν ο κάτοχός του απαλλάσσεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 285, από την υποχρέωση να εξεταστεί για το θέμα που αποτελεί αντικείμενο

του εγγράφου ως μάρτυρας ή αν δικαιούται, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, να αρνηθεί την επίδειξή του.

4. Σε περίπτωση άρνησης ή παρακώλυσης επίδειξης εγγράφου εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 20. Αν ο αρνούμενος ή ο παρακώλυων την επίδειξη είναι ο διάδικος προς απόδειξη ισχυρισμού του οποίου έχει αυτή διαταχθεί, ο ισχυρισμός του, αν δεν αποδεικνύεται με άλλο αποδεικτικό μέσο, απορρίπτεται ως αναπόδεικτος, ενώ, αν είναι ο αντίδικός του, ο ισχυρισμός αυτός θεωρείται ότι έχει αποδειχθεί.

Άρθρο 261 **Απόρρητα έγγραφα**

1. Αν δημόσιο έγγραφο, κατά την οικεία βεβαίωση της αρχής που το κατέχει, αφορά σε απόρρητο του Κράτους σχετικό με την ασφάλεια και τις διεθνείς σχέσεις του ή άλλο κρατικό απόρρητο, το δικαστήριο εξετάζει συνεργώμενο σε συμβούλιο τα στοιχεία και τους ισχυρισμούς της διοίκησης. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι ο χαρακτηρισμός του εγγράφου ως απόρρητου δικαιολογείται από τη φύση του σε συνάρτηση και με τους λόγους δημόσιου συμφέροντος που επικαλείται η διοίκηση, χωρεί στην εξέταση της υπόθεσης συνεκτιμώντας το έγγραφο, χωρίς να το θέσει υπόψη του αιτούντος και χωρίς να εκθέσει το περιεχόμενό του στην απόφαση. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι ο χαρακτηρισμός του εγγράφου ως απόρρητου δεν δικαιολογείται, αναβάλλει την πρόοδο της δίκης προκειμένου να λάβουν γνώση του εγγράφου οι διάδικοι και να εκθέσουν τις απόψεις τους.

2. Ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας δικαιούται να λαμβάνει γνώση κάθε εγγράφου και να εκφέρει γνώμη αν ο χαρακτηρισμός του ως απόρρητου δικαιολογείται από τη φύση του κατά τα αναφερόμενα στην προηγούμενη παράγραφο. Σε κάθε περίπτωση όμως υποχρεούται στην τήρηση του απορρήτου και δεσμεύεται ως προς το ζήτημα αυτό από την κρίση του δικαστηρίου.

Άρθρο 262 **Απώλεια εγγράφου**

Αν έγγραφο χαθεί ή η ανάγνωσή του καταστεί αδύνατη, η ύπαρξη και το περιεχόμενό του μπορούν να αποδειχθούν με κάθε νόμιμο αποδεικτικό μέσο.

Άρθρο 263 **Γνησιότητα εγγράφου**

1. Αν αμφισβητείται η γνησιότητα της υπογραφής και γενικά το περιεχόμενο ιδιωτικού εγγράφου, το δικαστήριο αποφαινεται παρεμπιπτόντως εκ των ενόντων, με βάση πληροφορίες και εξηγήσεις που μπορεί να ζητήσει από το φερόμενο ως συντάκτη του εγγράφου. Μπορεί επίσης, αν το κρίνει αναγκαίο, να διατάξει την απόδειξη της γνησιότητας του εγγράφου με κάθε νόμιμο αποδεικτικό μέσο.

2. Αν πρόκειται για ξένο δημόσιο έγγραφο, το δικαστήριο μπορεί να το θεωρήσει γνήσιο και χωρίς απόδειξη, με βάση τις συντρέχουσες περιστάσεις. Προς το σκοπό αυτό είναι δυνατό να αρκестεί στην επικύρωσή του από το Υπουργείο Εξωτερικών ή από ελληνική πρεσβεία ή προξενείο.

Άρθρο 264 **Προσβολή εγγράφου ως πλαστού**

1. Όποιος προσβάλλει έγγραφο ως πλαστό οφείλει, συγχρόνως, να προσκομίζει και να επικαλείται τα στοιχεία στα οποία στηρίζει τον ισχυρισμό του.

2. Για την πλαστότητα αποφαινεται παρεμπιπτόντως το δικαστήριο. Αν το έγγραφο είναι ουσιώδες για τη διάγνωση της υπόθεσης και κατονομάζεται ο πλαστογράφος, και εφόσον δεν πρόκειται για περίπτωση όπου για οποιονδήποτε νόμιμο λόγο αποκλείεται η ποινική δίωξη, μπορεί να ανασταλεί η πρόοδος της δίκης ως το τέλος της ποινικής, εκτός αν από την αναστολή κινδυνεύουν αμέσως τα συμφέροντα διαδίκου.

3. Η απόφαση για την αναστολή, όπως και εκείνη που δέχεται την πλαστότητα, διαβιβάζεται στον αρμόδιο εισαγγελέα με έγγραφο του προέδρου του δικαστηρίου.

Κεφάλαιο 41 **Η ΑΥΤΟΨΙΑ**

Άρθρο 265 **Απόφαση για τη διεξαγωγή αυτοψίας.**

1. Το δικαστήριο διατάσσει τη διενέργεια αυτοψίας όταν κρίνει ότι πρέπει να διαμορφώσει άμεση αντίληψη για το αντικείμενο της απόδειξης, προσδιορίζοντας ταυτόχρονα και τα θέματα που θα αποδειχθούν με αυτή.

2. Το δικαστήριο δύναται να αποφασίσει τη διενέργεια αυτοψίας και να διατάξει ταυτόχρονα πραγματογνωμοσύνη ή και εξέταση μαρτύρων. Αν παράλληλα με την αυτοψία διατάχθηκε και πραγματογνωμοσύνη, η όρκιση των πραγματογνωμόνων μπορεί να γίνει και κατά την αυτοψία από εκείνον που την ενεργεί.

3. Κατά τη διεξαγωγή αυτοψίας δικαιούται να παρίσταται δικαστικός λειτουργός της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας προς την οποία κοινοποιείται η απόφαση διενέργειάς της αμέσως μετά την έκδοση αυτής.

Άρθρο 266 **Διεξαγωγή της αυτοψίας**

1. Η αυτοψία ενεργείται από το ίδιο το δικαστήριο που την αποφάσισε ή από μέλος του που εντέλλεται από αυτό. Εφόσον συντρέχει εξαιρετική ανάγκη, η διενέργεια της αυτοψίας μπορεί να ανατεθεί και σε άλλο δικαστήριο σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 9.

2. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου, αν η αυτοψία ενεργείται από όλο το δικαστήριο, ή ο ειδικώς ορισθείς από αυτό εισηγητής δικαστής ορίζουν την ημέρα και την ώρα της διεξαγωγής της. Αν κρίνουν ότι είναι αδύνατο ή δυσχερές να μεταφερθεί το αντικείμενο της αυτοψίας στον τόπο των συνεδριάσεων ορίζουν τόπο κατάλληλο για τη διεξαγωγή της, όπου μεταβαίνουν εκείνοι που την ενεργούν.

3. Ο διάδικος ή τρίτος που κατέχει το αντικείμενο της αυτοψίας ή που είναι ο ίδιος αντικείμενο της αυτοψίας πρέπει τρεις τουλάχιστον ημέρες πριν ενεργηθεί η αυτοψία να κληθεί να παραστεί σ' αυτήν.

4. Κατά τη διεξαγωγή της αυτοψίας μπορούν να ληφθούν φωτογραφίες ή άλλες απεικονίσεις, καθώς και να συνταχθούν σχεδιαγράμματα.

Άρθρο 267

Σύμπραξη κατά τη διενέργεια της αυτοψίας

1. Οι διάδικοι οφείλουν να βοηθούν για την ενέργεια της αυτοψίας και να κάνουν ό,τι είναι αναγκαίο για την διεξαγωγή της.

2. Αν η αυτοψία γίνεται σε διάδικο ή τρίτο, αυτός οφείλει να ανεχθεί την αυτοψία, εκτός αν συντρέχει σπουδαίος λόγος και ιδίως αν θίγεται η υγεία ή η αξιοπρέπεία του. Εκείνος που ενεργεί την αυτοψία πρέπει να λάβει όλα τα μέτρα για να εξασφαλιστεί πλήρως η υγεία και η αξιοπρέπεια του προσώπου όσο γίνεται η αυτοψία.

3. Αν αντικείμενο της αυτοψίας είναι κινητό που το κατέχει διάδικος ή τρίτος, αυτός οφείλει να το παρουσιάσει και να το επιδείξει σε εκείνον που ενεργεί την αυτοψία. Αν αντικείμενο της αυτοψίας είναι ακίνητο που κατέχει διάδικος ή τρίτος, αυτός έχει υποχρέωση να επιτρέψει την επίσκεψη του ακινήτου για να γίνει η αυτοψία.

4. Ο υπόχρεος κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 και κάθε τρίτος που με την απουσία του, την απόκρυψη του πράγματος που αποτελεί το αντικείμενο της αυτοψίας ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο ματαιώνει ή παρεμποδίζει τη διεξαγωγή της καταδικάζεται σε αποζημίωση για τα δικαστικά έξοδα. Αν αυτός είναι ο διάδικος, προς απόδειξη ισχυρισμού του οποίου έχει διαταχθεί η αυτοψία, ο ισχυρισμός του, αν δεν αποδεικνύεται με άλλο αποδεικτικό μέσο, απορρίπτεται ως αναπόδεικτος, ενώ αν είναι ο αντίδικός του, ο ισχυρισμός αυτός θεωρείται ότι έχει αποδειχθεί.

5. Το δικαστήριο ή ο ειδικώς ορισθείς από αυτό εισηγητής δικαστής που διεξάγει την αυτοψία μπορεί να απαλλάξει τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 από τις υποχρεώσεις τους, αν συντρέχουν σοβαροί λόγοι, τους οποίους τα πρόσωπα αυτά πρέπει να επικαλεστούν εγγράφως και να αποδείξουν πριν από τη διεξαγωγή της αυτοψίας. Αν πρόκειται για απόφαση του εισηγητή δικαστή, το δικαστήριο μπορεί να την εξαφανίσει, διατάσσοντας και πάλι την αυτοψία.

Άρθρο 268

Περιεχόμενο της έκθεσης αυτοψίας

1. Αν η αυτοψία γίνεται στο ακροατήριο, αναφέρεται στα πρακτικά, ενώ, αν γίνεται εκτός ακροατηρίου, συντάσσεται σχετική έκθεση. Στα πρακτικά ή την έκθεση πρέπει να αναφέρεται το αντικείμενο της αυτοψίας, καθώς και η αντίληψη που σχημάτισε από αυτήν το δικαστήριο ή ο δικαστής.

2. Στα πρακτικά ή την έκθεση πρέπει να περιλαμβάνονται, αν εξετάστηκαν μάρτυρες, οι καταθέσεις τους, ενώ αν διορίστηκαν πραγματογνώμονες, η γνωμοδότησή τους. Επίσης, επισυνάπτονται τα τυχόν ληφθέντα σχεδιαγράμματα, φωτογραφίες ή άλλες απεικονίσεις.

Άρθρο 269

Κατάθεση της έκθεσης αυτοψίας

Αν η αυτοψία διενεργείται στο ακροατήριο, η υπόθεση συζητείται αμέσως μετά. Αν διενεργείται εκτός ακροατηρίου, η έκθεση αυτοψίας κατατίθεται ή

αποστέλλεται μαζί με τα συνημμένα της στη γραμματεία του δικαστηρίου που δικάζει την υπόθεση.

Κεφάλαιο 42 **Η ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΟΣΥΝΗ**

Άρθρο 270 **Έργο των πραγματογνωμόνων**

Το δικαστήριο διατάσσει τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης αν κρίνει ότι ανακύπτουν ζητήματα για τη διάγνωση των οποίων απαιτούνται ειδικές γνώσεις επιστήμης ή τέχνης.

Άρθρο 271 **Διορισμός πραγματογνωμόνων**

1. Για τη διεξαγωγή της πραγματογνωμοσύνης το δικαστήριο διορίζει έναν ή περισσότερους πραγματογνώμονες.

2. Οι πραγματογνώμονες διορίζονται από κατάλογο πραγματογνωμόνων που τηρείται σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Αν δεν υπάρχει κατάλογος ή δεν περιλαμβάνονται σε αυτόν πρόσωπα με ειδικές για το συγκεκριμένο αντικείμενο της πραγματογνωμοσύνης γνώσεις, το δικαστήριο διορίζει άλλα, κατάλληλα κατά την κρίση του, πρόσωπα, που έχουν τα προσόντα εγγραφής σε κατάλογο πραγματογνωμόνων.

3. Στην απόφαση διορισμού αναφέρεται το θέμα της απόδειξης, ο διάδικος που φέρει το βάρος της καθώς και ο χρόνος περάτωσης της πραγματογνωμοσύνης. Στην ίδια απόφαση αναφέρονται το ονοματεπώνυμο, η διεύθυνση κατοικίας ή επαγγέλματος και η ιδιότητα των διοριζομένων ως πραγματογνωμόνων.

Άρθρο 272 **Αποκλεισμός, εξαίρεση, απαλλαγή και αντικατάσταση πραγματογνώμονα**

1. Οι λόγοι οι οποίοι ισχύουν για τον αποκλεισμό και την εξαίρεση των δικαστών ισχύουν αναλόγως και για τους πραγματογνώμονες.

2. Οι πραγματογνώμονες μπορούν να ζητήσουν την απαλλαγή τους για τους ίδιους λόγους, καθώς και για κάθε σπουδαίο λόγο που τους παρεμποδίζει να διενεργήσουν την πραγματογνωμοσύνη. Αν ο πραγματογνώμονας είναι υπάλληλος φορέα που ανήκει στον δημόσιο τομέα, την απαλλαγή μπορεί να ζητήσει και η προϊστάμενή του αρχή.

3. Οι κατά τις παραγράφους 1 και 2 λόγοι πρέπει να προβληθούν πριν από την ορκοδοσία.

4. Η βασιμότητα των λόγων αποκλεισμού ή εξαίρεσης εξετάζεται από το δικαστήριο σε συμβούλιο. Αν οι λόγοι κριθούν βάσιμοι, ορίζεται συγχρόνως ο αντικαταστάτης.

5. Το δικαστήριο μπορεί να αντικαταστήσει τον πραγματογνώμονα αν κάποιος από τους λόγους της παραγράφου 1 ανακύψει μετά την ορκοδοσία, καθώς και για αδυναμία ή αμέλεια κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του.

Άρθρο 273

Ορκοδοσία πραγματογνώμονα

Οι πραγματογνώμονες ορκίζονται ενώπιον του δικαστηρίου που τους διόρισε ή του ειδικώς ορισθέντος από αυτό εισηγητή δικαστή ότι θα εκτελέσουν τα καθήκοντά τους με ευσυνειδησία, αντικειμενικότητα και εχεμύθεια. Κατά τα λοιπά, τηρείται ο τύπος του όρκου των μαρτύρων.

Άρθρο 274

Καθήκοντα πραγματογνώμονα

1. Οι πραγματογνώμονες γνωμοδοτούν για τα θέματα που τους τίθενται από το δικαστήριο. Το δικαστήριο τους παρέχει τις αναγκαίες οδηγίες για τον τρόπο με τον οποίο θα εκτελέσουν τα καθήκοντά τους.

2. Η άσκηση των καθηκόντων του πραγματογνώμονα είναι υποχρεωτική.

3. Οι πραγματογνώμονες οφείλουν, όποτε καλούνται από το δικαστήριο, να παρευρίσκονται κατά τη διενέργεια και άλλων διαδικαστικών πράξεων, καθώς και κατά τη μετά την απόδειξη συζήτηση της υπόθεσης για την παροχή επεξηγήσεων ή πληροφοριών.

4. Πραγματογνώμονας που δεν εκτελεί τα καθήκοντά του δεν έχει δικαίωμα αμοιβής ή αποζημίωσης και υπόκειται στις κυρώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 20.

Άρθρο 275

Διεξαγωγή της πραγματογνωμοσύνης

1. Για τη διεξαγωγή της πραγματογνωμοσύνης, αν οι πραγματογνώμονες είναι περισσότεροι από έναν, συνέρχονται ύστερα από πρόσκληση οποιουδήποτε από αυτούς. Αλλιώς, συγκαλούνται από το δικαστήριο ή από τον ειδικώς ορισθέντα από αυτό εισηγητή δικαστή.

2. Οι πραγματογνώμονες μπορούν:

(α) να λαμβάνουν γνώση των στοιχείων της δικογραφίας και να λαμβάνουν απλά αντίγραφα των έγγραφων στοιχείων της τα οποία θεωρούν απαραίτητα για τη διεξαγωγή της πραγματογνωμοσύνης,

(β) να ζητούν πληροφορίες από τους διαδίκους ή από τους φορείς που ανήκουν στον δημόσιο τομέα, να λαμβάνουν φωτογραφίες, απεικονίσεις ή εικόνες, να συντάσσουν σχεδιαγράμματα και να προβαίνουν σε κάθε αναγκαία ενέργεια.

(γ) όταν παρίστανται στις συνεδριάσεις, με την άδεια του προέδρου του δικαστηρίου, να υποβάλουν ερωτήσεις στους διαδίκους, τους νομίμους αντιπροσώπους τους και τους μάρτυρες και να ζητούν να αναγνωσθούν έγγραφα.

3. Οι διάδικοι μπορούν να υποβάλλουν προς τους πραγματογνώμονες υπομνήματα με τις απόψεις τους για το αντικείμενο της πραγματογνωμοσύνης, καθώς και κάθε άλλο συναφές με αυτό στοιχείο και να παρευρίσκονται κατά την εξέταση ή τη θεώρηση του αντικειμένου της.

Άρθρο 276

Έκθεση πραγματογνωμοσύνης

1. Για τη διεξαγωγή και το συμπέρασμα της πραγματογνωμοσύνης, οι πραγματογνώμονες συντάσσουν έκθεση, στην οποία αναφέρονται οι ενέργειες που

έγιναν και η αιτιολογημένη γνώμη καθενός. Αν η γνώμη περισσότερων πραγματογνωμόνων συμπίπτει, συντάσσεται κοινή γνώμη από αυτούς.

2. Η έκθεση υπογράφεται από όλους τους πραγματογνώμονες και κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου. Για την κατάθεση συντάσσεται σχετική πράξη. Αν κάποιος ή κάποιοι από τους πραγματογνώμονες, δεν παρουσιάζονται όταν γίνεται η πραγματογνωμοσύνη ή αρνούνται να υπογράψουν την έκθεση, αυτό σημειώνεται στην έκθεση.

3. Αν η πραγματογνωμοσύνη διεξάγεται στο ακροατήριο, το δικαστήριο μπορεί να αρκεστεί σε προφορική έκθεση, η οποία καταχωρίζεται στα πρακτικά.

Άρθρο 277

Εκτίμηση της πραγματογνωμοσύνης

Το δικαστήριο εκτιμά ελεύθερα τη γνώμη των πραγματογνωμόνων. Αν κρίνει ότι συντρέχει λόγος, μπορεί να διατάξει νέα πραγματογνωμοσύνη ή την επανάληψη ή τη συμπλήρωση της πραγματογνωμοσύνης από τους ίδιους ή άλλους πραγματογνώμονες.

Άρθρο 278

Δαπάνες πραγματογνωμοσύνης

1. Οι δαπάνες της πραγματογνωμοσύνης και η αμοιβή των πραγματογνωμόνων, η οποία για όλους από κοινού δεν μπορεί να υπερβαίνει την, κατά τις κείμενες ειδικές διατάξεις, αμοιβή του ενός προσαυξημένη κατά 50%, καθορίζονται από το δικαστήριο που διέταξε την πραγματογνωμοσύνη με την οριστική του απόφαση. Ως προς τον καταλογισμό τους εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 314.

2. Αν για τη διενέργεια της πραγματογνωμοσύνης απαιτούνται σημαντικές δαπάνες, το δικαστήριο σε συμβούλιο, ύστερα από αίτηση του πραγματογνώμονα, που υποβάλλεται στον πρόεδρο και η οποία περιέχει λεπτομερώς τις απαιτούμενες δαπάνες, μπορεί, με απόφασή του μη υποκείμενη σε ένδικα μέσα, να προβεί στην προσωρινή εκκαθάριση και να διατάξει την ολική ή μερική προκαταβολή των δαπανών αυτών. Με την προκαταβολή των παραπάνω δαπανών επιβαρύνεται το Δημόσιο. Οι προκαταβαλλόμενες δαπάνες συμψηφίζονται κατά την, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην επόμενη παράγραφο, οριστική εκκαθάριση και καταλογισμό των δαπανών στους διαδίκους.

3. Οι ειδικές διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 22 του ν. δ. 3693/1957, όπως εκάστοτε ισχύουν, εφαρμόζονται και ως προς την αμοιβή των πραγματογνωμόνων.

Άρθρο 279

Τεχνικοί σύμβουλοι

1. Αν το δικαστήριο αποφασίσει τον διορισμό πραγματογνώμονα, κάθε διάδικος μπορεί να ορίσει, με δαπάνη του, έναν τεχνικό σύμβουλο, ο οποίος πρέπει να είναι πρόσωπο που έχει την ικανότητα να διοριστεί πραγματογνώμονας.

2. Ο ορισμός τεχνικού συμβούλου γίνεται με έγγραφη δήλωση του διαδίκου η οποία κατατίθεται στη γραμματεία, καθώς και προφορικά στο δικαστήριο ή στον ειδικώς ορισθέντα από αυτό εισηγητή δικαστή ενώπιον των οποίων διενεργείται η πραγματογνωμοσύνη. Για τον ορισμό, συντάσσεται αντίστοιχα έκθεση ή πρακτικό.

3. Οι τεχνικοί σύμβουλοι βοηθούν τους διαδίκους με τις τεχνικές γνώσεις τους, μπορούν δε να παρευρίσκονται σε όλες τις διαδικαστικές πράξεις στις οποίες είναι δυνατόν να παρευρίσκονται και ο πραγματογνώμονες, να λαμβάνουν γνώση της δικογραφίας και να λαμβάνουν απλά αντίγραφα των αναγκαίων για την επιτέλεση του έργου τους εγγράφων.

4. Οι τεχνικοί σύμβουλοι μπορούν να υποβάλλουν εγγράφως ή να διατυπώνουν, με άδεια του προέδρου του δικαστηρίου, προφορικώς στο ακροατήριο τις παρατηρήσεις τους για την έκθεση πραγματογνωμοσύνης, καθώς και να απευθύνουν ερωτήσεις στους πραγματογνώμονες κατά την ακροαματική διαδικασία.

Άρθρο 280 **Απλές γνωμοδοτήσεις**

Γνωμοδοτήσεις προσώπων τα οποία έχουν ειδικές γνώσεις επιστήμης ή τέχνης, για ζητήματα που αφορούν σε εκκρεμή δίκη, τα οποία δεν αποτέλεσαν αντικείμενο πραγματογνωμοσύνης, λαμβάνονται υπόψη από το δικαστήριο, εφόσον ειδική διάταξη νόμου δεν ορίζει διαφορετικά, και εκτιμώνται ελεύθερα από αυτό.

Κεφάλαιο 43 **ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ**

Άρθρο 281 **Απόφαση για την εξέταση μάρτυρα**

1. Το δικαστήριο μπορεί να διατάζει την εξέταση μαρτύρων είτε ενώπιόν του είτε ενώπιον του ειδικώς ορισθέντος για την απόδειξη εισηγητή δικαστή. Είναι δυνατόν να αποφασιστεί η εξέταση μάρτυρα ακόμη και αν αυτός έχει εξεταστεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 290.

2. Η απόφαση, εκτός από τα στοιχεία που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 251, πρέπει να αναφέρει το ονοματεπώνυμο, το επάγγελμα, καθώς και τη διεύθυνση της κατοικίας του μάρτυρα.

Άρθρο 282 **Πρόταση διαδίκου**

1. Η πρόταση του διαδίκου για την εξέταση μάρτυρα γίνεται με το αρχικό ή το δικόγραφο των πρόσθετων λόγων ή με ειδική αίτηση που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου τουλάχιστον πέντε (5) ημέρες πριν από την πρώτη συζήτηση.

2. Στην πρόταση πρέπει :

(α) να αναφέρονται το ονοματεπώνυμο, το επάγγελμα και η διεύθυνση της κατοικίας του μάρτυρα,

(β) να προσδιορίζεται το θέμα για το οποίο θα γίνει η εξέταση και

(γ) να βεβαιώνεται ότι δεν συντρέχει περίπτωση αποκλεισμού ή απαλλαγής του μάρτυρα, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 285 και 286.

3. Η πρόταση μπορεί να γίνει και προφορικώς, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, εφόσον σε αυτήν παρίστανται όλοι οι διάδικοι και δεν αντιλέγουν.

4. Μάρτυρες δικαιούται να καλεί προς εξέταση και ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας. Για τον σκοπό αυτό η Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας ενημερώνει τουλάχιστον πέντε (5) ημέρες πριν από την πρώτη συζήτηση τη γραμματεία του δικαστηρίου, αναφέροντας στην πρόταση τα κατά την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου στοιχεία. Η πρόταση μπορεί να γίνει και προφορικά στο ακροατήριο, εφόσον παρίστανται όλοι οι διάδικοι και δεν αντιλέγουν.

Άρθρο 283 **Κλήση μάρτυρα**

1. Οι μάρτυρες καλούνται με πράξη του προέδρου του δικαστηρίου ή του ειδικώς ορισθέντος από αυτό εισηγητή δικαστή.

2. Η πράξη πρέπει να αναφέρει το θέμα της απόδειξης, το διάδικο που φέρει το βάρος, τον τόπο και το χρόνο διεξαγωγής της, το ονοματεπώνυμο, το επάγγελμα και τη διεύθυνση κατοικίας του μάρτυρα.

3. Η πράξη επιδίδεται στους μάρτυρες και στους διαδίκους σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 297.

4. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, οι οποίες αφορούν στην ιδιότητα ή στην κατάσταση του μάρτυρα, επιτρέπεται η εξέταση να γίνει από τον ειδικώς ορισθέντα εισηγητή δικαστή στην κατοικία ή στον τόπο της διαμονής του μάρτυρα. Για την εξέταση αυτήν καλούνται οι διάδικοι με ειδική πράξη του ορισθέντος εισηγητή δικαστή, η οποία επιδίδεται σε αυτούς σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 284 **Υποχρέωση και αντικείμενο μαρτυρίας**

1. Με την επιφύλαξη όσων ορίζονται στις διατάξεις του επόμενου άρθρου, η μαρτυρία ενώπιον του δικαστηρίου ή του ειδικώς ορισθέντος εισηγητή δικαστή είναι υποχρεωτική. Όποιος καλείται να εξεταστεί ως μάρτυρας οφείλει να προσέλθει και να καταθέσει για τα πραγματικά γεγονότα που γνωρίζει.

2. Αν ο μάρτυρας που έχει κληθεί νομίμως δεν εμφανιστεί αδικαιολογήτως ή αρνείται να ορκιστεί ή να καταθέσει, υπόκειται στις κυρώσεις του άρθρου 20.

Άρθρο 285 **Αποκλεισμός μαρτύρων**

1. Αποκλείεται να εξεταστούν ως μάρτυρες:

(α) πρόσωπα τα οποία όταν έγινε το πραγματικό γεγονός που πρέπει να αποδειχθεί δεν είχαν το αισθητήριο για να το αντιληφθούν ή δεν έχουν ικανότητα να ανακοινώσουν αυτό που αντιλήφθηκαν,

(β) πρόσωπα τα οποία όταν συνέβη το πραγματικό γεγονός που πρέπει να αποδειχθεί, βρίσκονταν σε κατάσταση ψυχικής ή διανοητικής διαταραχής που περιόριζε αποφασιστικά τη λειτουργία της κρίσης και της βούλησης τους ή που βρίσκονται σε μία τέτοια κατάσταση, όταν πρόκειται να εξετασθούν,

(γ) οι συγγενείς του ιδιώτη διαδίκου εξ αίματος ή εξ αγχιστείας έως και τον τρίτο βαθμό, κατευθείαν ή εκ πλαγίου, οι σύζυγοι και οι συνάψαντες σύμφωνο συμβίωσης και αν ακόμη έπαυσε να υφίσταται ο γάμος ή το σύμφωνο και

(δ) πρόσωπα που είναι δυνατόν να έχουν οποιοδήποτε συμφέρον από την έκβαση της δίκης.

2. Αποκλείεται επίσης να εξεταστούν ως μάρτυρες όσοι κατέχουν αξίωμα ή ασκούν λειτουργήματα ή επάγγελμα, για όσα θέματα τους έχουν εμπιστευτεί λόγω της ιδιότητάς τους αυτής, εφόσον η φύση των θεμάτων τούτων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, επιβάλλει την εχεμύθεια. Ο αποκλεισμός αυτός μπορεί να αρθεί αν το επιτρέψουν, τόσο εκείνος που τους εμπιστεύτηκε το σχετικό θέμα, όσο και αυτός στον οποίο αφορά στο αντίστοιχο απόρρητο. Η άρση του αποκλεισμού δεν ισχύει αν πρόκειται για κληρικούς, ως προς τα θέματα που τους έχουν εμπιστευτεί οι εξομολογηθέντες από αυτούς. Αν πρόκειται για δημόσιους υπαλλήλους ή υπαλλήλους οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, ο αποκλεισμός μπορεί να αρθεί μόνο ύστερα από σχετική έγγραφη άδεια του οικείου Υπουργού ή του αρμόδιου οργάνου του οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή του νομικού προσώπου.

Άρθρο 286 **Απαλλαγή μαρτύρων**

Απαλλάσσονται από την υποχρέωση να εξετασθούν ως μάρτυρες και έχουν το δικαίωμα να αρνηθούν την εξέτασή τους:

(α) τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του προηγούμενου άρθρου για όσα θέματα περιήλθαν σε γνώση τους κατά την άσκηση του αξιώματος ή του λειτουργήματος ή του επαγγέλματός τους ή συνιστούν επαγγελματικό ή καλλιτεχνικό τους απόρρητο και

(β) αυτός που καλείται να καταθέσει για ζητήματα τα οποία είναι δυνατόν να προκαλέσουν την ποινική δίωξη ή θίγουν την τιμή του ιδίου, του συζύγου ή του συνάψαντος με αυτόν σύμφωνο συμβίωσης, έστω και μετά τη λύση του γάμου ή του συμφώνου, ή συγγενών του εξ αίματος έως και τον τρίτο βαθμό.

Άρθρο 287 **Εξέταση λόγων αποκλεισμού ή απαλλαγής**

1. Πριν από την κύρια εξέταση του μάρτυρα προηγείται η προκαταρκτική εξέταση αυτού όπου ελέγχεται αν συντρέχει λόγος αποκλεισμού του. Τη συνδρομή λόγου απαλλαγής του επικαλείται ο ίδιος ο μάρτυρας.

2. Αν συντρέχει λόγος αποκλεισμού ή απαλλαγής του μάρτυρα, ο ειδικώς ορισθείς εισηγητής δικαστής δεν προχωρεί στην εξέτασή του. Το δικαστήριο, αν κρίνει αντιθέτως, διατάζει την εξέταση του μάρτυρα κατά την ενώπιόν του διαδικασία.

3. Κάθε διάδικος μπορεί να ζητήσει την εξαίρεση του μάρτυρα αν στο πρόσωπό του συντρέχει λόγος αποκλεισμού κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 285. Στην περίπτωση αυτήν, οφείλει να αποδείξει ενώπιον του δικαστηρίου ή του ειδικώς ορισθέντος εισηγητή δικαστή τη συνδρομή του λόγου αυτού.

4. Όσοι δεν έχουν συμπληρώσει το 14ο έτος της ηλικίας τους ή έχουν στερηθεί τα πολιτικά τους δικαιώματα λόγω ποινικής καταδίκης, εξετάζονται, αν η μαρτυρία τους κριθεί αναγκαία, χωρίς να δώσουν όρκο.

Άρθρο 288 **Διεξαγωγή της εξέτασης του μάρτυρα**

1. Το δικαστήριο ή ο ειδικώς ορισθείς από αυτό εισηγητής δικαστής επιβεβαιώνει αρχικά την ταυτότητα του προσώπου που εμφανίζεται ως μάρτυρας με

βάση ιδίως στοιχεία όπως το όνομα και το επώνυμο, τον τόπο που γεννήθηκε, την ηλικία, την κατοικία και το επάγγελμά του.

2. Πριν εξεταστεί ο μάρτυρας οφείλει να ορκισθεί, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 408 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως εκάστοτε ισχύει. Μετά τον όρκο, ο μάρτυρας ερωτάται για την τυχόν συγγενειά του με τους διαδίκους και για κάθε άλλο περιστατικό, το οποίο μπορεί να αποτελέσει λόγο να μη συνεχισθεί η εξέτασή του ή μπορεί να διαφωτίσει για τις σχέσεις του με τους διαδίκους και για την αξιοπιστία του.

3. Κάθε μάρτυρας εξετάζεται προφορικά και χωριστά από τους άλλους. Ο μάρτυρας μπορεί, κατά την κρίση του προέδρου του δικαστηρίου, να χρησιμοποιεί σημείωμα για να βοηθήσει τη μνήμη του. Ο μάρτυρας οφείλει να δηλώσει πώς έμαθε αυτά που καταθέτει και αν πρόκειται για γεγονότα για τα οποία δεν έχει άμεση αντίληψη, οφείλει να δηλώνει και το πρόσωπο από το οποίο πληροφορήθηκε όσα καταθέτει.

4. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου ή ο ορισθείς εισηγητής δικαστής μπορεί να απαγορεύει τις ερωτήσεις των διαδίκων ή των πληρεξουσίων τους προς τον μάρτυρα, αν κρίνει ότι είναι έκδηλα άσκοπες ή έξω από το θέμα, και κηρύσσει περατωμένη την εξέταση του μάρτυρα, όταν κρίνει ότι ο μάρτυρας κατέθεσε όσα γνωρίζει για τα αποδεικτέα πραγματικά περιστατικά.

5. Το δικαστήριο μπορεί να αποβάλει τον μάρτυρα, πριν από την εξέταση ή κατά τη διάρκειά της, αν κρίνει ότι η διανοητική του κατάσταση αποκλείει την ικανότητά του για μαρτυρία, ενώ ο ειδικώς ορισθείς εισηγητής δικαστής προβαίνει στην εξέταση του, εκθέτοντας συγχρόνως τις σχετικές με τη διανοητική αυτή κατάσταση παρατηρήσεις του.

6. Οι διάδικοι μπορούν να υποβάλλουν ερωτήσεις στον μάρτυρα ύστερα από άδεια αυτού που διεξάγει την εξέταση. Εξέταση μάρτυρα σε αντιπαράσταση με άλλο μάρτυρα ή διάδικο επιτρέπεται να γίνει, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, μόνο ενώπιον του δικαστηρίου ή του ειδικώς ορισθέντος εισηγητή δικαστή.

7. Όσα έγιναν κατά τη διεξαγωγή, καθώς και η όρκιση, η κατάθεση του μάρτυρα και οι τυχόν ενστάσεις των διαδίκων καταχωρίζονται στο πρακτικό ή την έκθεση, κατά περίπτωση.

Άρθρο 289

Συμπληρωματική εξέταση μαρτύρων

Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει να εξεταστεί εκ νέου ένας μάρτυρας αν αυτό χρειάζεται για να συμπληρωθεί ή να διευκρινιστεί η κατάθεση ή αν το δικαστήριο κρίνει ότι ο μάρτυρας αρνήθηκε αδικαιολόγητα να καταθέσει για ορισμένο θέμα. Στις περιπτώσεις αυτές δεν απαιτείται νέα όρκιση του μάρτυρα.

Άρθρο 290

Μαρτυρικές καταθέσεις

1. Οι μαρτυρικές καταθέσεις τις οποίες προσάγουν οι διάδικοι προαποδεικτικώς λαμβάνονται ενόρκως, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 287 παράγραφος 1 και 288 παράγραφοι 1, 2, και 5, ενώπιον του ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου της έδρας του δικαστηρίου ή της κατοικίας του μάρτυρα.

2. Ο διάδικος που επιδιώκει τη λήψη μαρτυρικής κατάθεσης κατά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο επιδίδει, δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες πριν από την κατάθεση, στους λοιπούς διαδίκους κλήση, η οποία αναφέρει το ένδικο

βοήθημα ή μέσο που αφορά η κατάθεση, τόπο, ημέρα και ώρα διεξαγωγής της, το ονοματεπώνυμο, το επάγγελμα και τη διεύθυνση της κατοικίας του μάρτυρα, καθώς και το θέμα της κατάθεσης.

3. Κατά την κατάθεση του μάρτυρα σύμφωνα με τα οριζόμενα στις προηγούμενες παραγράφους του άρθρου αυτού παρίστανται εφόσον το επιθυμούν οι διάδικοι, οι οποίοι επιτρέπεται να απευθύνουν ερωτήσεις προς αυτόν.

4. Μαρτυρική κατάθεση που δίδεται κατά παράβαση των προηγούμενων παραγράφων δεν λαμβάνεται υπόψη στο πλαίσιο της δίκης για την οποία δόθηκε ούτε ως μη πληρούν τους όρους του νόμου αποδεικτικό μέσο.

Κεφάλαιο 44

ΑΚΡΟΑΣΕΙΣ, ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ, ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Άρθρο 291

Ακρόαση υπηρεσιακών παραγόντων και εξηγήσεις διαδίκων

1. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την παροχή ανωμοτί εξηγήσεων ή πληροφοριών από υπηρεσιακούς παράγοντες ή και από τους ίδιους τους διαδίκους,

2. Η απόφαση για την εξέταση των προσώπων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο κοινοποιείται στους διαδίκους και την αρμόδια αρχή. Η εξέταση διεξάγεται σε ιδιαίτερη συζήτηση στο ακροατήριο ή ενώπιον μέλους του δικαστηρίου που ορίζεται για το σκοπό αυτό.

Άρθρο 292

Αποδοχή της αλήθειας πραγματικών περιστατικών

1. Η αποδοχή από διάδικο της αλήθειας πραγματικών περιστατικών με επιβλαβείς γι' αυτόν συνέπειες στην έκβαση της δίκης γίνεται εγγράφως ή προφορικά είτε ενώπιον του δικαστηρίου ή του ειδικώς ορισθέντος από αυτό εισηγητή δικαστή, είτε εξωδίκως. Σε περίπτωση προφορικής αποδοχής ενώπιον του δικαστηρίου ή του ειδικώς ορισθέντος εισηγητή δικαστή, η σχετική δήλωση καταχωρίζεται στα πρακτικά ή στην έκθεση, αντιστοίχως.

2. Η αποδοχή της προηγούμενης παραγράφου μπορεί να ανακληθεί για ουσιώδη πλάνη ως προς τα πράγματα, έως το πέρας της τελευταίας συζήτησης.

ΜΕΡΟΣ ΟΓΔΩΟ

Η ΠΕΡΑΤΩΣΗ

Κεφάλαιο 45

ΛΗΨΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Άρθρο 293

Σύνθεση του δικαστηρίου για την έκδοση της απόφασης

1. Η απόφαση εκδίδεται από τους δικαστές που μετείχαν στη σύνθεση του δικαστηρίου κατά τη συζήτηση. Όταν η συζήτηση γίνεται ενώπιον μονομελούς δικαστηρίου, η απόφαση εκδίδεται από τον δικαστή του δικαστηρίου αυτού.

2. Ανασυζήτηση της υπόθεσης γίνεται μόνο σε περίπτωση θανάτου ή αποχώρησης από την υπηρεσία του δικαστή που είχε μετάσχει στη συζήτηση της υπόθεσης ή άλλου σοβαρού λόγου. Ο δικαστής που είχε μετάσχει στη συζήτηση υπόθεσης υποχρεούται, και μετά την τυχόν επέλευση υπηρεσιακής του μεταβολής, να μετάσχει στη διαδικασία λήψης και έκδοσης της απόφασης με τον βαθμό που έφερε κατά τη συζήτηση.

3. Αν κωλύεται ή αποχωρήσει από την υπηρεσία ή αποβιώσει κάποιο μέλος της Ολομέλειας, από τα παρασπάντα κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, εγκύρως εκδίδεται η απόφαση από τα υπόλοιπα παρασπάντα κατά τη συζήτηση μέλη εφόσον ο αριθμός αυτών είναι επαρκής για τη συγκρότηση της Ολομέλειας. Ο αριθμός των μελών πρέπει πάντοτε να διατηρείται περιττός. Αν τα μέλη σχηματίζουν άρτιο αριθμό, αποχωρεί ο νεότερος Σύμβουλος και αν αυτός είναι εισηγητής στη δικάζόμενη υπόθεση, ο αμέσως αρχαιότερός του.

Άρθρο 294

Ανασυζήτηση

Εκτός από την περίπτωση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του προηγούμενου άρθρου, αν μετά τη συζήτηση της υπόθεσης καταστεί αδύνατη, για οποιοδήποτε λόγο, η έκδοση της απόφασης, η συζήτηση επαναλαμβάνεται κατόπιν ορισμού νέας δικασίμου και κοινοποίησης κλήσης προς συζήτηση.

Άρθρο 295

Τρόπος λήψης απόφασης

1. Για την έκδοση της απόφασης από πολυμελή σχηματισμό γίνεται διάσκεψη και ψηφοφορία.

2. Κατά τις διασκέψεις μπορεί παρίσταται και ο γραμματέας, αν τούτο κρίνεται αναγκαίο από τον πρόεδρο.

3. Οι πολυμελείς σχηματισμοί του δικαστηρίου αποφαίνονται κατά πλειοψηφία.

4. Κατά την ψηφοφορία ψηφίζει πρώτος ο εισηγητής, στη συνέχεια οι λοιποί κατά αντίστροφη σειρά σε σχέση με την αρχαιότητά τους, τελευταίος δε ψηφίζει αυτός που προεδρεύει στη διάσκεψη.

5. Αν κατά την ψηφοφορία σχηματισθούν περισσότερες από δύο γνώμες, και δεν σχηματίζεται έτσι πλειοψηφία, όσοι έχουν μεμονωμένη γνώμη ή τάχθηκαν υπέρ της ασθενέστερης οφείλουν να προσχωρήσουν σε μία από τις επικρατέστερες. Ο προεδρεύων στη διάσκεψη μπορεί πάντως να παρατείνει τη διάσκεψη ή να την επαναλάβει αν διαπιστώσει ότι οι γνώμες που έχουν σχηματισθεί είναι περισσότερες από δύο με μικρή αριθμητική διαφορά μεταξύ τους.

6. Πρακτικό διάσκεψης συντάσσεται μόνο σε όποια περίπτωση τούτο κρίνεται από το δικαστήριο αναγκαίο.

Άρθρο 296

Παραπομπή σε επταμελή σύνθεση Τμήματος

Αν κατά τη διάσκεψη Τμήματος διαπιστωθεί ότι αυτό φέρεται να λάβει απόφαση που είναι αντίθετη σε πρόσφατη προηγούμενη απόφασή του σχετικά με την ισχύ ή την έννοια διάταξης νόμου που εφαρμόζεται κυρίως σε υποθέσεις υπαγόμενες στην αρμοδιότητα του Τμήματος αυτού, τότε η υπόθεση παραπέμπεται για να εκδικασθεί σε νέα δικάσιμο κατά την οποία το Τμήμα συγκροτείται από τους τέσσερις αρχαιότερους Συμβούλους και τους δύο αρχαιότερους Παρέδρους που υπηρετούν σε αυτό. Η υπόθεση μπορεί να παραπεμφθεί στην επταμελή σύνθεση και λόγω της σπουδαιότητας που εμφανίζει, ιδίως όταν κατά την εκδίκασή της εξετάζεται για πρώτη φορά η έννοια ή το κύρος κρίσιμης διάταξης. Το Τμήμα με πενταμελή ή επταμελή σύνθεση μπορεί σε κάθε περίπτωση να παραπέμψει την υπόθεση στην Ολομέλεια.

Κεφάλαιο 46

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Άρθρο 297

Διατύπωση και δημοσίευση της απόφασης

1. Μετά τη λήψη της απόφασης ο δικαστής συντάσσει, χρονολογεί και υπογράφει την απόφαση.

2. Σε δίκες ενώπιον πολυμελών δικαστικών σχηματισμών, με το πέρας της ψηφοφορίας συντάσσεται από τον εισηγητή δικαστή σχέδιο της απόφασης, που περιλαμβάνει το αιτιολογικό και το διατακτικό αυτής, το οποίο χρονολογείται και υπογράφεται από τον πρόεδρο και τον εισηγητή.

3. Από το κατά τις παραγράφους 1 και 2 σχέδιο δημοσιεύεται η απόφαση σε δημόσια συνεδρίαση του σχηματισμού που έλαβε την απόφαση. Η απόφαση μπορεί να δημοσιευτεί και από δικαστές που δεν μετείχαν στη συζήτηση. Όταν το Τμήμα που έλαβε την απόφαση δεν συνεδριάζει, επιτρέπεται η δημοσίευση της απόφασης και κατά τη συνεδρίαση άλλου Τμήματος.

4. Η δημοσίευση της απόφασης βεβαιώνεται στο τέλος αυτής από τον προεδρεύοντα στη συνεδρίαση και τον γραμματέα.

5. Οι αποφάσεις του δικαστηρίου κοινοποιούνται στους διαδίκους και στον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας με επιμέλεια της γραμματείας αυτού.

Άρθρο 298 **Περιεχόμενο της απόφασης**

Η απόφαση πρέπει να αναφέρει:

(α) τη σύνθεση του δικαστηρίου και, αν πρόκειται για πολυμελείς δικαστικούς σχηματισμούς, το όνομα του εισηγητή δικαστή, το όνομα του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας, καθώς και το όνομα του γραμματέα,

(β) το ονοματεπώνυμο, το πατρώνυμο και την κατοικία των διαδίκων, των νομίμων αντιπροσώπων και των πληρεξουσίων αυτών και αν διάδικοι είναι νομικά πρόσωπα την επωνυμία τους και τη διεύθυνση της έδρας τους, με αναφορά για το αν παραστάθηκαν,

(γ) σύντομη περίληψη του αντικειμένου της δίκης,

(δ) μνεία του περιεχομένου της γνώμης του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας,

(ε) το αιτιολογικό, στο οποίο καταχωρίζεται και η γνώμη της μειοψηφίας, καθώς και το διατακτικό της απόφασης και

(στ) μνεία της δημοσίευσης της απόφασης.

Άρθρο 299 **Ανυπόστατη απόφαση**

1. Απόφαση που φέρει τα εξωτερικά χαρακτηριστικά δικαστικής απόφασης είναι ανυπόστατη:

(α) αν πρόσωπο το οποίο μετείχε στο δικαστήριο που την εξέδωσε δεν είχε τη δικαστική ιδιότητα, ή

(β) αν το δικαστήριο που την εξέδωσε δεν είχε την προς τούτο δικαιοδοσία, ή

(γ) αν αυτή δεν δημοσιεύτηκε, ή

(δ) αν εκδόθηκε κατά ανύπαρκτου φυσικού ή νομικού προσώπου, ή

(ε) αν εκδόθηκε κατά προσώπου που είχε το προνόμιο της ετεροδικίας.

2. Το ανυπόστατο της απόφασης ερευνάται από το δικαστήριο και αυτεπαγγέλτως, μπορεί δε να προβληθεί, με ένσταση, σε κάθε στάση της δίκης.

3. Αν η απόφαση δεν έχει προσβληθεί με ένδικο μέσο, η αναγνώριση του ανυπόστατου αυτής μπορεί να επιδιωχθεί με αυτοτελή αίτηση προς το δικαστήριο, κατά την εκδίκαση της οποίας εφαρμόζονται αναλόγως όσα ισχύουν για την αναγνωριστική αγωγή.

Κεφάλαιο 47 **ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ**

Άρθρο 300 **Οριστικές και μη οριστικές αποφάσεις**

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 5 του άρθρου 100 και της παραγράφου 7 του άρθρου 105 οι αποφάσεις που αποφαίνονται οριστικά σε κύρια ή παρεμπίπτουσα αίτηση δεν μπορούν μετά τη δημοσίευσή τους να ανακαλούνται από το δικαστήριο που τις εξέδωσε.

2. Κάθε άλλη απόφαση του δικαστηρίου που εκδίδεται, είτε για τη συμπλήρωση του αποδεικτικού υλικού είτε για την εν γένει πρόοδο της δίκης (μη οριστική απόφαση), μπορεί να ανακληθεί ολικώς ή μερικώς.

Άρθρο 301 **Ισχύς αποφάσεων**

1. Οι αποφάσεις, με τις οποίες απαγγέλλεται η ακύρωση ή η τροποποίηση εκτελεστής ατομικής διοικητικής πράξης ή η ακύρωση παράλειψης οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας, ισχύουν έναντι όλων.

2. Σε περίπτωση πρότυπης δίκης ή δίκης επί παραπομπής ζητήματος στην Ολομέλεια ή δίκης επί προδικαστικού ερωτήματος, η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου μπορεί να ορίσει, ύστερα από αίτημα του Δημοσίου ή διαδίκου ή παρεμβάντος ή και οίκοθεν, ότι τα αποτελέσματα της απόφασής της επέρχονται από χρονικό σημείο μεταγενέστερο του χρόνου έκδοσης ή διενέργειας της επίδικης πράξης ή παράλειψης, αλλά πάντως προγενέστερο του χρόνου δημοσίευσης της απόφασης αυτής. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται εφόσον η κρίση της Ολομέλειας για το νομικό ζήτημα που ήχθη ενώπιόν της είναι αντίθετη σε προηγούμενη νομολογία του δικαστηρίου ή σε γνωμοδότηση που έχει εκδοθεί κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 73 του Συντάγματος ή εφόσον μπορούσε να προκληθεί δικαιολογημένη αμφιβολία σχετικώς με τα όρια του επιτρεπτού που ετίθεντο σε προηγούμενη νομολογία ή γνωμοδότηση, συντρέχουν δε όλως εξαιρετικές περιστάσεις που δικαιολογούν τον χρονικό αυτό περιορισμό, ιδίως όταν διαπιστώνεται αιτιολογημένως ότι αν δεν περιορισθούν χρονικώς τα αποτελέσματα της απόφασης υφίσταται σοβαρός κίνδυνος δημοσίου συμφέροντος ή βεβαιότητα ανατροπής παγιωμένων καταστάσεων ή δικαιωμάτων καλόπιστων τρίτων. Η Ολομέλεια μπορεί να αποφασίσει τη διεξαγωγή ειδικής συζήτησης στο ακροατήριο πριν λάβει την απόφασή της επί του ανωτέρω ζητήματος.

Άρθρο 302 **Εκτελεστότητα αποφάσεων**

1. Με την επιφύλαξη άλλων ειδικότερων διατάξεων, οι οριστικές αποφάσεις των Τμημάτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου επιφέρουν αμέσως τις έννομες συνέπειες που προβλέπονται στο διατακτικό τους.

2. Τα ποσά που καταλογίζονται με αποφάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του κώδικα είσπραξης δημοσίων εσόδων.

Άρθρο 303 **Δεδικασμένο**

1. Οι οριστικές αποφάσεις των Τμημάτων, που δεν υπόκεινται σε ανακοπή ερημοδικίας, είναι τελεσίδικες και αποτελούν δεδικασμένο.

2. Το δεδικασμένο εκτείνεται στο ουσιαστικό και δικονομικό ζήτημα που κρίθηκε, η εξέταση του οποίου υπάγεται στη δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εφόσον τούτο τελεί σε άμεση και αναγκαία συνάρτηση προς το συμπέρασμα που έγινε δεκτό. Δεδικασμένο δημιουργείται, επίσης, και όταν το κατά την προηγούμενη περίοδο ζήτημα κρίθηκε παρεμπιπτόντως, αν το δικαστήριο είχε δικαιοδοσία να το κρίνει, και εφόσον η απόφασή του γι' αυτό ήταν αναγκαία προκειμένου τούτο να αποφανθεί για το κύριο ζήτημα.

3. Το δεδικασμένο εκτείνεται στις ενστάσεις οι οποίες, είτε ύστερα από προβολή τους είτε αυτεπαγγέλτως, εξετάστηκαν ή έπρεπε να εξεταστούν από το δικαστήριο, καθώς και σε εκείνες οι οποίες δεν ήταν δυνατόν να εξεταστούν από αυτό αυτεπαγγέλτως, αλλά, αν και μπορούσαν να προβληθούν, δεν προβλήθηκαν. Οι

τελευταίες αυτές ενστάσεις δεν καλύπτονται από το δεδικασμένο αν στηρίζονται σε αυτοτελές δικαίωμα, η ικανοποίηση του οποίου μπορεί να επιδιωχθεί με την άσκηση ευθέως του οικείου ένδικου βοηθήματος.

4. Δεδικασμένο υφίσταται μεταξύ των αυτών διαδίκων με την αυτή ιδιότητα μόνο για το δικαίωμα που κρίθηκε και εφόσον πρόκειται για το ίδιο αντικείμενο και την ίδια ιστορική και νομική αιτία. Το δεδικασμένο ισχύει υπέρ και κατά αυτών που έγιναν, κατά τη διάρκεια της δίκης ή μετά το πέρας της, καθολικοί ή ειδικοί διάδοχοι διαδίκου, εκτείνεται δε και σε εκείνους από τους οποίους, σύμφωνα με τον νόμο, μπορεί να αξιωθεί η εκπλήρωση της σχετικής υποχρέωσης. Το δεδικασμένο που ισχύει για τον πρωτοφειλέτη καλύπτει και τον εγγυητή, και το αντίστροφο. Το δεδικασμένο που ισχύει για το νομικό πρόσωπο εκτείνεται και στα μέλη του.

Άρθρο 304 **Υποχρέωση συμμόρφωσης**

1. Οι διοικητικές αρχές οφείλουν, με θετικές ενέργειες ή με αποχή από κάθε αντίθετη ενέργεια, να συμμορφώνονται προς τις αποφάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 3068/2002.

2. Η αρμοδιότητα για τη λήψη των μέτρων για τη συμμόρφωση της διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις, που προβλέπονται στο άρθρο 3 του ν. 3068/2002 και στις διατάξεις των κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδιδόμενων νομοθετημάτων, ανατίθεται στο τριμελές συμβούλιο, που συγκροτείται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του άρθρου 2 του ίδιου νόμου και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδιδόμενων νομοθετημάτων.

3. Η παράλειψη διοικητικής αρχής προς συμμόρφωση σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1, έχει ως συνέπεια, για τον παραβάτη, εκτός από την κατ' άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα ποινική του δίωξη, και την προσωπική του ευθύνη προς αποζημίωση, συνιστά δε ιδιαίτερο πειθαρχικό παράπτωμα για κάθε αρμόδιο υπάλληλο σύμφωνα με το άρθρο 5 του ν. 3068/2002.

Άρθρο 305 **Αναγκαστική εκτέλεση**

1. Οι τελεσίδικες καταψηφιστικές αποφάσεις, οι οποίες εκδίδονται για διαφορές που άγονται προς επίλυση με την άσκηση αγωγής, αποτελούν τίτλο εκτελεστό.

2. Ως προς το επιτρεπτό της αναγκαστικής εκτέλεσης των κατά την προηγούμενη παράγραφο καταψηφιστικών αποφάσεων και τη διαδικασία της εκτέλεσής τους, εφαρμόζονται αναλόγως οι εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις για την αναγκαστική εκτέλεση των καταψηφιστικών αποφάσεων των πολιτικών δικαστηρίων. Αρμόδιο για την εκδίκαση των αντιρρήσεων κατά της διαδικασίας της εκτέλεσης στην περίπτωση αυτή είναι το Τμήμα που εξέδωσε την απόφαση βάσει της οποίας επισπεύδεται η εκτέλεση.

3. Αν πρόκειται για καταψηφιστικές αποφάσεις υπέρ του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, εφαρμογή έχουν οι εκάστοτε ισχύουσες σχετικές διατάξεις του κώδικα είσπραξης δημοσίων εσόδων σε συνδυασμό προς την ειδική νομοθεσία που διέπει κάθε νομικό πρόσωπο.

4. Οι τελεσίδικες αναγνωριστικές αποφάσεις καθίστανται καταψηφιστικές με πράξη του προέδρου του δικαστηρίου που τις εξέδωσε, εφόσον καταβληθεί το προβλεπόμενο τέλος δικαστικού ενσήμου.

Κεφάλαιο 48 **ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ**

Άρθρο 306 **Λόγοι κατάργησης της δίκης**

Η δίκη καταργείται αν πριν από το πέρας της πρώτης συζήτησης:

- (α) εκλείψει το αντικείμενό της,
- (β) υποβληθεί παραίτηση από το ένδικο βοήθημα ή μέσο,
- (γ) συντρέξουν οι προϋποθέσεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 5 του άρθρου 54,
- (δ) υποβληθεί δήλωση του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας ότι αποσύρει την υποστήριξη ενδίκου βοηθήματος ή μέσου που έχει ασκήσει, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 81 και δεν επακολουθήσει δήλωση του διαδίκου υπέρ του οποίου ενήργησε ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας ότι επιθυμεί να συνεχισθεί η δίκη,
- (ε) επιτευχθεί δικαστικός συμβιβασμός, κατά τις κείμενες διατάξεις για το Δημόσιο, τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου,
- (στ) ανακληθεί οριστικά χωρίς να αντικατασταθεί ή αν ακυρωθεί η προσβαλλόμενη διοικητική πράξη από τη διοίκηση, ή αν η προσβαλλόμενη πράξη παύσει να ισχύει για οποιονδήποτε λόγο μετά την άσκηση του ενδίκου βοηθήματος και μέχρι την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης.

Άρθρο 307 **Επέλευση της κατάργησης της δίκης**

1. Η κατάργηση διαπιστώνεται με απόφαση του δικαστηρίου, κατόπιν γνώμης του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας. Στις περιπτώσεις β' και ε' της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, η απόφαση μπορεί να ληφθεί στην έδρα, διατυπώνεται δε συνοπτικά στα πρακτικά της συζήτησης και δημοσιεύεται στην ίδια συνεδρίαση. Αν η έγγραφη δήλωση παραίτησης ή το έγγραφο συμβιβασμού κατατεθεί στη γραμματεία του δικαστηρίου πριν να οριστεί δικάσιμος, ο πρόεδρος του δικαστηρίου, με πράξη του, κάνει δεκτή την παραίτηση ή το συμβιβασμό. Μπορεί πάντως, αν αμφιβάλλει, να εισαγάγει την υπόθεση στο ακροατήριο.

2. Σε περίπτωση που παύσει η ισχύς της προσβαλλόμενης πράξης, σύμφωνα με την περίπτωση στ' της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, ο διάδικος που άσκησε το ένδικο βοήθημα μπορεί να ζητήσει τη συνέχιση της δίκης, εφόσον επικαλείται ιδιαίτερο έννομο συμφέρον.

ΜΕΡΟΣ ΕΝΑΤΟ

Η ΔΑΠΑΝΗ

Κεφάλαιο 49

ΤΑ ΠΑΡΑΒΟΛΑ

Άρθρο 308

Υποχρέωση καταβολής παραβόλου για την άσκηση ένδικου βοηθήματος ή μέσου

1. Για το παραδεκτό των ένδικων βοηθημάτων και μέσων πρέπει, έως την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης, να προσκομισθεί το προβλεπόμενο από τις οικείες διατάξεις αποδεικτικό καταβολής παραβόλου. Πριν από τον προσδιορισμό δικασίμου από τον πρόεδρο του δικαστηρίου, η γραμματεία του δικαστηρίου ελέγχει αν έχει προσκομισθεί το ως άνω αποδεικτικό. Αν διαπιστωθεί ότι δεν έχει προσκομισθεί ή ότι εκείνο που προσκομίσθηκε υπολείπεται του προβλεπόμενου στο επόμενο άρθρο, η γραμματεία ενημερώνει τον υπόχρεο για την υποχρέωση προσκόμισης ή συμπλήρωσής του, μέχρι την πρώτη επ' ακροατηρίου συζήτηση της υπόθεσης, με σχετικό σημείωμα που επιδίδεται σ' αυτόν μαζί με την κλήση για συζήτηση και αναφέρεται στη έκθεση που συντάσσεται για την επίδοση της κλήσης. Αν μέχρι την πρώτη επ' ακροατηρίου συζήτηση δεν προσκομισθεί το σχετικό αποδεικτικό, το Δικαστήριο, κατόπιν αίτησης του υποχρέου προς τούτο διαδίκου, μπορεί να του χορηγήσει προθεσμία για την προσκόμισή του. Αν εντός της ανωτέρω προθεσμίας δεν προσκομισθεί το αποδεικτικό καταβολής παραβόλου, το ένδικο βοήθημα ή μέσο απορρίπτεται.

2. Σε περίπτωση άσκησης κοινού ένδικου βοηθήματος ή μέσου από περισσότερους, ο καθένας καταβάλλει το προβλεπόμενο πάγιο παράβολο. Σε περίπτωση άσκησης κοινού ένδικου βοηθήματος ή μέσου από συνδικαιούχους συνταξιοδοτικού δικαιώματος, καταβάλλεται ένα μόνο κοινό παράβολο. Σε περίπτωση χρηματικής διαφοράς, αν η απαίτηση ή οφειλή είναι εις ολόκληρον, καταβάλλεται από όλους μαζί ένα μόνο παράβολο, ενώ αν η απαίτηση ή οφειλή είναι διαιρετή, καταβάλλεται από τον καθένα το αναλογούν σε αυτόν παράβολο.

3. Δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου για την αγωγή, καθώς και για ένδικο βοήθημα ή μέσο που ασκείται από το Δημόσιο, τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας και κάθε άλλο πρόσωπο που ο νόμος ορίζει.

Άρθρο 309

Ύψος του παραβόλου

1. Το παράβολο ορίζεται για:
 - (α) τις εφέσεις στις συνταξιοδοτικές διαφορές σε πενήντα (50) ευρώ,
 - (β) τις εφέσεις κατά καταλογιστικών πράξεων και τις εφέσεις σε χρηματικού αντικειμένου διαφορές σε ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) του αμφισβητούμενου ποσού, χωρίς τις τυχόν προσαυξήσεις,
 - (γ) τις αιτήσεις αναίρεσης σε εκατόν πενήντα (150) ευρώ,

(δ) τις αιτήσεις παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας, τις ανακοπές ερημοδικίας, τις τριτανακοπές τις αιτήσεις διόρθωσης ή ερμηνείας, τις αιτήσεις αναθεώρησης και τις αιτήσεις επανάληψης της διαδικασίας σε είκοσι πέντε (25) ευρώ,

(ε) τις αιτήσεις για δίκαιη ικανοποίηση σε εκατό (100) ευρώ,

(στ) τις ανακοπές κατά της εκτέλεσης σε εκατό (100) ευρώ,

(ζ) τις αιτήσεις ανάκλησης κατά των πράξεων των Κλιμακίων Προσυμβατικού Ελέγχου ή των πράξεων επί του προσυμβατικού ελέγχου των Επιτρόπων του Ελεγκτικού Συνεδρίου σε εκατό (100) ευρώ και

(η) τις αιτήσεις αναθεώρησης κατά των αποφάσεων που εκδίδονται επί των αιτήσεων ανάκλησης του προηγούμενου εδαφίου σε εκατόν πενήντα (150) ευρώ.

2. Το αναλογικό παράβολο που προβλέπεται στην περίπτωση β' της προηγούμενης παραγράφου δεν μπορεί να είναι κατώτερο των πενήντα (50) ευρώ ούτε ανώτερο των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ. Αν υπερβαίνει το ποσό των χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ καταβάλλεται το ποσό αυτό και το τυχόν επιπλέον οφειλόμενο παράβολο καταλογίζεται με την απόφαση, σε περίπτωση απόρριψης ή μερικής παραδοχής του ένδικου βοήθηματος ή μέσου.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μπορεί να αναπροσαρμόζονται τα ποσά ή τα ποσοστά των παραβόλων.

Άρθρο 310

Απόδοση και επιστροφή του παραβόλου

1. Το παράβολο, αν το ένδικο βοήθημα ή μέσο γίνει δεκτό ή υποβληθεί παραίτηση ή καταργηθεί η δίκη για οποιονδήποτε λόγο, αποδίδεται σε αυτόν που το κατέβαλε, ενώ αν απορριφθεί, καταπίπτει υπέρ του Δημοσίου. Το αναλογικό παράβολο αποδίδεται στον διάδικο κατά το μέρος που γίνεται δεκτό το ένδικο βοήθημα ή μέσο που έχει ασκήσει. Οι έννομες συνέπειες των προηγούμενων εδαφίων επέρχονται ακόμη και αν δεν υπάρχει σχετική ρητή διάταξη στην απόφαση. Αν το ένδικο βοήθημα ή μέσο γίνει δεκτό εν μέρει, το καταβληθέν πάγιο παράβολο αποδίδεται κατά ένα μέρος του, το οποίο καθορίζεται κατά την κρίση του δικαστηρίου.

2. Το δικαστήριο μπορεί, εκτιμώντας τις περιστάσεις, να διατάξει την απόδοση του παραβόλου ακόμη και όταν απορρίπτεται το ένδικο βοήθημα ή μέσο. Επίσης, μπορεί να διατάξει τον διπλασιασμό του παραβόλου αν το ένδικο βοήθημα ή μέσο είναι προδήλως απαράδεκτο ή προδήλως αβάσιμο. Στην περίπτωση αυτή, το επιπλέον ποσό που καταλογίζεται εισπράττεται κατά τις διατάξεις του κώδικα είσπραξης δημόσιων εσόδων. Προς τούτο, ο γραμματέας του δικαστηρίου αποστέλλει, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, αντίγραφο της απόφασης στην αρμόδια δημόσια οικονομική υπηρεσία.

3. Αν, σε συγκεκριμένη περίπτωση, καταβλήθηκε παράβολο χωρίς να υπάρχει κατά νόμο υποχρέωση προς τούτο ή μεγαλύτερο του προβλεπόμενου από τις οικείες διατάξεις, διατάσσεται με την απόφαση, και ανεξάρτητα από την έκβαση της δίκης, η επιστροφή αυτού στο σύνολό του ή κατά το υπερβάλλον του νομίμου τμήμα αυτού, αντίστοιχα.

Άρθρο 311 **Ειδικό παράβολο επί αιτήματος αναβολής**

1. Σε περίπτωση υποβολής αιτήματος αναβολής, κατά τις διατάξεις του άρθρου 238, ο διάδικος καταβάλλει παράβολο υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.) ποσού πενήντα (50) ευρώ, ενώπιον του Τμήματος και εβδομήντα (70) ευρώ, ενώπιον της Ολομέλειας.

2. Σε κοινό αίτημα αναβολής περισσότερων διαδίκων, καταβάλλεται ένα παράβολο, το οποίο επιμερίζεται ισομερώς. Δεν υπέχουν υποχρέωσης καταβολής παραβόλου ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας, το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και κάθε άλλο πρόσωπο που ο νόμος ορίζει.

3. Δεν καταβάλλεται παράβολο σε περίπτωση αποχής των δικηγόρων.

4. Το παράβολο επιστρέφεται, αν το αίτημα της αναβολής απορριφθεί από το δικαστήριο.

5. Το δικαστήριο, με απόφαση που καταχωρίζεται στα πρακτικά, μπορεί να επιδικάσει δικαστικά έξοδα ύψους εκατό (100) έως πεντακοσίων (500) ευρώ σε βάρος εκείνου που ζήτησε την αναβολή, μετά από αίτημα του αντιδίκου του.

Κεφάλαιο 50 **ΤΕΛΗ**

Άρθρο 312 **Τέλη**

1. Στις δίκες ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου εφαρμόζονται οι εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις, με τις οποίες επιβάλλονται ειδικά τέλη και ένσημα για τα διαδικαστικά έγγραφα και πράξεις και γενικά τη διαδικασία έως τη δημοσίευση και την επίδοση της απόφασης.

2. Τέλη δεν οφείλονται επί των, μετά από παραπομπή της Ολομέλειας, εκδικαζόμενων από τα Τμήματα υποθέσεων, καθώς και σε υποθέσεις για τις οποίες εκδόθηκε προδικαστική απόφαση.

Άρθρο 313 **Τέλος δικαστικού ενσήμου**

1. Για το παραδεκτό της κατανηφιστικής αγωγής, είτε αυτή ασκείται αυτοτελώς είτε σωρευτικώς με έφεση, καθώς και για το παραδεκτό της αντίστοιχης κύριας παρέμβασης, καταβάλλεται το τέλος δικαστικού ενσήμου που προβλέπεται από τον ν. Γ'ΟΗ'(αριθ.3978) της 7 Ιαν. 1912 περί δικαστικών ενσήμων, όπως εκάστοτε ισχύει.

2. Προκειμένου για απαιτήσεις συνταξιοδοτικής φύσης, έστω και αν βασίζονται σε παράνομες πράξεις ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις, δεν καταβάλλεται τέλος δικαστικού ενσήμου για το αίτημα της αγωγής ή της κύριας παρέμβασης μέχρι του ποσού των έξι χιλιάδων (6.000) ευρώ.

3. Το τέλος δικαστικού ενσήμου καταβάλλεται έως την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης. Αν έως τότε δεν καταβληθεί και, αφού προηγηθεί η διαδικασία που

προβλέπεται στο άρθρο 237, η αγωγή ή η κύρια παρέμβαση απορρίπτονται ως απαράδεκτες.

4. Σε περίπτωση καταβολής δικαστικού ενσήμου, χωρίς να υπάρχει κατά νόμο υποχρέωση προς τούτο, ανεξάρτητα από την έκβαση της δίκης, διατάσσεται με την απόφαση η επιστροφή του.

Κεφάλαιο 51 **ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΕΞΟΔΩΝ**

Άρθρο 314 **Καταλογισμός**

1. Τα δικαστικά έξοδα καταλογίζονται σε βάρος του διαδίκου που ηττάται. Αν οι ηττώμενοι είναι περισσότεροι, ο καταλογισμός γίνεται κατά ίσα μέρη, ενώ, αν είναι περισσότεροι αυτοί που νίκησαν, η απόδοση των δικαστικών εξόδων γίνεται συμμετρως, προς τον καθένα χωριστά. Στις περιπτώσεις του προηγούμενου εδαφίου το δικαστήριο μπορεί, εκτιμώντας τις περιστάσεις, να κατανείμει με διαφορετικό τρόπο τα έξοδα.

2. Σε περίπτωση μερικής νίκης και μερικής ήττας, τα δικαστικά έξοδα συμψηφίζονται ανάμεσα στους διαδίκους. Η μερική νίκη και η μερική ήττα κρίνονται αναφορικά με την απόρριψη ή αποδοχή του κύριου αιτήματος της αίτησης δικαστικής προστασίας. Η απόρριψη παρεπόμενου ή επικουρικού αιτήματος ενώ το κύριο αίτημα γίνεται δεκτό δεν έχει συνέπειες για την εφαρμογή της διάταξης αυτής.

3. Στην περίπτωση μερικής νίκης και μερικής ήττας τα τέλη που προκαταβλήθηκαν βαρύνουν όλους τους διαδίκους, καταλογιζόμενα αναλόγως. Το δικαστήριο μπορεί, σε κάθε περίπτωση, εκτιμώντας τις περιστάσεις, να απαλλάξει εν όλω ή εν μέρει τον ηττώμενο διάδικο από τα δικαστικά έξοδα.

4. Το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει το σύνολο των εξόδων σε βάρος του ενός μόνο διαδίκου, αν το μέρος που απορρίφθηκε από την αίτηση του άλλου διαδίκου είναι ελάχιστο και αυτός δεν έδωσε αφορμή για να αυξηθούν τα έξοδα ή αν ο καθορισμός του μεγέθους της απαίτησης είχε εξαρτηθεί από την κρίση του δικαστή ή από την εκτίμηση πραγματογνωμόνων, ενώ, σε κάθε περίπτωση, εκτιμώντας τις περιστάσεις, μπορεί να συμψηφίσει τα δικαστικά έξοδα ανάμεσα στους διαδίκους.

5. Σε περίπτωση άσκησης κύριας ή πρόσθετης παρέμβασης, εφαρμόζονται αναλόγως όσα ορίζονται στην παράγραφο 1. Κατά την εφαρμογή της διάταξης αυτής, ισχύει για τον παρεμβαίνοντα ό,τι και για τον αρχικό διάδικο.

6. Αν η δίκη καταργηθεί για οποιονδήποτε λόγο δεν καταλογίζονται δικαστικά έξοδα.

Άρθρο 315 **Καταλογιζόμενα δικαστικά έξοδα**

Υπέρ του διαδίκου που νίκησε καταλογίζονται εις βάρος του διαδίκου που ηττήθηκε και διατάσσεται η απόδοση των δικαστικών εξόδων που ήταν απαραίτητα για τη διεξαγωγή της δίκης και ιδίως:

(α) τα κατά το άρθρο 312 τέλη,

(β) το κατά το άρθρο 313 τέλος δικαστικού ενσήμου,

(γ) η αμοιβή του πληρεξουσίου δικηγόρου, όπως η αμοιβή αυτή ορίζεται, για κάθε περίπτωση, από την εκάστοτε ισχύουσα διατίμηση του Κώδικα των Δικηγόρων, του δικαστικού επιμελητή και του τεχνικού συμβούλου,

(δ) οι δαπάνες της αποδεικτικής διαδικασίας, όπως τα ποσά που καταβλήθηκαν στους μάρτυρες για έξοδα και αποζημίωση, στους πραγματογνώμονες για έξοδα και αμοιβή, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατιμήσεις, καθώς και για την προσαγωγή άλλων αποδεικτικών μέσων.

Άρθρο 316

Αίτημα για καταβολή και εκκαθάριση δικαστικών εξόδων

1. Για την εκκαθάριση των ποσών των αποδοτέων δικαστικών εξόδων απαιτείται να υποβληθεί και να επισυναφθεί στη δικογραφία, το αργότερο έως την προτεραία της πρώτης συζήτησης, αναλυτικός κατάλογος αυτών. Έως το πέρας της πρώτης συζήτησης, ο αντίδικος εκείνου που υπέβαλε τον κατάλογο μπορεί να διατυπώσει τις τυχόν σχετικές παρατηρήσεις του. Κατά την εκκαθάριση των εξόδων, αρκεί η πιθανολόγηση. Υποβολή καταλόγου δεν απαιτείται για την αμοιβή του πληρεξουσίου δικηγόρου.

2. Τα δικαστικά έξοδα καθορίζονται και καταλογίζονται με την οριστική απόφαση και μόνο εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα, το οποίο μπορεί να υποβληθεί με το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο ή με το δικόγραφο των πρόσθετων λόγων ή με υπόμνημα που κατατίθεται έως την προτεραία της πρώτης συζήτησης. Η απόφαση, ως προς το κεφάλαιο των δικαστικών εξόδων, δεν υπόκειται αυτοτελώς σε ένδικα μέσα, πλην της αίτησης διόρθωσης ή ερμηνείας. Αν η απόφαση δεν διαλαμβάνει διάταξη για τα δικαστικά έξοδα, ο διάδικος που είχε υποβάλει σχετικό αίτημα μπορεί να ζητήσει, από το ίδιο δικαστήριο, να αποφανθεί για το αίτημά του αυτό, υποβάλλοντας προς τούτο σχετική αίτηση, η οποία και εκδικάζεται κατά τις διατάξεις του άρθρου 188 και της παραγράφου 1 του άρθρου 191, αναλόγως εφαρμοζόμενες.

Κεφάλαιο 52

ΕΥΕΡΓΕΤΗΜΑΤΑ ΠΕΝΙΑΣ

Άρθρο 317

Απαλλαγή από το παράβολο και άλλες ανάλογες δαπάνες

1. Ο διάδικος μπορεί να απαλλαγεί από την προκαταβολή του παραβόλου, του τέλους δικαστικού ενσήμου και των λοιπών τελών, αν αποδεικνύεται ότι η προκαταβολή αυτή δημιουργεί κίνδυνο περιορισμού των απαραίτητων μέσων για τη διατροφή του ίδιου και της οικογένειάς του.

2. Η απαλλαγή αυτή μπορεί να χορηγηθεί και σε νομικά πρόσωπα που δεν επιδιώκουν κερδοσκοπικό σκοπό, καθώς και σε ενώσεις προσώπων που έχουν την ικανότητα να είναι διάδικοι αν αποδεικνύουν ότι με την προκαταβολή του πιο πάνω ποσού, καθίσταται αδύνατη ή ιδιαίτερος προβληματική η εκπλήρωση του σκοπού τους.

3. Για τη χορήγηση του ευεργετήματος συνεκτιμάται αν το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα του αιτούντος υπερβαίνει τα δύο τρίτα των κατώτατων ετήσιων ατομικών αποδοχών που προβλέπει η Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση

Εργασίας. Σε περίπτωση ενδοοικογενειακής διαφοράς ή διένεξης, δεν λαμβάνεται υπόψη το εισόδημα εκείνου με τον οποίο υπάρχει η διαφορά ή διένεξη.

Άρθρο 318 **Ισχύς των απαλλαγών**

1. Το κατά την προηγούμενη παράγραφο ευεργέτημα χορηγείται για συγκεκριμένη δίκη, ισχύει δε χωριστά για κάθε βαθμό δικαιοδοσίας.

2. Το ευεργέτημα παύει να ισχύει με το θάνατο του φυσικού προσώπου ή με τη διάλυση του νομικού προσώπου ή της ένωσης προσώπων.

Άρθρο 319 **Διαδικασία χορήγησης**

1. Το ευεργέτημα παρέχεται ύστερα από αίτηση του διαδίκου. Η αίτηση αναφέρει συνοπτικά το αντικείμενο της δίκης και τα στοιχεία που βεβαιώνουν τη συνδρομή των προϋποθέσεων για τη χορήγηση του ευεργετήματος.

2. Στην αίτηση επισυνάπτονται τα αναγκαία αποδεικτικά της οικονομικής κατάστασης, ιδίως δε αντίγραφο φορολογικής δήλωσης ή βεβαίωση του εφόρου ότι δεν υποχρεούται σε υποβολή δήλωσης, αντίγραφο δήλωσης περιουσιακής κατάστασης, εκκαθαριστικού σημειώματος, αριθμού φορολογικού μητρώου, βεβαιώσεις υπηρεσιών κοινωνικής πρόνοιας, ένορκες βεβαιώσεις.

3. Η υποβολή της αίτησης διακόπτει την προθεσμία για την άσκηση του οικείου ένδικου βοηθήματος ή μέσου, η οποία αρχίζει από την επομένη της κοινοποίησης της απόφασης επ' αυτής στον αιτούντα. Σε περίπτωση ήδη εκκρεμούς ένδικου βοηθήματος ή μέσου, η αίτηση υποβάλλεται είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση της υπόθεσης. Η διαδικασία διεξάγεται ατελώς και δεν είναι υποχρεωτική η παράσταση με δικηγόρο.

4. Για την παραδοχή ή την απόρριψη της κατά την παράγραφο 1 αίτησης, αποφαινεται ο πρόεδρος του δικαστηρίου στο οποίο πρόκειται να εισαχθεί η δίκη.

5. Για την παραδοχή της αίτησης αρκεί πιθανολόγηση. Ο αρμόδιος για την εξέτασή της πρόεδρος μπορεί να εξετάσει μάρτυρες, καθώς και τον αιτούντα, με όρκο ή χωρίς όρκο, να συγκεντρώσει κάθε αναγκαία πληροφορία και στοιχείο και να διατάξει την κλήτευση του αντιδίκου. Η παραδοχή ή απόρριψη της αίτησης πρέπει να είναι αιτιολογημένη.

6. Προϋπόθεση για την παραδοχή της αίτησης είναι το οικείο ένδικο βοήθημα ή μέσο να μην κρίνεται προδήλως απαράδεκτο ή προδήλως αβάσιμο.

Άρθρο 320 **Ανάκληση**

1. Ο αιτών μπορεί να υποβάλει αίτηση ανάκλησης της απόρριψης της αίτησής του, εντός πέντε (5) ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης. Για την αίτηση αυτή αποφαινεται σε συμβούλιο ο δικαστικός σχηματισμός που συγκροτείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 91 και στον οποίο δεν μετέχει το όργανο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απορριπτική απόφαση.

2. Νέα αίτηση μπορεί να υποβληθεί σε περίπτωση μεταβολής των πραγματικών περιστατικών. Συμπληρωματική αίτηση επιτρέπεται σε κάθε περίπτωση.

3. Το ευεργέτημα μπορεί να ανακληθεί ή περιοριστεί με απόφαση του οργάνου, το οποίο τη χορήγησε, εφόσον αποδεικνύεται ότι οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση αυτού ή δεν συνέτρεχαν εξ αρχής ή έπαυσαν να συντρέχουν αργότερα ή μεταβλήθηκαν.

Άρθρο 321 **Χρηματική ποινή**

Αν οι διάδικοι ή οι νόμιμοι αντιπρόσωποί τους πέτυχαν την απαλλαγή με ανακριβείς δηλώσεις και στοιχεία, το όργανο, με απόφαση του οποίου αυτή χορηγήθηκε, επιβάλλει σε καθέναν από αυτούς χρηματική ποινή από εκατό (100) έως διακόσια (200) ευρώ, που περιέρχονται στο Δημόσιο ως δημόσιο έσοδο, χωρίς να αποκλείεται η υποχρέωσή τους να καταβάλουν τα ποσά από τα οποία είχαν απαλλαγεί καθώς και η διαβίβαση της υπόθεσης στον εισαγγελέα αν στοιχειοθετούνται σοβαρές υπόνοιες ότι οι ανωτέρω ενήργησαν με δόλο.

Άρθρο 322 **Δικαστικά έξοδα**

Σε περίπτωση ήττας του διαδίκου, στον οποίο χορηγήθηκε το ευεργέτημα, τα δικαστικά έξοδα βαρύνουν το Δημόσιο.

Άρθρο 323 **Διορισμός προσώπων για την παροχή νομικής βοήθειας**

1. Με αίτηση του διαδίκου στο πρόσωπο του οποίου συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 317, το κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 319 αρμόδιο όργανο διορίζει είτε με την περί απαλλαγής πράξη του είτε με άλλη αυτοτελή πράξη, ένα δικηγόρο, ένα συμβολαιογράφο και ένα δικαστικό επιμελητή με την εντολή να συνδράμουν τον άπορο διάδικο και να του παρέχουν την απαιτούμενη βοήθεια κατά την εκτέλεση των αναγκαίων διαδικαστικών πράξεων. Αυτοί έχουν υποχρέωση να αποδεχθούν την εντολή και να παράσχουν νομική βοήθεια, χωρίς αξίωση προκαταβολής αμοιβής ή δικαιωμάτων.

2. Σε περίπτωση διορισμού δικηγόρου, η επιλογή γίνεται, εφόσον τούτο είναι εφικτό, από κατάλογο που καταρτίζει ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών και αποστέλλει στο Ελεγκτικό Συνέδριο μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου κάθε έτους.

3. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι γενικές ρυθμίσεις των προηγούμενων άρθρων του κεφαλαίου αυτού.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Κεφάλαιο 53

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ ΤΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΣΤΙΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΥΜΒΑΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Άρθρο 324

Εφαρμοζόμενες διατάξεις

1. Με την επιφύλαξη όσων ορίζονται στα επόμενα άρθρα και στις διατάξεις των άρθρων 35 και 37 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το ν. 4129/2013 (Α' 52), στη διαδικασία για την εξέταση της αίτησης ανάκλησης και της αίτησης αναθεώρησης, που ασκούνται σύμφωνα με τα άρθρα αυτά, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 5 και 10 του Κεφαλαίου 1, του Κεφαλαίου 2, του Κεφαλαίου 3, του Κεφαλαίου 4, του Κεφαλαίου 5, του Κεφαλαίου 6, του άρθρου 41 του Κεφαλαίου 7, των άρθρων 50 και 51 του Κεφαλαίου 8, του Κεφαλαίου 9, των άρθρων 55 παρ. 1 εδ. α', 56 και 57 του Κεφαλαίου 10, των άρθρων 61, 62 και 63 του Κεφαλαίου 11, του Κεφαλαίου 12, του Κεφαλαίου 13, του Κεφαλαίου 14, του άρθρου 84 του Κεφαλαίου 15, του Κεφαλαίου 16, των άρθρων 106, 107, 108 και 109 του Κεφαλαίου 19, των άρθρων 187, 188, 189, 190, 191, 192 και 194 του Κεφαλαίου 28, του Κεφαλαίου 29, του Κεφαλαίου 33, του Κεφαλαίου 34, του Κεφαλαίου 35, του Κεφαλαίου 36, του Κεφαλαίου 37, του Κεφαλαίου 38, του Κεφαλαίου 39, του Κεφαλαίου 40, του Κεφαλαίου 41, του Κεφαλαίου 42, του Κεφαλαίου 43, του Κεφαλαίου 44, του Κεφαλαίου 45, του Κεφαλαίου 46, των άρθρων 300 και 302 του Κεφαλαίου 47, του Κεφαλαίου 48, του Κεφαλαίου 49, του άρθρου 312 του Κεφαλαίου 50 και του Κεφαλαίου 51.

2. Στη διαδικασία για την εξέταση της αίτησης αναθεώρησης που ασκείται σύμφωνα με το άρθρο 37 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κεφαλαίου 27 της Κωδικοποίησης.

Άρθρο 325

Περιεχόμενο του δικογράφου των προσφυγών

1. Η αίτηση ανάκλησης και η αίτηση αναθεώρησης, που ασκούνται σύμφωνα με τα άρθρα 35 και 37 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, αναφέρουν:

(α) Το Τμήμα ενώπιον του οποίου η κάθε μια απευθύνεται,

(β) το όνομα, το επώνυμο, το όνομα του πατέρα, τον αριθμό φορολογικού μητρώου, την κατοικία, με προσδιορισμό οδού και αριθμού, κάθε διάδικου και των νομίμων αντιπροσώπων τους, και για τα νομικά πρόσωπα, τις εταιρείες χωρίς νομική προσωπικότητα, τις ενώσεις προσώπων και τις ομάδες περιουσίας την επωνυμία και την έδρα τους,

(γ) τον αριθμό δελτίου ταυτότητας του αιτούντος και του νόμιμου αντιπροσώπου ή πληρεξουσίου του, την αρχή από την οποία εκδόθηκε το δελτίο ταυτότητας, προκειμένου δε περί του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής

αυτοδιοίκησης και άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου τον νομίμως εκπροσωπώντας αυτούς στη δίκη,

δ) το αντικείμενο της αίτησης, κατά τρόπο σαφή, ορισμένο και συνοπτικό και (ε) τον τόπο και τον χρόνο σύνταξής τους.

Κάθε προσφυγή πρέπει ακόμη να φέρει στο τέλος την υπογραφή του πληρεξουσίου του διαδίκου.

2. Η αίτηση που δεν πληροί όλες τις απαιτήσεις της προηγούμενης παραγράφου τότε μόνο είναι άκυρη, όταν, κατά την κρίση του Τμήματος, οι ελλείψεις την καθιστούν εντελώς αόριστη.

3. Κάθε μεταβολή δηλωθείσας διεύθυνσης πρέπει να γνωστοποιείται, είτε με τα κατατιθέμενα υπομνήματα είτε με αυτοτελές έγγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου και τίθεται στον φάκελο της αίτησης.

Άρθρο 326

Μη αναστολή προθεσμιών

Η προθεσμία για την άσκηση της αίτησης ανάκλησης και της αίτησης αναθεώρησης δεν αναστέλλεται κατά τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών.

Άρθρο 327

Προδικασία

1. Ο πρόεδρος του Τμήματος ορίζει με πράξη του την ημέρα και ώρα συζήτησης της αίτησης, η οποία δεν μπορεί να απέχει λιγότερο από οκτώ (8) πλήρεις ημέρες από την κατάθεση της αίτησης.

2. Η κλήση για συζήτηση κοινοποιείται στον αιτούντα, στους παρεμβαίνοντες και προς κάθε τρίτο ενδιαφερόμενο του οποίου την κλήτευση θεωρεί αναγκαία ο πρόεδρος του Τμήματος τουλάχιστον τρεις (3) πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση.

3. Οι ανωτέρω προθεσμίες μπορούν να συντμηθούν, με πράξη του προέδρου, όταν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι.

4. Κλήτευση είναι και η προφορική ανακοίνωση, από τη γραμματεία, της ημέρας και ώρας συζήτησης της αίτησης εφόσον βεβαιώνεται με έγγραφο, υπογραφόμενο από τον αρμόδιο υπάλληλο και αυτόν στον οποίο απευθύνεται η ανακοίνωση.

5. Η επίδοση της κλήσης μπορεί να γίνεται και με ηλεκτρονικά μέσα, εφόσον διασφαλίζεται, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, η αυθεντικότητα του περιεχομένου της και η ταυτότητα του υπογράφοντος.

Άρθρο 328

Προαπόδειξη

Ο αιτών και οι παρεμβαίνοντες προσκομίζουν κατά τη συζήτηση της αίτησης όλα τα κρίσιμα έγγραφα και τα λοιπά αποδεικτικά μέσα που έχουν στη διάθεσή τους.

Άρθρο 329

Συζήτηση

1. Η συζήτηση της αίτησης γίνεται, με τη συμμετοχή του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας, σε δημόσια συνεδρίαση, η οποία επιτρέπεται να αναβληθεί μία μόνο φορά αν συντρέχει σοβαρός λόγος.

2. Από τη συζήτηση της αίτησης αποκλείεται ο δικαστικός λειτουργός που μετείχε στην έκδοση της πράξης του Κλιμακίου Προσυμβατικού Ελέγχου ή της απόφασης του Τμήματος κατά της οποίας στρέφεται η αίτηση.

3. Κατά τη συζήτηση της αίτησης οι άλλοι πλην του Δημοσίου και των εξομοιούμενων με αυτό αιτούντες παρίστανται μετά ή διά πληρεξουσίου δικηγόρου.

4. Περισσότερες αιτήσεις ανάκλησης ή αιτήσεις αναθεώρησης μπορεί να συνεκδικαστούν όταν στρέφονται κατά της ίδιας πράξης ή απόφασης, αντιστοίχως, καθώς και όταν οι πράξεις ή οι αποφάσεις των οποίων ζητείται η ανάκληση ή η αναθεώρηση, αντιστοίχως, είναι συναφείς.

Άρθρο 330 **Παραπομπή στην Ολομέλεια**

1. Το Τμήμα όταν κρίνει, κατά την εξέταση της αίτησης, ότι διάταξη τυπικού νόμου είναι αντισυνταγματική ή αντίθετη σε άλλη υπερνομοθετικής ισχύος διάταξη, χωρίς το ζήτημα αυτό να έχει κριθεί με προηγούμενη απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή ότι ανακύπτει ζήτημα μείζονος σπουδαιότητας ή γενικότερης σημασίας, μπορεί με απόφασή του, κατόπιν γνώμης του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας, να υποβάλει σχετικό ερώτημα στην Ολομέλεια.

2. Η Ολομέλεια συνέρχεται και αποφαινεται κατά το άρθρο 162.

Άρθρο 331 **Άρση αμφισβήτησης**

1. Η αμφισβήτηση για την έννοια διατάξεων τυπικού νόμου, που γεννάται από την έκδοση αντίθετων πράξεων ή πρακτικών Κλιμακίων Προσυμβατικού Ελέγχου ή αντίθετων αποφάσεων του Τμήματος που είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί αιτήσεων ανάκλησης, καθώς και η αμφιβολία για την έννοια των διατάξεων αυτών σε εκκρεμείς υποθέσεις, αίρονται από το αρμόδιο να αποφαινεται επί των αιτήσεων αναθεώρησης Τμήμα.

2. Η αμφισβήτηση για την έννοια διατάξεων τυπικού νόμου, που γεννάται από την έκδοση αντίθετων πράξεων ή πρακτικών Κλιμακίων Προσυμβατικού Ελέγχου ή αντίθετων αποφάσεων του Τμήματος που είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί αιτήσεων ανάκλησης, φέρεται προς εξέταση ενώπιον του Τμήματος που είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί των αιτήσεων αναθεώρησης αυτεπάγγελτα από τον πρόεδρο του οικείου Κλιμακίου Προσυμβατικού Ελέγχου ή του Τμήματος που είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί των αιτήσεων ανάκλησης ή από τον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή από τον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας ή με πρωτοβουλία αυτού που έχει ιδιαίτερο έννομο συμφέρον. Όταν η αμφισβήτηση δεν εισάγεται με αίτηση του Γενικού Επιτρόπου Επικρατείας, ο τελευταίος εκφέρει τη γνώμη του για το κρινόμενο ζήτημα πριν από την απόφαση του Τμήματος.

3. Σε περίπτωση αμφιβολίας για την έννοια διατάξεων τυπικού νόμου, το Κλιμάκιο Προσυμβατικού Ελέγχου ή το Τμήμα που είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί των αιτήσεων ανάκλησης παραπέμπει το ζήτημα στο ανωτέρω Τμήμα με πρακτικό.

4. Το Τμήμα που είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί αιτήσεων αναθεώρησης εκδίδει την απόφαση άρσης της αμφισβήτησης ή της αμφιβολίας μέσα σε τριάντα ημέρες από την κατάθεση αυτής στη γραμματεία του.

5. Στη διαδικασία για την άρση της αμφισβήτησης ή αμφιβολίας εφαρμόζονται οι διατάξεις του κεφαλαίου αυτού.

Κεφάλαιο 54 **ΕΝΑΡΜΟΜΙΣΗ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ**

Άρθρο 332

Κατάργηση διατάξεων του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο

Από την έναρξη της ισχύος της Κωδικοποίησης καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 70 έως 80 και 82 έως 91 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο που κυρώθηκε με το ν. 4129/2013 (Α' 52).

Άρθρο 333

Κατάργηση διατάξεων για τις ενστάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 90 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο και άλλων ειδικών διατάξεων

1. Από την έναρξη της ισχύος της Κωδικοποίησης καταργούνται:
 - (α) το άρθρο 5 του ν. 4448/1964 (Α' 253),
 - (β) το β. δ. 598/1965 (Α' 130),
 - (γ) το άρθρο 2 του ν.δ/τος 442/1970 (Α' 39),
 - (δ) η παράγραφος 2 του άρθρου 2 του ν.δ/τος 1141/1972 (Α' 64),
 - (ε) η παράγραφος 2 του άρθρου 3 του 368/1976 (Α' 164),
 - (στ) η παράγραφος 6 του άρθρου 7 του ν. 550/1977 (Α' 57),
 - (ζ) η παράγραφος 5 του άρθρου 3 του ν. 787/1978 (Α' 101),
 - (η) η παράγραφος 9 του άρθρου 3 του ν. 831/1978 (Α' 207),
 - (θ) η παράγραφος 5 του άρθρου 4 του ν. 1203/1981 (Α' 249),
 - (ι) το άρθρο 63 του π.δ/τος 774/1980 (Α' 189),
 - (ια) το άρθρο 38 του π.δ/τος 850/1980 (Α' 211),
 - (ιβ) το άρθρο 38 του π.δ/τος 167/2007 (Α' 208),
 - (ιγ) η παράγραφος 4 του άρθρου 107 και το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 112 του π.δ/τος 168/2007 (Α' 209),
 - (ιδ) η παράγραφος 4 του άρθρου 67 του π.δ/τος 169/2007 (Α' 210).
2. Καταργείται κάθε άλλη διάταξη που παραπέμπει στις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 4448/1964 και αφορά στην ένσταση που προβλέπεται από τις διατάξεις αυτές.
3. Καταργείται επίσης κάθε διάταξη ειδικού νομοθετήματος που προβλέπει προθεσμία έφεσης διαφορετική από την προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 του άρθρου 113.

Άρθρο 334

Κατάργηση ορισμένων διατάξεων του π. δ/τος 1225/1980 και αναρίθμηση των λοιπών

Από την έναρξη της ισχύος της Κωδικοποίησης καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 1 έως και 123 του π. δ/τος 1225/1980 (Α' 304).

Άρθρο 335 **Κατάργηση άλλων διατάξεων**

Από την έναρξη της ισχύος της Κωδικοποίησης καταργείται κάθε γενική ή ειδική διάταξη η οποία αναφέρεται σε θέμα ρυθμιζόμενο από αυτήν.

Κεφάλαιο 55 **ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΕ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 336 **Αναφορά σε άρθρο της Κωδικοποίησης**

Όταν στην Κωδικοποίηση αναφέρεται άρθρο χωρίς μνεία του σχετικού νομοθετήματος, νοείται ότι το άρθρο ανήκει στην Κωδικοποίηση αυτή.

Άρθρο 337 **Αναφορά σε άρθρα άλλων νομοθετημάτων**

1. Όπου στην Κωδικοποίηση γίνεται παραπομπή σε διατάξεις άλλου νομοθετήματος, οι παραπομπές γίνονται στις διατάξεις του νομοθετήματος όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

2. Όπου από την κείμενη νομοθεσία γίνεται παραπομπή σε δικονομικές διατάξεις που καταργούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κεφαλαίου 54, η παραπομπή θεωρείται ότι γίνεται στις αντίστοιχες διατάξεις της Κωδικοποίησης.

Κεφάλαιο 56 **ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 338 **Εκκρεμείς δίκες**

Σε δίκες εκκρεμείς κατά την έναρξη της ισχύος των διατάξεων της Κωδικοποίησης, οι διαδικαστικές πράξεις που δεν έχουν συντελεστεί διενεργούνται κατά τις διατάξεις αυτής.

Άρθρο 339 **Μεταβατικές διατάξεις για την άσκηση ενδίκων βοηθημάτων και μέσων**

1. Η άσκηση ενδίκων βοηθημάτων κατά διοικητικών πράξεων που εκδίδονται μετά την έναρξη της ισχύος της Κωδικοποίησης διέπεται από τις διατάξεις της.

2. Η άσκηση ενδίκων μέσων κατά δικαστικών αποφάσεων που εκδίδονται μετά την έναρξη της Κωδικοποίησης διέπεται από τις διατάξεις της.

Άρθρο 340

Μεταβατικές διατάξεις για τις προθεσμίες

1. Ως προς την αφετηρία των προθεσμιών εφαρμόζονται οι διατάξεις που ίσχυαν κατά τον χρόνο κατά τον οποίο συντελέστηκε το γεγονός που τις κίνησε.

2. Η διάρκεια των προθεσμιών που είχαν αρχίσει πριν από την έναρξη της ισχύος της Κωδικοποίησης υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής μόνον αν η προβλεπόμενη από αυτές διάρκειά τους είναι μεγαλύτερη από εκείνη που προβλεπόταν από τις προϊσχύουσες διατάξεις.

3. Ως προς την παράταση, την αναστολή και τη διακοπή των προθεσμιών, η οποία οφείλεται σε γεγονός που επήλθε μετά την έναρξη της ισχύος της Κωδικοποίησης εφαρμόζονται οι διατάξεις αυτής.

Άρθρο 341

Μεταβατικές διατάξεις για τις ενστάσεις του άρθρου 90 του ν. 4129/2013

1. Οι διατάξεις της Κωδικοποίησης εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς, κατά την έναρξη της ισχύος των διατάξεών της, ενστάσεις του άρθρου 90 του ν. 4129/2013.

2. Οι ενστάσεις της προηγούμενης παραγράφου λογίζονται ως εφέσεις και εκδικάζονται από το αρμόδιο Τμήμα με τα ίδιες προϋποθέσεις παραδεκτού που ίσχυαν κατά την ημεροχρονολογία κατάθεσής τους. Μέχρι την πρώτη συζήτησή τους στο ακροατήριο, οι εκκαλούντες μπορούν να συμπληρώσουν ελλείψεις του δικογράφου και ιδίως την υπογραφή του δικογράφου από πληρεξούσιο δικηγόρο και την καταβολή του προσήκοντος παραβόλου.

Άρθρο 342

Έναρξη ισχύος των διατάξεων της Κωδικοποίησης

Οι διατάξεις που περιλαμβάνονται στον Τίτλο Ι αρχίζουν να ισχύουν από το επόμενο δικαστικό έτος του έτους έναρξης της ισχύος του παρόντος. Το ίδιο ισχύει και για τις ρυθμίσεις που αφορούν στις προσφυγές του προσυμβατικού ελέγχου.

Άρθρο 343

Εξουσιοδοτική διάταξη

1. Με κανονιστική απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και λαμβάνεται σε αποκλειστική προθεσμία έξι μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, μπορεί να μεταβάλλεται η εσωτερική διάρθρωση των δικαστικών υπηρεσιών του Ελεγκτικού Συνεδρίου και να μειωθεί ή αυξηθεί ο αριθμός των Τμημάτων αυτού με ανακατανομή της δικαιοδοτικής ύλης ώστε να διευκολυνθεί η ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης.

2. Με κανονιστική απόφαση του αρμοδίου οργάνου της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και λαμβάνεται σε αποκλειστική προθεσμία έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, μπορεί να μεταβάλλεται η εσωτερική διάρθρωση της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας και να αναδιαμορφώνεται η κατανομή αρμοδιοτήτων ώστε να διευκολυνθεί η ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης.

Άρθρο 344
Έναρξη ισχύος των διατάξεων του νόμου

Ο νόμος αυτός αρχίζει να ισχύει από την ημέρα δημοσίευσής του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.